

15 de Desembre del 2017

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 2 de novembre de 2017.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia dos de novembre de dos mil disset, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinents d'alcalde, Gerardo Pisarello Prados, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Raimond Blasi i Navarro i Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbè i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusen la seva absència les Imes. Sres. Gala Pin Ferrando, Mercè Homs i Molist i Francina Vila i Valls.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores.

La Sra. alcaldessa, abans de donar inici a l'ordre del dia de la sessió, destaca la gran quantitat de notícies que es generen en aquests temps excepcionals que estan vivint, carregats d'esperances però també de males notícies. En aquest sentit, d'una banda, fa referència al cop que ha patit la ciutat de Nova York amb un atemptat que ha fet vuit víctimes mortals i nombroses persones ferides. D'altra banda, es refereix al terrible incendi en un edifici que va ocórrer ahir a Barcelona, que va causar una víctima mortal i una persona ferida molt greu, i altres de lleus.

Malgrat que no ho han pogut comentar abans als grups, per manca de temps, proposa de fer un minut de silenci en solidaritat amb Nova York i amb les víctimes i els familiars de l'incendi.

Una vegada transcorregut el minut de silenci, l'alcalde assenyala que avui també hi ha una situació d'excepcionalitat a Barcelona, una cosa mai vista en quaranta anys de democràcia, com és la citació a declarar de tot el govern i de la mesa del Parlament de Catalunya, que s'enfronten a penes de presó de més de trenta anys.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Per aquest motiu, i a petició de diversos grups, informa d'una pausa a les dotze del migdia per poder assistir a la convocatòria generalitzada arreu del país per concentrar-se davant dels centres de treball.

En conseqüència, proposa fer deu minuts de pausa en la sessió perquè, qui així ho vulgui, pugui sumar-s'hi, transcorreguts els quals es reprendrà amb normalitat el curs de la sessió plenària.

El Sr. Trias intervé per justificar l'absència de la regidora del seu grup Mercè Homs, que avui és a Madrid acompanyant a l'Audiència Nacional el conseller Forn.

Es dóna per llegida l'acta de la sessió anterior, celebrada el 6 d'octubre de 2017, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

Part informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decrets de l'Alcaldia, de 2 d'octubre de 2017, que primer designa com a patrons electes del Patronat de la Fundació Barcelona Zoo, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, a:

Sr. Xavier Mª Ferrer Parareda, a proposta del Comitè Científic del Zoo
Sr. Pelegrí Viader Canals (Universitat Pompeu Fabra)
Sra. Rosi Carro Sevilla (Associació animalista Libera)
Sr. Alejandro Aguilar Vilà (Universitat de Barcelona)
Sr. Josep García García (Comitè d'Empresa del Zoo)

i, segon proposa com a patrons honorífics del Patronat de la Fundació Barcelona Zoo a:

Sr. Cristòfol Jordà Sanuy (president Associació Amics del Museu Ciències Naturals de BCN)
Sra. Carmen Valenzuela Hidalgo (Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona)
Sra. Marta Gumà Bondia (DEPANA)
Sra. Carla Cornella Mirambell (FAADA)
Sr. Manel Gazo Pérez, (UB)
Sra. Anna Omedes i Regàs (directora del Museu de Ciències Naturals)
Sra. Marta Contiente Gonzalo (directora Innovació de l'ICUB)
Sr. Josep Llúcia Mas (Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya)
Sra. Carme Maté Garcia (directora del Servei de Drets dels Animals de l'Ajuntament BCN)

2. Decret de l'Alcaldia, de 5 d'octubre de 2017, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona als Instituts que es relacionen, les persones següents:

Institut de Cultura de Barcelona

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Membre del Consell d'Administració:

Ima. Sra. María Magdalena (Marilén) Barceló Vereja en substitució del Sr. Pau Guix Pérez

Institut Municipal de Mercats de Barcelona

Membre del Consell Rector:

Im. Sr. Francisco Sierra López en substitució de la Ima. Sra. Carina Mejías Sánchez

3. Decret de l'Alcaldia, de 5 d'octubre de 2017, que nomena la Sra. Noemí Martín Peña membre del Consell Municipal del Districte de Nou Barris, en substitució del Sr. Raul Medina Román.

4. Decret de l'Alcaldia, de 5 d'octubre de 2017, que designa la Ima. Sra. Laia Ortiz Castellví membre de l'Ajuntament de Barcelona a la Comissió d'estudi encarregada d'elaborar la memòria justificativa de creació d'una societat anònima dedicada al lloguer d'habitatge en règim de protecció, en substitució de l'Im. Sr. Josep M. Montaner Martorell.

5. Decret de l'Alcaldia, de 19 d'octubre de 2017, que designa els Ims. Srs. Jordi Martí i Galbis i Raimond Blasi i Navarro membres de la Comissió no permanent d'estudi de les diferents solucions tècniques per aconseguir la connectivitat del transport públic a l'avinguda Diagonal, entre les places de Francesc Macià i les Glòries, en substitució respectivament del Sr. Joaquim Forn i Chiariello i de la Ima. Sra. Francina Vila i Valls, en aquest cas fins que la Sra. Vila no es pugui incorporar plenament a les seves responsabilitats institucionals.

6. Decret de l'Alcaldia, de 19 d'octubre de 2017, que crea la Taula de Patrimoni Ciutadà, detalla la seva composició i el seu funcionament.

Acord Comissió de Govern de 19 d'octubre de 2017:

7. Districte de Sant Martí

(SJ-17-069) Resoldre les al·legacions formulades en el tràmit d'informació pública de la Modificació Puntual de l'Ordenació Singular de Terrasses de la rambla del Poblenou, d'iniciativa municipal, en el sentit que, justificadament i raonada, figura a l'informe jurídic que consta a l'expedient i que es dona per reproduït. Aprovar definitivament, a l'empara de l'article 79 de l'Ordenança de Terrasses, la Modificació Puntual de l'Ordenació Singular de Terrasses de la Rambla del Poblenou, segons el text que consta com a annex a la present proposta. Notificar el present acord als interessats que han comparegut durant el tràmit d'informació pública. Publicar el present acord i el text íntegre de la Modificació Puntual de l'Ordenació Singular de Terrasses de la rambla del Poblenou per a la seva eficàcia, al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB), a la Gasetta Municipal, i a la pàgina web de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i Qualitat de Vida (IMPUiQV), en compliment de l'article 80 de l'Ordenança de Terrasses. I donar-ne compte al Plenari del Consell Municipal.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

b) Mesures de govern

1. La ciutat obre La Model, La Model fa ciutat.

La Sra. Sanz, que presenta la mesura, remarca que fa molt de temps que la ciutat espera aquesta obertura de la Model, de manera que el repte que ara tenen davant és fer ciutat d'aquest gran espai.

Destaca que després de dècades de reivindicacions veïnals, també d'alguns anuncis que no es van poder arribar a complir, ara han pogut fer realitat, amb l'esforç de tothom, el tancament del centre penitenciari; i destaca que s'obren un munt de possibilitats a fi de cosir aquest espai amb el barri i amb la resta de la ciutat. Considera, per tant, que han de ser conscients que tenen un tresor entre les mans i de l'enorme potencial de l'equipament, alhora que han de pensar quines són les actuacions que s'hi han de desenvolupar a fi que la Model, d'una vegada, s'integri en la ciutat.

Indica que la proposta que fan amb aquesta mesura de govern parteix de la feina feta; en aquest sentit, posa en valor tot el treball que ja han dut a terme els veïns i les veïnes i també la que s'ha fet en diferents mandats municipals, i que està exemplificada en el Pla director que es va aprovar el 2009, en el qual ja es determinen unes funcionalitats i actuacions específiques. Però remarca, sobretot, que es tracta d'un projecte de transformació urbana que reflecteix el model de ciutat que volen desenvolupar i que estan impulsant, el d'una ciutat verda, sostenible, que garanteix l'accés a l'habitatge, que ofereix equipaments de proximitat, que preserva la memòria històrica i, també, que té cura del patrimoni.

Concreta els quatre eixos fonamentals de què consta la mesura i que determinen les accions que volen impulsar. Així, indica que el primer fa referència al verd, una exigència indispensable en el territori en què s'inscriu aquest espai, amb una densitat de població i manca d'espais lliures. Per tant, assenyala que és molt important garantir que hi haurà un mínim de catorze mil metres quadrats –més que una illa de l'Eixample– de verd.

Apunta que un altre eix és el desenvolupament dels equipaments de proximitat, consensuant amb els veïnats l'actualització del pla director del 2009 a fi que s'adapti a les necessitats actuals, i afegeix que ja hi ha instal·lats equipaments, com és el cas d'una escola en situació provisional.

Assenyala que un altre eix és la memòria; així, indica que l'espai memorial farà un repàs del que ha estat l'equipament al llarg del temps, de la repressió que s'ha patit en aquell àmbit i dels moviments socials; alhora que també es preservarà el patrimoni conservant al màxim possible l'edifici. Afegeix que els diferents projectes passaran per un procés participatiu que determinarà les actuacions.

Finalment, apunta que una de les propostes fonamentals, tenint en compte els processos de gentrificació i d'expulsió de veïnat que es produeixen a la zona, és la construcció en aquell espai d'habitatge públic assequible, i per això proposen una modificació de planejament, que abasta les peces del carrer de Nicaragua, a fi de construir uns cent cinquanta habitatges aproximadament de lloguer assequible.

Concreta, pel que fa al calendari, que entre el novembre i el desembre rebran les claus de l'equipament, i que el 2018 començaran els usos provisionals i s'iniciarà el procés participatiu. Pel que fa aquests usos provisionals, comenta que estan pensant a adequar determinats espais per poder fer activitats i visites, la primera de les quals

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

es va fer la setmana passada i va servir per retre homenatge a Enric Pubill, lluitador antifranquista que va morir fa pocs mesos.

Precisa que aquest 2018 es treballarà el procés participatiu, i per al 2019 està prevista l'ampliació dels usos provisionals i l'elaboració de tots els projectes i tràmits administratius a fi d'obtenir les licitacions; i el 2020, finalment, s'iniciaran les obres de transformació de la Model.

Puntualitza que s'actualitzarà també el pla director a fi de determinar algunes actuacions, depenent dels resultats del procés participatiu. I afegeix que compten amb un pressupost inicial de cinc milions d'euros per fer les adaptacions a l'espai per poder-lo adaptar als usos provisionals, que es desglossen en tres milions adreçats a obres d'adequació, cinc-cents mil euros per a estudis i treballs tècnics, i la resta al manteniment i el funcionament de tot plegat.

Conclou, per tant, que aquesta és una gran oportunitat per cosir una ferida urbanística al centre de Barcelona, i convertir l'antiga presó en un nou espai de convivència, d'educació i de cura de les persones.

El Sr. Martí agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern, que ateny a una qüestió tan important per a la ciutat i per al país fins i tot.

Opina, però, que més que una mesura de govern estricta, el que ha presentat la Sra. Sanz és una expressió de voluntat política, de compliment d'un calendari i el compromís polític de desenvolupament d'un full de ruta, acordat entre tots els grups municipals, els veïnats, les entitats i associacions, a més del govern de la Generalitat.

Observa que si la pretensió, en presentar aquesta mesura, era recordar-los que existeix un acord institucional de gener del 2007, i que acabarà de concretar-se en un full de ruta sobre l'abast del verd, l'habitatge i els equipaments, a més del vessant memorial, entenen que hauria estat més adequat de presentar-ho en un altre format que no una mesura de govern.

Lamenta, igualment, que portin a terme un exercici de memòria selectiva, silenciament el document l'acord que es va produir durant el mandat anterior i que va servir per desencallar la recuperació de la Model; així, en el document es passa del Pla director de 2009 a l'acord del gener de 2017, com si entremig no s'hagués fet res.

En aquest sentit, entén que el govern pot estar en desacord amb la fórmula que es va fer servir en el mandat anterior, però que això no els dóna dret a no ser generosos amb el reconeixement de la tasca d'anteriors governs; i en el cas de la Model cal retrocedir fins al planejament del 1976.

Destaca, d'aquest full de ruta, l'aspecte de la participació ciutadana, i assenyala la necessitat que el pla d'usos sigui plenament participatiu per part de veïns i entitats de l'esquerra de l'Eixample, molt especialment per part dels qui viuen a l'entorn immediat de l'antiga presó, que són els que han patit més la degradació de l'entorn.

Constata que hi ha molta manca de precisió en el pressupost que es presenta en aquesta mesura, sobretot tenint en compte que la part substancial de la inversió ultrapassa aquest mandat.

El Sr. Blanco agraeix també la presentació d'aquest informe, així com les explicacions de la Sra. Sanz.

Tanmateix, afirma que el document els ha decebut, i no només perquè dues terceres parts estiguin dedicades als antecedents i a la descripció de l'edifici existent, sinó

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

sobretot perquè el terç restant, que és el que hauria de tractar el nou projecte, porta a la conclusió que, de projecte, no n'hi ha.

Remarca, en aquest sentit, que aquest projecte s'espera d'ençà del moment de l'aprovació del PGM, l'any 1976; assenyala que ja es determinava llavors la recuperació d'aquest espai per a usos ciutadans i que des de llavors s'han elaborat altres documents, modificacions i, sobretot, l'aprovació del Pla director del 2009, que determina els criteris de conservació de l'edifici, una zona verda, amb major extensió que una illa de l'Eixample, i la construcció d'equipaments.

Considera que el problema és que després de la lectura del document que els han presentat, la sensació és que en comptes d'avançar és fan passes enrere, i que no hi ha projecte, ja que l'únic que es concreta al respecte és que no estarà enllestit fins al 2019.

Pel que fa als usos de l'edifici, confirma que queden totalment indeterminats, i l'única cosa que queda clara és que el 2018 s'hi instal·larà un memorial, i tota la resta queda a l'espera d'una diagnosi que avalui les necessitats quant a equipaments. Pregunta, en aquest sentit, si el govern municipal desconeix aquestes necessitats, i si realment cal fer aquesta diagnosi, ja que això posa en qüestió el valor dels plenaris i les audiències del Districte, la funció dels quals és, justament, posar de manifest aquestes necessitats. Entén que en aquest cas hi ha la necessitat evident i prioritària de dotar d'un emplaçament definitiu l'escola que actualment està en uns barracons provisionals.

Insisteix que l'estudi ja hauria d'estar fet, i que el govern hauria de tenir ben clar quines són les necessitats d'equipaments que s'han d'implantar al recinte.

Conclou la seva intervenció reiterant que és decebedor confirmar que no existeix un projecte i que en comptes d'avançar es retrocedeix.

La Sra. Capdevila se suma als agraïments per la presentació d'aquesta mesura de govern, que entenen que es presenta, però, en uns moments que no són els més adients.

Recorda, en aquest sentit, que el traspàs definitiu a la ciutat de la presó Model s'havia de fer aquest proper desembre, i que així hauria estat si el govern de l'estat no hagués cessat el Conseller Mundó i tot el govern de la Generalitat amb l'aplicació del 155. Remarca que el Conseller va complir quan va anunciar el tancament de la presó i ho va fer d'una manera impecable; i ara caldrà veure què fan els responsables de la Conselleria nomenats pel govern de l'estat que, potser, decideixen de tornar-la a obrir per anar-hi tancant tots els demòcrates que l'únic delictes que han comès ha estat lluitar per la independència del país, i amb el visticla dels socis de govern municipal.

Feta aquesta reflexió, valora aquesta mesura de govern com una declaració d'intencions, amb fases inconcretas i terminis poc definits, i diu que confien que ho faran al més aviat possible.

Posa en relleu que més de la meitat del document només fa referència a l'estat de la qüestió històrica de la Model, cosa que tots els grups municipals ja tenen ben clara; i, de fet, les concrecions comencen a partir de la pàgina 19 del document, i segons s'hi diu es vol fonamentar la transformació en quatre grans eixos: verd, habitatge, equipaments i patrimoni. En aquest sentit, assegura que celebren que s'inclogui l'habitatge protegit, molt escàs a la ciutat i a l'Eixample encara més.

Això no obstant, diu que els preocupa especialment la manca de concreció pel que fa als equipaments, i que en el document només es parli d'equipaments de proximitat

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

sense concretar quins, i afirmen que tindran en compte en els projectes que no se n'ha construït cap al barri de l'esquerra de l'Eixample.

Celebra que s'inclogui la construcció d'habitatge de lloguer assequible en aquest àmbit, concretament a la peça de tallers del carrer de Nicaragua, ara qualificada de 18, però consideren que també s'ha de plantejar en aquest espai la possibilitat d'augmentar les places escolars a fi de fer front al dèficit que pateix el barri.

Reclama que impulsin mesures a fi que els veïns i les veïnes es puguin quedar al barri, però creuen que el termini del 2020 és massa llunyà.

El Sr. Mulleras també agraeix la presentació d'aquesta mesura.

Assenyala que, malauradament, la història de la Model no ha estat un model per a Barcelona; així, remarca que si la vida de la presó ha estat accidentada, el seu final ha estat un autèntic fulletó. En primer lloc, esmenta els pactes incomplerts, fotos de cara a la galeria, convenis en paper mullat i promeses incomplertes; i assenyala que la responsabilitat clara en tot plegat és de la Generalitat, que fa setze anys que va anunciar el tancament de la Model, i que tot just s'acaba de tancar.

Fa avinent que durant 113 anys també hi ha hagut clars damnificats, els veïns i veïnes de l'esquerra de l'Eixample. Tanmateix, celebra que ara sembli que va de debò, que la Model ja estigui tancada i confien que amb celeritat es recuperin els espais per a la ciutat.

Assenyala que els espais del recinte de l'antiga presó han de deixar de ser una barrera i una ferida a l'Eixample per esdevenir un oasi d'equipaments i zona verda, en definitiva, un espai per millorar la qualitat de vida dels veïns. Diu que per aquest motiu no entenen per què l'escola s'ha fet en barracons i que, en dos anys, no puguin disposar de cap mena d'equipament definitiu en aquest àmbit.

Considera que s'ha de tenir un projecte clar de què s'hi vol fer, què volen realment els veïns. Reconeix que hi ha un Pla director del 2009, però alerta que allò que no poden fer és adaptar-lo a la seva voluntat, a la imatge ideològica del govern. Per tant, el seu grup demana una consulta que eviti actuacions unilaterals i dirigides pel govern municipal, sinó que arran de la consulta es decideixen els usos futurs de la Model, que afegeix que hauran de ser els que volen els veïns.

Posa de manifest que la Model és un exemple de deslleialtat de la Generalitat amb Barcelona, que la maltracta i que mai no ha compensat la ciutat pel cost ciutadà de tenir tres presons; una administració que, mentre en altres municipis paga per tenir-hi presons, a Barcelona cobra, en aquests cas amb solars i terrenys a la Zona Franca, i amb quinze milions d'euros del conveni del 2014 i cinc milions i mig per Trinitat Vella.

Reclamen, per tant, que cessi aquest maltractament a la ciutat per part de la Generalitat i que es comenci a recuperar la Model per a la ciutadania.

La Sra. Lecha apunta que parteixen del PGM del 1976, que qualificava gairebé tot el recinte de la Model com a parc públic urbà, i que la posterior modificació del 2001 va reduir la zona verda i va incrementar la superfície destinada a equipaments, i el 2009, el Pla director en feia una de totalment diferent a les dues anteriors. Recorda, en aquest sentit, que no té validesa urbanística, atès que es tracta d'un estudi proposat, batejat com a pla director, sense caràcter jurídicament vinculant, malgrat que es va elaborar en base a un procés participatiu, certament molt millorable.

Observa que la mesura de govern planteja l'actualització del Pla director i la seva implementació urbanística posterior mitjançant una modificació de PGM. Entenen que

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

l'oportunitat de disposar d'un espai equivalent a dues illes de l'Eixample per a usos públics és un fet inusual, però que en aquest cas té força limitacions; així, assenyala que tant el Pla director com la mesura de govern requereixen d'aquest espai molt més del que pot donar de si. Precisa que el Pla director hi situava set equipaments diferents, alguns de superfície considerable, mentre que el nou document, a més, hi afegeix entre dotze mil i divuit mil metres quadrats de sostre d'habitatge, que se sumen a l'espai memorial i a la zona verda.

Addueix que és molt difícil aconseguir que l'espai resultant assoleixi una imatge unitària d'usos i una unitat de conjunt pròpia atesa l'amalgama indiscriminada, entén que per satisfer tothom, sobre el paper. Altrament, consideren que situant en aquest espai habitatges, escoles bressol i de primària, residències per a gent gran, poliesportiu, casal de joves i un espai de memorial no aconseguiran donar la resposta esperada.

Pel que fa a l'habitatge, tot i que es parla d'habitatge protegit, s'inscriu en la tendència de fer-lo de nova planta, sense valorar l'opció de recuperar edificis, especialment positiva en una zona de la ciutat on l'especulació s'ha disparat arran, justament, del tancament de la Model. Posa de manifest que no hi ha cap pla per revertir aquest model, ni tampoc no disposen d'un cens d'habitatges buits. Precisa, en aquest sentit, que a l'illa Germanetes es guanyen 35 pisos de lloguer social i 47 habitatges per a gent gran a costa de perdre un parc.

Així doncs, adverteix que la zona verda prevista pot quedar reduïda i fragmentada si se subordina sistemàticament a altres usos.

En conseqüència, afirma que consideren que el criteri general hauria de ser evitar les noves edificacions en un teixit urbà tan dens com l'Eixample, i en aquest cas mantenint l'edifici central de la presó per ubicar-hi aquells equipaments que funcionalment i físicament hi tinguin cabuda.

Afegeix que en l'entorn proper de la plaça dels Països Catalans i el parc de l'Espanya Industrial s'hauria de plantejar la pacificació del trànsit en alguns carrers, tot i que entenen que el més adequat hauria estat una proposta conjunta per a tot l'àmbit.

El Sr. Ardanuy destaca que el plantejament dels usos de la Model sempre ha significat un repte i una oportunitat, sobretot els darrers anys. Precisa que és l'oportunitat d'aprofitar la superfície equivalent a dues illes de l'Eixample per instal·lar-hi equipaments i zona verda, i que ha estat llargament reivindicada pels veïns i les veïnes i per bona part del Districte.

Entén que el projecte que s'hi ha de desenvolupar ha de combinar les necessitats d'equipaments, però també cal defensar l'existència d'un espai de verd important, tenint en compte l'estratègia de reducció de la contaminació que impulsa aquest ajuntament, especialment a l'Eixample.

Reconeix que calen equipaments, però conjugant-los amb la zona verda, que al seu parer és prioritària.

La Sra. Sanz agraeix les reflexions i propostes dels grups, que assegura que estudiaran a fi d'integrar-les.

Igualment, aprofita per agrair la feina feta pels veïns i les veïnes de la zona de la Model, i confirma que ara és hora de posar fil a l'agulla per fer realitat allò per què han lluitat tant; de dissenyar i de definir un projecte conjunt, que incorpori les seves demandes i exigències endegant un nou procés participatiu; però, sobretot, partint del Pla director del 2009.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

2. Nou impuls al programa Fàbriques de Creació de Barcelona.

El Sr. Collboni en començar la seva intervenció assenyala que el govern de la ciutat està intentant de tornar a impulsar mesures centrals i estructurals de les polítiques culturals públiques, entre les quals la mesura de l'audiovisual, la del sector editorial i, avui, presenten la referida a les Fàbriques de Creació, que és una manera d'enfocar la creació a Barcelona.

Destaca que Barcelona és una ciutat de creadors, com ho és també Catalunya, en totes les disciplines, literàries, artístiques, d'arts escèniques, i que fa deu anys que aquest ajuntament, durant el mandat de l'alcalde Hereu, va posar en marxa una política pública de suport a la creació que respectés la seva pluralitat, la seva originalitat; i, sobretot, amb l'objectiu de donar suport a un teixit feble, però fonamental per a la vitalitat cultural de la ciutat.

Posa en valor que Barcelona avui és exemple de suport a la creació amb l'existència d'onze equipaments, molts d'ells de titularitat pública, entre els quals el darrer el Tantarantana, que ha suposat la darrera iniciativa del govern municipal per salvar un espai d'arts escèniques. Així, concreta que la ciutat compta amb l'existència de trenta mil metres quadrats dedicats a la creació cultural i artística, amb un pressupost d'1,4 milions d'euros l'any passat.

Assenyala que aquesta mesura dona un nou impuls a les polítiques de suport a la creació des de l'àmbit públic, amb un model de governança compartit, que atorgui més transparència i més garanties als creadors, i més possibilitats a les companyies i als artistes, amb un sistema d'avaluació coordinat i sistematitzat, amb un sistema de finançament –que enguany augmenta d'un milió d'euros per a l'exercici vinent– a les Fàbriques de Creació. Afegeix que aquests equipaments tindran un sistema d'accés més públic i transparent, i oferiran un ventall de recursos perquè tots els artistes i les companyies puguin acollir-s'hi.

Conclou que la pretensió d'aquesta mesura és, amb el conjunt d'artistes i companyies, les persones que gestionen les Fàbriques, ser viva, que inclou la possibilitat de desenvolupar-se i evolucionar en el temps, ja que és fruit d'un diàleg constant entre les persones que duen la gestió d'aquests equipaments, i que té a veure amb les novetats que s'inclouen en la mesura.

Seguidament, resumeix el contingut de la proposta en tres aspectes fonamentals. En primer lloc, esmenta que es reforça el suport econòmic d'aquest ajuntament a la xarxa de Fàbriques de Creació; en segon lloc, indica que s'amplien les possibilitats de la xarxa amb la modalitat de Fàbrica associada, que són iniciatives de caràcter privat o cooperatiu, que es vulguin afegir a la xarxa pública; així com l'ampliació de l'enfocament de la creació cultural i, en aquest sentit, destaca que s'estén a l'àmbit metropolità la possibilitat d'establir xarxes amb els ajuntaments de la primera corona metropolitana, atès que ofereixen moltes possibilitats.

En aquest sentit, aprofita per agrair la col·laboració de tots els grups d'artistes i de tot l'àmbit de la creació de la ciutat en l'elaboració de la mesura; alhora que confia que obtingui el consens més ampli possible d'aquesta cambra, ja que és una mesura pensada per ultrapassar una sola legislatura.

El Sr. Ciurana observa que el primer element de què disposen per avaluar la sinceritat d'una mesura de govern és aclarir si aquells que tenen la responsabilitat política de tirar-la endavant se la creuen. Així doncs, i en vista de les actuacions del

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Sr. Collboni i del seu partit els darrers mesos, considera que la seva credibilitat per fer bandera de la creativitat és nul·la, ja que un dels components bàsics de la creació és la llibertat. Remarca que avui, ni el tinent d'Alcaldia ni la seva formació política estan al costat de la llibertat de pensament, d'expressió o d'opinió.

Afegeix que tampoc no té credibilitat perquè les mesures de govern que han presentat fins ara en l'àmbit cultural, algunes de les quals ha citat el Sr. Collboni, no han passat de ser un mer enunciat, sense cap impacte real en la política cultural de la ciutat.

Reclama, doncs, que es deixin estar d'anuncis, perquè les obvietats, malgrat que enquadrades, continuen sent-ho i, en aquest cas, no dubta de qualificar de campió al Sr. Collboni.

Així, assegura que no han sabut veure en aquesta mesura cap novetat substancial respecte al que es feia, o al que estava programat, durant el mandat anterior, gràcies entre altres coses a la feina de tots els responsables de les Fàbriques de Creació i, pel que fa a l'ICUB, del Sr. Lluçà Homs.

Considera que allò que s'hauria de preguntar el Sr. Collboni és quantes Fàbriques de Creació s'han fet o programat aquest mandat, i diu que no responguin que el Tantarantana, ja que de moment no passa de ser una mera operació immobiliària.

Conclou, per tant, que calen menys paraules, menys documents que recullin obvietats, i més acció de govern, més gestió, més polítiques culturals i, sobretot, menys propaganda.

La Sra. Barceló agraeix al Sr. Collboni la presentació d'aquesta mesura de govern, i assegura que no dubten de les seves bones intencions. Així, constata que la mesura n'està plena, també de contingut, però, igualment, té molt poca substància, poca novetat i escassa concreció.

Reconeix en nom del seu grup la tasca que fan les Fàbriques de Creació, que en els seus inicis eren estudis nous, on es feia creació reivindicativa. Lamenta que els artistes hagin de demanar continuament permís, i vèncer nombrosos obstacles per poder crear; i moltes vegades han de traspasar laberints burocràtics per poder sol·licitar els recursos que necessiten.

Indica que el seu grup té diverses preguntes sobre aquesta mesura; així, demana per quins motius hi ha Districtes que no disposen de Fàbriques de Creació. Afegeix que l'actual govern s'ha trobat onze equipaments en marxa, i pregunta quants més han previst crear durant el que resta de mandat. Igualment, pregunta quins són els criteris que fan servir per assignar una Fàbrica de Creació, i si hi ha data límit per a les entitats que s'estan en aquests equipaments. Continua preguntant quantes vegades pot optar un mateix projecte a instal·lar-se en un espai d'aquesta mena; i també si hi ha llista d'espera.

Pregunta si, en funció de la demanda, han pensat en establir mesures per no perdre talent creatiu. I demana que els concretin a què es refereixen quan diuen que aquests espais han de tenir un retorn social al més aviat possible.

Precisa que les Fàbriques de Creació també permeten a alguns artistes i entitats llogar o cedir espais per a la producció de les seves obres, i considera una llàstima que en alguns casos no es puguin obrir al públic, que és una cosa absolutament imprescindible per a l'activitat artística.

Afegeix que, a banda de les preguntes, proposen que no es limitin a potenciar només els artistes amateurs, sinó que també ho facin amb els professionals de la cultura, que cada vegada tenen més dificultats. Igualment, diu que caldrien més mesures,

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

per exemple, per al préstec de recursos materials als professionals, així com vetllar per la visibilitat dels artistes mitjançant un departament de premsa.

Quant al pressupost inclòs en la mesura, observa que, com ja els tenen acostumats, és inconcret i poc detallat, de manera que demanen més concreció; i, també, que el tinent d'Alcaldia respongui les preguntes que acaba de formular.

El Sr. Puigcorbé agraeix la presentació d'aquesta mesura, que troben pertinent en complir-se deu anys d'un programa de Fàbriques de Creació. Per tant, entenen que és moment de fer balanç, i de reajustar el seu funcionament a fi de millorar la seva eficàcia i projectar aquests equipaments de cara al futur.

Confirma que comparteixen els criteris per definir les Fàbriques de Creació com una tipologia d'equipament i, sobretot, la voluntat implícita de posar la creació i l'experimentació artística en el centre de les polítiques culturals.

Pel que fa als objectius i les línies d'actuació que plantegen, i atesa la brevetat de la intervenció, incideix només en els aspectes que els plantegen alguns dubtes.

Així, es refereix a què resulta imprescindible per a als equipaments existents i per a aquells previstos de cara al futur treballar a fons la definició d'un marc de relacions global i un model de governament, que ha de fixar els paràmetres de funcionament del conjunt de Fàbriques de Creació, sent alhora prou flexible per establir criteris específics per a cada equipament, en funció de la disciplina artística que s'hi desenvolupi, del teixit cultural en què estigui inserit o del territori concret.

Afegeix la necessitat de redactar contractes programa anuals que garanteixin la bona utilització dels espais, dels recursos i els serveis de titularitat pública que l'administració posa a disposició dels creadors i creadores; però, d'altra banda, entén que cal fugir de qualsevol temptació dirigista per part de l'administració que anul·li el nivell d'autonomia actual de les Fàbriques de Creació perquè, altrament, s'acabaria malmetent allò que es pretén potenciar que és l'estimulació del procés creatiu.

Remarca, per tant, que cal aprofundir en la manera com es faran els concursos per dirigir aquests equipament, considerant que la durada dels seus directors sigui per al període màxim possible, i amb un grau d'intervenció activa de les associacions professionals del sector en l'elecció del càrrec.

Diu que també demanen més precisió a l'ICUB a l'hora de definir la singularitat que vol conferir a Fabra i Coats com a equipament de referència del programa, més enllà de promoure la confluència entre Fàbrica i centre cultural contemporani.

Fa referència, també, a què l'ampliació de les Fàbriques de Creació els sembla un objectiu essencial del programa, i no només incorporant-hi aquelles disciplines artístiques que encara no hi són representades, sinó també estenent la xarxa a la totalitat de districtes de la ciutat. En aquest sentit, diu que entenen que cal una racionalització de proximitat, de necessitat d'espais o de preu del sòl, per exemple.

Manifesta que troben molt pertinent la incorporació del programa d'entitats privades com a Fàbriques de Creació associades, sempre que la definició d'aquests espais no sigui ambigua, i fa notar que en la mesura no s'aprofundeix gens en el disseny i articulació d'aquesta xarxa.

Finalment, assegura que estan convençuts que un programa d'aquesta transcendència s'ha de dimensionar territorialment en el conjunt de la regió metropolitana.

La Sra. Esteller diu que el seu grup sempre ha valorat molt la xarxa de Fàbriques de Creació, onze equipaments actualment que s'han convertit en els principals

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

laboratoris de promoció cultural. Posa en relleu que les Fàbriques combinen la recuperació de patrimoni industrial i proporcionen espais als creadors per desenvolupar els seus projectes.

Observa que el model és que la majoria d'aquests equipaments acullen un únic sector, tret del cas de la Fabra i Coats que és més pluridisciplinar. En aquest sentit, diu que valoren que es posin equipaments a disposició dels creadors, però també consideren que aquesta mesura de govern hauria de potenciar molt més els continguts. Precisa que es posa molt l'accent en el continent però manca donar més suport als continguts.

Constata, igualment, es que promociona molt la producció artística però, a canvi, entenen que en falta molt a tot l'àmbit de la difusió.

En conseqüència, afirma que comparteixen que s'estableixi un nou model de governança, però troben que està poc definit; igualment, valoren la incorporació d'espais de creació privats a la xarxa de Fàbriques de Creació, però tampoc s'especifiquen els instruments idonis per desenvolupar-ho. Alhora que consideren que l'autonomia dels equipaments no s'ha de veure reduïda per criteris d'ingerència en la creació.

Valora molt positivament l'existència d'un contracte programa, un contracte per objectius, que atorga estabilitat, rendiment als objectius i facilita la creació.

Remarca que una de les claus és el finançament; en aquest cas, es diu en la mesura que s'ampliï els recursos, i consideren que cal introduir molt més l'àmbit privat a fi d'establir criteris més clars, així com també que cal valorar models d'altres països on aquests espais no depenen tant estretament del finançament públic.

Entenen que la línia de subvencions adreçades a entitats privades és positiva, i que cal definir amb transparència tots els criteris de finançament.

Finalment, també suggereix que les Fàbriques de Creació s'ampliïn a altres districtes on no n'hi ha cap, com és el cas de l'Eixample, Sarrià-Sant Gervasi o Horta.

La Sra. Rovira expressa en primer lloc la solidaritat antirepressiva de la CUP amb els qui estan citats a declarar avui i demà a l'Audiència Nacional, i també als presos i preses polítics que únicament lluiten per defensar la llibertat política de pensament enfront d'un estat absolutament demofòbic.

Dit això, indica, pel que fa a la mesura de govern que presenta l'Àrea de Cultura – dependent del PSC –, que per al seu grup avui no té legitimitat ni credibilitat quan prové d'un partit que es manifesta amb l'extrema dreta a Barcelona; una extrema dreta que es caracteritza per un pensament únic, quan la cultura representa tot el contrari.

En conseqüència, avança que totes les apreciacions que faran tenen en compte que, per al seu grup, la mesura, pels motius que ha expressat més amunt, és una absoluta contradicció.

Posa en relleu que les Fàbriques de Creació, després de deu anys de funcionament, s'estan convertint en fàbriques de negoci, malgrat que la titularitat dels equipaments sigui pública; remarca que s'han fet inversions milionàries de rehabilitació a fi que empreses privades les gestionin. Puntualitza, en aquest sentit, que només Fabra i Coats està gestionada directament per l'ICUB. Això no obstant, l'objectiu de futur és que empreses i equipaments privats entrin a formar part de la xarxa, cosa que tindrà com a resultat, una vegada més, posar la cultura en mans privades, mentre que el sector continua absolutament precaritzat.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Observa, igualment, que aquests equipaments s'estan convertint en un calaix de sastre de la gestió de la cultura; i qüestiona amb quin criteri la Sala Beckett i el Tantarantana, teatres de ciutat, estan incloses a la xarxa, si no és una excusa per una inversió de compra.

Afegeix que la creació d'un fons econòmic comú necessitaria un informe profund i detallat, i diu que confien que, com a mínim, presentin un esborrany als grups per al seu estudi. I volen saber també quines seran les actuacions que es faran en aquest sentit.

Finalment, assenyala que les Fàbriques de Creació fa deu anys que funcionen, i que tot just ara es plantegen de crear un sistema d'indicadors com a mesures; però que al web no consta cap dada d'aquests equipaments. Pregunta, per tant, com s'ho han fet per establir i optimitzar el funcionament dels onze equipaments existents.

El Sr. Ardanuy posa de manifest que aquesta mesura fa referència a una política que fa deu anys que està operativa. Indica que entén la cultura com un exercici de desenvolupament de la creativitat, i no comparteix el concepte de cultura planificada. Per tant, considera que totes les inversions que han d'estimular d'alguna manera la cultura, han de revertir directament en l'estímul de xarxes de creativitat, cultura i art que no tenen una dependència directa de les institucions públiques, tot i que entén que l'Ajuntament ha de contribuir-hi.

Igualment, posa en valor la rehabilitació dels edificis que allotgen les Fàbriques de Creació, ja que significa la recuperació de patrimoni i, d'altra banda, donar suport a creadors.

El Sr. Collboni agraeix les intervencions que han fet referència a la mesura i no a altres coses.

Reconeix que hi ha una particularitat en la política de suport a les Fàbriques de Creació, que és la seva heterogeneïtat, que abasten projectes culturals molt diversos i plurals, i que el fet que tinguin suport públic significa que l'administració ha de garantir la transparència, el seguiment i el bon ús dels recursos i, alhora, han de ser molt respectuosos amb la idiosincràsia de cada Fàbrica.

Agraeix les paraules del Sr. Puigcorbè en el sentit que s'ha pres seriosament els continguts de la mesura. I aprofita per anunciar, a banda de les novetats que ja ha esmentat, la pretensió que abasti l'àmbit metropolità, i la voluntat de tenir la flexibilitat i l'amplitud de mires per sumar a la xarxa iniciatives privades, que no significa lucratives, i que inclouen les experiències cooperatives i associatives.

Posa en valor que Barcelona s'ha caracteritzat sempre per ser sensible i per la capacitat de sumar les iniciatives ciutadanes a les polítiques públiques en l'àmbit de la cultura.

Pel que fa a les novetats, confirma que n'hi haurà, i a banda del Tantarantana, esmenta L'Escocesa i la possibilitat d'ampliar la xarxa amb el Canòdrom, la Bonnemaison, així com la creació d'una fàbrica d'arts de carrer. Precisa que això no depèn de la iniciativa pública estrictament, ja que tenen la voluntat de donar veu i possibilitats a companyies d'artistes que de manera privada tenen iniciatives que busquen el suport de l'Ajuntament.

El Sr. Ciurana, en referència a l'al·lusió del Sr. Collboni als qui han parlat "d'altres coses", fa notar que aquestes coses són les que mouen el seu grup; que aquestes

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

altres coses que tinent d'Alcaldia menysprea són la llibertat, la democràcia, la dignitat o l'amistat.

Addueix que el PSC havia perdut el nord ja era una cosa sabuda, però que, a més, el Sr. Collboni havia perdut els valors més nobles que fan que una persona es dediqui a la política, ho han constatat avui.

La Sra. Barceló replica al Sr. Collboni que no ha respost cap de les preguntes que li ha formulat, i diu que confia que ho faci en una altra ocasió.

Acaba la seva intervenció advertint que la cultura no viu únicament de bones intencions, sinó també de les bones mesures i les bones accions, i demana que en el cas concret de les Fàbriques de Creació aquestes mesures es materialitzin en tots els districtes de la ciutat.

c) Informes

Part decisòria / executiva

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

1. (F1707) Autoritzar al Patronat Municipal de l'Habitatge la formalització d'un Contracte de Finançament per import de 59 milions d'euros amb el Banc de Desenvolupament del Consell d'Europa (CEB), d'acord amb les condicions annexes i destinat al finançament de fins al 23% del cost de la inversió en la construcció de 26 promocions d'habitatge públic destinat a lloguer social.

El Sr. Muntaner indica que aquest préstec complementa el que es va aprovar fa uns mesos amb el Banc Europeu d'Inversions (BEI), i aquest és fa amb el Banc del Consell d'Europa (CEB), que cedeix a l'Ajuntament aquests milions d'euros. Assenyala que això implica en tota l'operació 26 promocions d'habitatge, amb un total de 2.322 habitatges, i una inversió de 262 milions d'euros. Precisa que aquesta inversió del CEB compleix el 23% de l'operació.

Explica que aquestes operacions es fan en els districtes de l'Eixample, Sant Andreu, Sarrià-Sant Gervasi, Sant Martí, Nou Barris i Gràcia, i precisa que el crèdit es concedeix perquè es tracta de projectes d'habitatge que compleixen una sèrie de garanties, entre les quals que els habitatges siguin de lloguer públic, energèticament sostenibles i que estiguin destinats a cobrir necessitats de col·lectius vulnerables amb dificultats per accedir a l'habitatge. En conseqüència, confirma que aquestes 26 promocions aniran adreçades essencialment a persones amb un nivell d'ingressos baix i a per a persones majors de 65 anys.

La Sra. Rognoni considera que és una bona notícia el finançament amb el CEB, que és atractiu i positiu per a la ciutat. Manifesta que el seu grup sempre ha considerat l'habitatge com un aspecte fonamental i, per tant, han donat suport al Pla d'Habitatge, per la qual cosa votaran a favor d'aquest punt.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

El Sr. Sierra avança el vot favorable del seu grup, com també van fer amb el Pla d'Habitatge, i malgrat que consideren que tant l'un com l'altre estan mancats d'ambició, fan una aposta decidida per la creació d'un parc d'habitatge de lloguer social, com és el cas d'aquestes 26 promocions.

Això no obstant, fa avinent que temen que en acabar el present mandat no tindran un parc d'habitatge social a l'altura de les grans ciutats europees, tal com proposaven tots els programes electorals que es van presentar a les eleccions municipals el 2015.

El Sr. Mulleras posa de manifest que el contracte de finançament que se signa amb CEB té unes condicions avantatjoses pel que fa als terminis d'amortització, de carència i un tipus d'interès inferior als de mercat, motiu pel qual anuncia que hi votaran a favor.

Altrament, diu que no entenen l'endarreriment de les polítiques d'habitatge social; i confirma que el Pla d'Habitatge que Barcelona en Comú va pactar amb el PdeCat i amb Ciutadans ha provocat els pitjors resultats en polítiques d'habitatge a Barcelona dels últims anys. Fa referència al Pla 100x1000, que estava preparat per posar-lo a la pràctica a l'inici del mandat, i que només s'ha executat en un 45%.

Per tant, demanen que, atès que disposen de les eines necessàries, que s'iniciïn les promocions.

La Sra. Reguant subscriu que Barcelona té un problema amb l'habitatge, però remarca que el juliol passat van votar en contra del crèdit del BEI perquè entenen que més enllà d'abordar el problema de l'habitatge en termes de construcció, cal abordar el de l'habitatge buit existent a Barcelona. Així, diu que mentre no tinguin un diagnòstic clar de quants habitatges buits hi ha, consideren que no han de construir-ne més de nova planta, menys encara en zones de gran densitat.

Per tant, fa avinent que votaran en contra d'aquest punt.

El Sr. Ardanuy expressa el vot favorable.

El Sr. Muntaner confirma que l'increment del parc públic de lloguer social és lent, tot i que discrepa amb els arguments del Sr. Mulleras en el sentit que aquest és el millor Pla d'Habitatge que ha tingut la ciutat, perquè estan fent un canvi de paradigma i estructural, alhora que es complementa amb mesures com la incorporació de pisos buits amb el programa Tu tens la clau, juntament amb l'elaboració d'un cens dels habitatges desocupats.

Afegeix que, a més, recorren als ajuts europeus perquè ni Catalunya ni l'estat espanyol no disposen de cap banc que es dediqui al finançament d'habitatge públic.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

2. (CO 2017-10/21) Ratificar l'acord adoptat per la Junta Rectora del Consorci Institut Ramon Llull en la sessió de 15 de desembre de 2016, relatiu a l'aprovació de la modificació dels seus estatuts amb l'objecte d'incorporar la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a ens consorciat, adaptar-los a la Llei 40/2015, d'1

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

d'octubre, de règim jurídic del sector públic i d'altres modificacions adients, segons consta en l'expedient administratiu annex.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i també de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció

3. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament de Barcelona, com a soci únic de Barcelona Cicle de l'Aigua, SA, els acords següents: Primer.- Nomenar la Sra. Anna Cardellach Giménez membre del Consell d'Administració de la Societat, en substitució del Sr. Francesc Asís Ullod Marcos. Segon.- Establir que el termini de designació de la consellera que es nomena serà l'establert en els respectius Estatuts, sense perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

Tot seguit, es dóna per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

4. (85/2017) Ratificar la resolució de l'alcaldeessa, de 14 de setembre de 2017, per la qual es va atorgar la medalla d'Honor al Mèrit, en les categories d'argent i bronze, als membres de la Guàrdia Urbana que figuren respectivament en les relacions adjuntes, que s'han distingit ostensiblement en el compliment dels seus deures, per les seves rellevants i continuades actuacions al servei de la Ciutat, d'acord amb el que disposen els articles 1, 4.2.b i c del vigent Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, de 17 de setembre de 1976, tot produint la concessió de la medalla en la categoria d'argent el benefici establert a l'article 5 de l'esmentat Reglament.

5. (86/2017) Ratificar el decret de l'alcaldeessa, de 14 de setembre de 2017, pel qual es resol atorgar les plaques de reconeixement i la medalla d'Honor al Mèrit en la categoria d'argent, a títol honorífic, a les persones i entitats alienes al Cos de la Guàrdia Urbana que figuren en la relació adjunta, segons el que estableix la disposició addicional del Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'incendis, de 17 de setembre de 1976, en reconeixement a les seves actuacions i col·laboració envers la Guàrdia Urbana d'aquesta ciutat.

L'alcaldeessa anuncia que aquests dos punts es tractaran de forma conjunta però amb votació separada.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

El Sr. Badia indica que aquest punt tracta de la concessió de medalles a personal de la Guàrdia Urbana en reconeixement a la trajectòria i al mèrit professional, així com també de concessió de medalles, sense retribució, a persones externes al cos per la seva col·laboració destacada amb la Guàrdia Urbana en reptes tant importants com l'amenaça terrorista o el tràfic d'éssers humans.

Aprofita per informar que la Comissió de Govern ja ha aprovat la modificació del reglament d'honors vigent a fi de complir amb el compromís adquirit en les diverses sessions de la comissió de Presidència, en les quals han pogut debatre-ho a bastament, cosa que els ha de permetre actualitzar una normativa desfasada, millorar els criteris de definició i interpretació de la concurrència de mèrits i patiment; igualment s'estableix una comissió tècnica de valoració de les felicitacions i, finalment, avança que obriran el debat a tots els grups municipals i els sindicats.

El Sr. Martí indica, quant al punt quart, que el seu grup hi votarà a favor, en considerar que els mèrits per a la concessió de les medalles estan tots ells justificats, alhora que valoren positivament que la guàrdia urbana sigui reconeguda, més encara en aquests moments, pels seus mèrits de servei públic i de defensa dels drets de les persones.

Aprofita per expressar el suport i reconeixement del seu grup al cos de la Guàrdia Urbana per la seva tasca i el seu compromís cada dia de l'any.

Finalment, demana al govern municipal que, a més de medalles i reconeixements, doni suport polític al cos, i deixi enrere la manca de consideració que li ha tingut durant aquests dos anys de mandat.

El Sr. Sierra entén que aquests punts de l'ordre del dia reflecteixen l'esperpent del govern municipal, de la seva inacció, la improvisació i de només complir aquelles lleis que els semblin justes.

Pregunta si de debò pensen retirar medalles atorgades fa dos mesos, i pregunta si consideren normal primer lliurar-les i després votar.

Avança que el seu grup votarà favorablement els dos punts, i reitera el compromís i el suport a tots els cossos policials que operen a la ciutat, però també i especialment als jutges de l'Audiència Nacional, que són persones que han patit en la seva pell la vergonya i la insídia del separatisme.

El Sr. Coronas indica que el seu grup va demanar votar separatament tres medalles del punt cinquè, concretament les adreçades a comandaments de guàrdia civil i policia nacional, pel mateix motiu pel qual van presentar un prec en el Ple del mes passat.

Indica que no es tracta de res personal contra les persones guardonades en concret, sinó que consideren que en un moment com l'actual en què els cossos esmentats han fet una exhibició de força excessiva, gairebé inhumana, contra la població civil no els sembla adequat que es puguin concedir aquestes medalles, malgrat que ja han estat lliurades, una altra de les irregularitats que ja van denunciar en el seu moment.

Assenyala que el seu grup ha demanat, doncs, la votació separada d'aquestes tres medalles concedides al coronel en cap de la plana major del comandament de la zona VII de la Guàrdia Civil, a l'inspector del Grup IV de la UCRIF, i a l'inspector en

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

cap de la brigada d'Informació provincial de Barcelona, i precisa que no en cita els noms perquè no es tracta de cap qüestió personal sinó d'ètica.

El Sr. Fernàndez Díaz fa avinent que amb la concessió d'aquestes medalles d'honor es vol reconèixer la professionalitat i l'eficàcia demostrades en actes de servei per agents del cos de la Guàrdia Urbana en tota la seva trajectòria, així com també la col·laboració amb el cos de persones i entitats que han permès la coordinació adequada de diversos serveis i millores substancials en els àmbits d'actuació dels diversos cossos policials de la ciutat.

En conseqüència, avança el vot favorable a ambdós punts, en considerar que aquestes medalles reflecteixen sense cap mena de dubte la millor imatge de vocació de servei de la guàrdia urbana; alhora que manifesta també la satisfacció del seu grup per la tasca del cos, que amb la seva feina garanteix la convivència, la seguretat i l'ordre a la ciutat des de la proximitat, i que el fa un dels serveis municipals més ben valorats per la ciutadania.

Igualment, reconeix i agraeix la tasca de persones alienes al cos, guàrdia civil i policia nacional que avui són distingides per aquest Plenari pel seu suport a la Guàrdia Urbana, sempre en favor de Barcelona.

La Sra. Rovira avança el vot contrari del seu grup a ambdós punts, sobretot perquè no poden votar a favor d'unes medalles que es concedeixen en base a un reglament franquista, com ja han expressat en nombroses ocasions, i esperen que es derogui, malgrat que ara potser aquest reglament franquista reprengui el sentit atès el context polític de dictadura que estan vivint.

El Sr. Ardanuy expressa el vot a favor del reconeixement als membres del cos de la Guàrdia Urbana.

S'aprova el dictamen en debat corresponent al punt 4 de l'ordre del dia amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

S'aprova la proposta de ratificació de l'atorgament de la medalla d'Honor al Mèrit en la categoria d'argent, a títol honorífic, al Sr. J. A. A., al Sr. P. M. M i al Sr. C. A. S., corresponent al punt 5 de l'ordre del dia, amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos i Rognoni, i amb el vot en contra de Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbó i de les Sres. Benedí i Capdevila, de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

S'aprova la proposta de ratificació de l'atorgament de la Medalla d'Honor al Mèrit en la categoria d'argent, a títol honorífic a la resta de persones que consten a l'expedient i a les entitats alienes al Cos de la Guàrdia Urbana, així com l'atorgament de les plaques de reconeixement, corresponent al punt 5 de l'ordre del dia, amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat

6. (CO 2017-10/20) Ratificar, com a ens consorciat, l'acord adoptat pel Comitè Executiu de l'Autoritat del Transport Metropolità en la sessió de 27 de juny de 2017, per delegació del seu Consell d'Administració, relatiu a l'aprovació de la modificació i

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

refosa dels seus estatuts, aprovada mitjançant l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya GOV/16/2017, de 21 de febrer.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller, i també de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

Districte de Sants-Montjuïc - Districte de l'Eixample - Districte de Ciutat Vella - Districte de Nou Barris - Districte de Sant Andreu

7. (0176-03-17, 0177-02-17, 0178-01-17, 0179-08-17 i 180-09-17) Aprovar la incorporació al Catàleg d'arbres d'interès local de l'Ajuntament, per tal d'assegurar la protecció dels exemplars que, per les seves característiques peculiars de bellesa, raresa i antiguitat, han d'ésser conservats dins el terme municipal, de cinc noves fitxes, corresponents als arbres següents: 1) 3 unitats de *Platanus X hispanica*: ubicades a l'espai enjardinat entre els Jardins del Teatre Grec i els Jardins de Laribal, conegut l'espai com a Jardins del Claustre del Districte de Sants-Montjuïc. 2) *Platanus X hispànica*: ubicat al xamfrà de la plaça Catalunya amb el carrer Fontanella, Districte de l'Eixample. 3) *Pittosporum tobira*: ubicat al Parc de la Ciutadella, Districte de Ciutat Vella. 4) *Radermachera sinica*: ubicat a la Via Favència, 179, Districte de Nou Barris. 5) *Styphnolobium japonicum*: ubicat al carrer Virgili, 18, a la façana Llobregat del Casal de barri Can Portabella, Districte de Sant Andreu. Publicar el present acord a la Gasetta Municipal i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de les Corts

8. (15PL16375) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a l'ampliació de l'equipament existent al carrer Santa Rosa, 39 al 57, d'Esplugues de Llobregat i Avinguda d'Esplugues, 27(I) de Barcelona propietat de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, promogut per l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció de valoració de les al·legacions i que, a efectes de motivació, s'incorpora a aquest acord; i condicionar l'executivitat d'aquest acord a la publicació i consegüent executivitat de l'acord d'aprovació definitiva de la Modificació del Pla especial per a l'ampliació de l'equipament existent al carrer Santa Rosa, 39-72, tramitat per part de l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

Districte d'Horta-Guinardó

9. (17PL16468) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic de concreció del tipus i ordenació de l'equipament del passeig Maragall 295, promogut per Alter Assets SL.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

10. (15PL16378) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana d'ordenació volumètrica a les parcel·les del carrer de Jerez, núms. 22B,22C i 24, promogut per Construccions Paytubi, SA, amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Planejament; informe, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

c) Proposicions

Part d'impuls i control

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/7070) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Expressar el suport de l'Ajuntament de Barcelona als agents econòmics i socials de la ciutat i continuar garantint que la institució treballarà al seu costat per tal d'impulsar l'activitat econòmica com a garantia de progrés econòmic i social a Barcelona. 2. Que l'Ajuntament de Barcelona demani formalment la retirada del Real Decret-Llei publicat al BOE el passat 7 d'octubre per agilitzar el canvi de seus socials de les empreses.

La Sra. Recasens, abans d'encetar el contingut de la proposició que presenta el grup Demòcrata, manifesta que se li fa difícil de ser avui aquí debatent sense el company Joaquim Forn assegut al seu costat, tenint en compte, sobretot, on és. Per aquest motiu, diu que voldria que l'esperit de la iniciativa que presenta reculli el tarannà de molts polítics que, com ell, sempre han treballat des de la lleialtat a les seves creences, la seva defensa pacífica i democràtica, i des de l'esperit i la ferma voluntat que només des de la política s'aconseguirà un món millor.

Dit això, indica que la proposició posa de manifest la simplicitat, però alhora la fermesa, de la defensa d'un model de fer política, de l'encaix entre la política, la societat civil, el teixit econòmic, el social i les institucions. Destaca que la defensa d'aquest model és el que també els ha de portar a les més altes cotes de progrés.

Assenyala que Barcelona ha viscut moments molt complexos pel que fa a la conjuntura econòmica; així, el 2007 va començar una gravíssima crisi econòmica que va afectar moltes famílies amb la xacra social de l'atur, mentre que, a poc a poc, el 2014 es pot començar a parlar d'una certa recuperació, malgrat que encara moltes famílies no hagin constatat aquesta millora del benestar.

Precisa que les claus d'aquesta recuperació econòmica han passat, entre altres, pel teixit empresarial consolidat de la ciutat; per les pimes, que han fet de motor, conjuntament amb les institucions, i el model de col·laboració publicoprivada. Apunta, en aquest sentit, que cada dia milers d'empresaris continuen generant noves oportunitats de negoci i d'ocupació.

Indica que Barcelona té el potencial que li proporciona aquesta economia diversificada en un sector industrial, amb l'empenta de sectors estratègics i de futur

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

que, juntament amb la situació geogràfica, han permès que Barcelona sigui una ciutat amb atractiu permanent per a inversors i emprenedors.

Adverteix que les pimes han de trobar el clima polític d'estabilitat adequat, però també s'han de sentir acompanyades per romandre i no pas convidades a marxar. Posa en valor que la seva formació sempre ha donat suport a les empreses del país, entenent que al seu darrere hi ha llocs de treball i, per tant, el benestar de moltes famílies.

Afegeix que sempre han defensat que l'administració i els agents de la societat civil han d'anar a l'una, perquè només unint esforços podran assolir objectius inabastables per separat. Així doncs, celebra que l'actual govern doni suport a les tesis de la col·laboració públicoprivada, que va menystenir d'entrada, com demostra la trobada de l'alcalde amb el món empresarial, sindical, universitari i del tercer sector, el 17 d'octubre, recuperant el que l'anterior govern havia constituït com la Taula Barcelona Creixement, als quals va adreçar el missatge que Barcelona no s'aturava, que volia tirar endavant i la voluntat que l'economia de la ciutat funcioni. En aquest sentit, demana que el regidor d'Empresa deixi de fer segons quins discursos tremendistes, i que s'apunti a la línia expressada per l'alcalde en aquella trobada.

Fa referència, igualment, que l'alcalde governa amb qui ha promogut l'atac més greu al país amb l'aplicació de l'article 155; remarca que intervenir econòmicament la Generalitat significa intervenir també moltes entitats socials i famílies.

Remarca que abans de posar en marxa l'aplicació del 155, el govern de l'estat va fer l'aprovació d'un Reial Decret-Llei per agilitar el canvi de seu social de les empreses, un fet lamentable que busca que anorrear el teixit econòmic de Catalunya. Concreta, en aquest sentit, que avui mateix una entitat empresarial alerta de la gravetat d'aquest decret.

En conseqüència, amb aquesta proposició demanen que es faci confiança a la ciutat i que el Plenari voti a favor del model de col·laboració públicoprivada i amb la demanda formal de retirada del decret.

La Sra. Mejías observa, d'entrada, que la Sra. Recasens ja va presentar aquesta iniciativa a la comissió d'Economia i Hisenda, amb la qual entén que paga favors prestats, convertint-se en portaveu de la patronal Cecot, que ha insistit en la retirada del decret, i que tots saben que té afinitats polítiques clares.

Afirma que les empreses fugen de Catalunya no pas pel decret del govern, ja que són entitats privades que decideixen per elles mateixes si es queden o marxen, sinó pel cúmul d'il·legalitats que ha comès l'ex govern de la Generalitat, generant una situació d'inseguretat i inestabilitat jurídica, i per la necessitat de posar-se sota la protecció de la UE.

Considera, per tant, que la formació de la regidora Recasens hauria de fer autocrítica, per exemple, quan el Sr. Mas va dir que seria un insult a la intel·ligència pensar que perquè es declarés la independència els bancs marxarien de Catalunya; o quan el Sr. Junqueras va dir que es podia aturar l'economia catalana durant una setmana sense que passés res, sense pensar en els efectes que això tindria en les pimes; o quan el Sr. Partal, director de Vilaweb, al qual han donat unes sucoses subvencions, es prenia amb molta alegria la marxa d'empreses de Catalunya, i que es va permetre titllar de mafiosos els directors d'Agbar, als Srs. Fainé, Brufau, Oliu o Alemany, és a dir, tots aquells que formaven part del consell assessor d'economia i creixement del Sr. Mas.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Fa avinent que, com a conseqüència de les il·legalitats del govern i de la situació de crisi política a què els ha abocat, les empreses que han marxat de Catalunya suposen 11.500 milions de PIB. Insisteix, doncs, que haurien de fer autocrítica, ja que la formació de la Sra. Recasens sempre intenta culpabilitzar els altres, tot i que en aquest cas resulta evident que la culpa és seva i, per tant, han d'assumir-ne les responsabilitats.

Afegeix que el Sr. Roca Junyent ha treballat per fer possible el decret com a arquitecte jurídic, segons publica el diari Expansión.

La Sra. Capdevila anuncia que el seu grup votarà a favor de la proposició, tal com ja va fer en comissió, i ho justifica no només per la voluntat de manifestar el suport al teixit econòmic i social de la ciutat, sinó també perquè entenen que l'aprovació del decret és una mesura irresponsable, executada pels qui només volen promoure les amenaces i la por, malgrat que això pugui malmetre l'economia catalana.

Posa en relleu que s'ha parlat molt darrerament de les empreses que han traslladat les seves seves socials fora de Catalunya, però cal recordar que la majoria de casos es deuen a motius polítics. Igualment, assenyala que Catalunya és un país de pime, un teixit empresarial format per dues-centes seixanta mil empreses, però també destaca que empreses d'abast internacional han apostat per continuar-hi invertint i desenvolupant-hi la seva activitat amb tota normalitat.

Subratlla que els darrers cinc anys s'ha demostrat que la inversió creixia a Catalunya, que s'expandia l'activitat turística i que l'atur disminuïa; tanmateix, en poques setmanes, el govern espanyol, amb la seva actuació violenta, ha aconseguit capgirar aquesta tendència.

Observa que aquests dies han pogut sentir moltes veus desautoritzant aquesta mesura, com el cas de la patronal Cecot, que ha traslladat al ministre Guindos la seva preocupació pel fet que el Reial-Decret limita els drets bàsics dels accionistes de les pime, que no s'ha d'oblidar que representen el 98% del teixit empresarial del país.

Denuncia el cinisme dels qui ara es posen les mans al cap per la marxa de seves socials d'empreses, però que, d'altra banda, aproven un decret que ho afavoreix i pressionen empreses perquè ho facin; posa com a exemple d'això la notícia que Seat havia rebut pressions directament de la monarquia per traslladar la seva social fora de Catalunya.

Assenyala que els responsables del decret són el PP, el PSOE i Ciudadanos, i posa de manifest el contrasentit que significa que el partit que gestiona en aquest ajuntament la promoció econòmica de la ciutat sigui el mateix que al Congrés de Diputats hagi donat suport al decret. Igualment, acusa de contradictòria l'actitud de l'alcalde, per molt que s'entesti a mirar cap a una altra banda.

El Sr. Mulleras reitera el proverbi xinès que va dir en la comissió d'Economia, adreçant-se a les Sres. Recasens i Capdevila, "quan el savi assenyala el cel, el neci mira el dit"; en aquest sentit, diu que el problema no és el decret per a canvi de seves socials, sinó que en tres setmanes més de mil vuit-centes empreses de Catalunya han canviat la seva seu social.

Insisteix que el problema no és el decret que, a més, recorda que es va fer a petició de grans empreses de Catalunya que busquen protegir l'interès dels seus accionistes i, per tant, de l'economia catalana, no com algunes patronals que busquen fer política.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Defineix el decret com una eina, i diu que, curiosament, d'ençà que s'ha aplicat el 155 i mantenint el decret, els canvis s'han alentit o, fins i tot, s'han invertit, com és el cas de Freixenet, que ha ratificat que es quedava a Catalunya.

Convida a preguntar-se pels motius de la marxa dels grans bancs, de grans empreses però també de pime; per quin motiu el consum del comerç minorista ha patit una davallada de fins al 30%; o per què s'ha produït fuga de dipòsits bancaris; o el turisme també ha disminuït d'un 30% les reserves fins a final d'any.

Els demana que es preguntin per què en la fase final del procés independentista que s'ha fet de manera unilateral s'ha creat una situació d'incertesa històrica a Catalunya; i recorda que el procés portava Catalunya a sortir de la UE, tot i que el govern ho hagi amagat i hagi mentit durant molt de temps.

Adverteix que la incertesa jurídica comporta inestabilitat econòmica i social i, per tant, comporta empobriment. Denuncia que l'escenari de la DUI els ha portat a l'UCI econòmica i social; i recorda que l'escenari l'han creat el PdeCat, ERC i la CUP.

Celebra, però, que s'hagi aplicat el 155, que ha comportat certesa i estabilitat i, juntament amb la convocatòria d'eleccions el 21 de desembre, ha revertit la tendència, i confia que també ajudi a capgirar la situació a Catalunya.

La Sra. Reguant fa avinent al Sr. Mulleras que estan d'acord amb què el problema no és l'existència del decret, ja que el problema és un govern i un estat que nega, i en el fons dinamita, l'autogovern. Assegura que el problema és una intervenció econòmica que ha limitat absolutament la capacitat de la població de Catalunya a decidir el seu futur i poder desenvolupar-se.

Considera que, en el fons, el decret és tan sols una passa més en la intervenció i la voluntat de dinamitar qualsevol capacitat d'impuls de sobirania. Reconeix, doncs, que el problema no és del decret, sinó els qui prioritzen una, grande y libre al dret a l'autodeterminació. Insisteix que és això el que genera inestabilitat, el que fa patir la gent de Catalunya, l'escassa capacitat per decidir el seu futur.

Observa que durant els mesos d'agost i setembre, el govern de l'estat posava el focus de la inestabilitat en termes econòmics en l'atemptat de Barcelona; auguraven que el turisme deixaria d'anar a Barcelona o a Catalunya perquè la reacció de la ciutat no va ser suficientment contundent envers l'atemptat del 17 d'agost; altrament, les dades i les xifres confirmen que això no és cert.

Entén que ara han decidit que necessiten un altre enemic: un procés democràtic amb voluntat de generar i de construir sobirania. I demana que no s'equivoquin, ja que estan demostrant internacionalment la manca de democràcia i la voluntat de reprimir tots aquells que lluiten pels seus drets.

Assegura que són conscients que el problema no és només el decret, sinó que va molt més enllà, i per aquest motiu avança que s'abstindran en la votació de la proposició, deixant clar que el seu compromís és amb el dret a l'autodeterminació, la construcció d'una república i, per tant, amb la voluntat de generar un espai on puguin decidir conjuntament quin model econòmic i productiu volen, amb el qual la ciutat es pugui desenvolupar amb llibertat i tranquil·litat.

El Sr. Ardanuy anuncia el vot favorable a la proposició i, tot seguit, fa algunes puntualitzacions.

Recorda que pertany a Demòcrates de Catalunya, que creu i denuncia el fals discurs de deslocalització d'empreses catalanes en entendre que el canvi de seu social no implica el del centre de producció. I denuncia clarament la intervenció de l'estat en

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

matèria econòmica, i d'intentar influir, mitjançant l'aplicació de l'article 155, en la política econòmica de Catalunya.

Constata que l'economia catalana continua creixent independentment del relat que alguns volen imposar, que considera que han de saber que l'economia catalana i l'espanyola no tenen bandera; així doncs, l'argument que l'economia espanyola té aquella bandera és erroni.

En aquest sentit, manifesta que l'economia catalana és molt més global que no es pensen alguns.

La Sra. Ballarín indica que el grup Socialista va entrar al govern municipal amb dues prioritats clares, d'una banda, impulsar l'activitat econòmica per crear riquesa i ocupació i, d'altra banda, lluitar contra les desigualtats a Barcelona.

Manifesta que per aquesta raó sempre han estat al costat del teixit empresarial, comercial, de les persones autònomes i emprenedores que es deixen la pell cada dia per crear riquesa i ocupació.

Igualment, subscriu plenament el criteri favorable a la col·laboració publicoprivada expressat per la Sra. Recasens. Afegeix que en aquests moments es veuen obligats a redoblar esforços perquè s'ha de continuar fent la feina que feien i molta més de nova a fi de compensar el terratrèmol econòmic provocat pel govern de la Generalitat, que està començant a afectar l'economia del país i, per tant, de Barcelona.

Comenta que fa pocs dies un empresari va declarar a l'Ara que el sector empresarial està indignat i molt preocupat per la crisi empresarial més greu de la història de Catalunya; i acusava Junqueras d'ostentar el rècord de la història de l'economia mundial pel que fa a la fugida d'empreses per hora. I afegeix que mai en menys d'un mes una regió havia vist canviar de seu una tercera part del seu volum empresarial.

Confirma que l'èxode empresarial és el pitjor que els pot passar en un moment en què la recuperació econòmica començava a despuntar. Adverteix que primer marxa el domicili social, després l'staff directiu, els centres de decisió i estratègia i el domicili fiscal, i que en patiran les conseqüències les empreses petites i mitjanes que no poden marxar i, òbviament, la classe treballadora amb més atur i precarietat.

Assegura que el seu partit es deixarà la pell per evitar-ho, i també per desmuntar la farsa amb què el govern de Junts pel Sí ha enganyat tantes persones de bona fe, fent-los creure que la independència unilateral exprés no tindria costos econòmics per a Catalunya.

Afegeix, quant al Decret-Llei, que la proposta els sembla totalment cínica, i diu que el seu grup no considera que vagi en la línia de crear confiança als agents econòmics, i així ho va expressar el Sr. Collboni al ministre per carta. Això no obstant, assenyala que el problema real no és aquest decret que simplifica els tràmits per marxar, sinó que les empreses se sentin convidades a marxar pel clima d'inseguretat i manca de confiança creat per l'ex govern de la Generalitat.

Addueix que si no existís aquesta mala maror a Catalunya les empreses no farien servir aquest decret per marxar, ja que de la mateixa manera que el 2005 l'aprovació del divorci exprés no en va augmentar el nombre, malgrat que la dreta va vaticinar que suposava el final dels matrimonis.

El Sr. Pisarello fa avinent que arran de les reunions que han mantingut amb diferents agents econòmics i socials tant de la ciutat com internacionals han pogut constatar el dany que tant l'aplicació de l'article 155 i la política del PP, així com també la DUI,

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

estan fent en l'àmbit social i econòmic. Assenyala que així ho han confirmat a Barcelona i també en el recent viatge que han fet amb l'alcaldesa a París.

Assegura que han fet tot allò al seu abast per protegir l'autonomia de Barcelona davant d'aquesta situació, tant amb les converses formals com informals que han mantingut, però també amb les mesures que han adoptat en aquest temps; i no només transmetent a les pime que aquest és un ajuntament que paga a trenta dies i que diversifica la contractació pública. En aquest sentit, aprofita per confirmar que la seva concepció d'allò públic i d'allò privat no és la mateixa que la del grup Demòcrata, i així ho constaten moltes pime. Això no obstant, entenen que allò que els demanaven aquests sectors és que llanceixin un missatge de tranquil·litat, part del qual té a veure amb el rebuig al Decret-Llei publicat el 7 d'octubre, que valora com de legalitat dubtosa i temerari en termes econòmics, ja que està inspirat, com tantes coses que fa el PP, en la intimidació i en principi de no pensar que allò que fa mal a l'economia de Catalunya també en fa a la d'Espanya i Europa, que li sembla molt equivocac i perillós.

Dit això, indica que disposa de dades, arran de la reunió que va mantenir fa dos dies amb Pimec, i pregunta a la Sra. Recasens si creu que la DUI va perjudicar les pime de la ciutat o no; si està convençuda que la improvisació amb què es va fer el full de ruta per la independència exprés ha generat inestabilitat econòmica a Barcelona o no.

La Sra. Recasens entén que allò que genera el que acaba d'esmentar el Tinent d'Alcaldia és la repressió que viu el país quan demana lliurement poder opinar.

Afirma que no li estranya la posició del PP i de Ciutadans, que els tenen acostumats als discursos apocalíptics i, per tant, diu que ara no s'entretindrà a replicar-los. Això no obstant, posa en relleu que el PSC avui referma i se situa al costat del bloc unionista.

Observa que el Sr. Collboni afirma que té un pla per retenir les empreses, i li fa notar que no hi ha millor pla que derogar el decret que pretén facilitar la seva marxa, i que els empreses vegin que el PSC no es desmarca i que avui s'alinea amb una majoria d'aquesta cambra que vol treballar junta i d'una manera estable pel progrés.

La Sra. Capdevila assenyala que el clima d'incertesa a què al·ludeix el Sr. Mulleras, i que el PSC qualifica d'inseguretat, es deu a la repressió exercida per l'estat a partir de l'1 d'octubre.

El Sr. Pisarello entén que qui calla atorga, i assegura que no pensen caure en tremendismes. Diu a les regidores Recasens i Capdevila que s'han de fer càrrec i assumir el que s'ha fet. En aquest sentit, posa com a exemple que el Sr. Sala i Martín no s'ha cansat de repetir a la televisió pública que aquí no marxaven les empreses i que no passava res; i demana que no enganyin la ciutadania i assumeixin les polítiques que han aplicat, ja que és l'única manera d'evitar el tremendisme a què els volen arrossegar altres.

S'aprova aquesta proposició/declaració de grup amb disset abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pérez i Vidal, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant–, vuit vots en contra –emesos pels Srs. Sierra, Alonso i

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller– i tretze vots a vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipals Cs:

2. (M1519/7073) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Que se presenti el pla de mesures previstes per tal d'evitar l'impacte negatiu en el teixit comercial, empresarial i d'autònoms de la ciutat de Barcelona. 2.- Que es presenti un informe econòmic en el que es faci constar el nivell d'execució pressupostària per partides i efectivitat: - Dels programes socials destinats a: - Programes d'ajudes a persones amb risc de vulnerabilitat, detallant el número de persones ateses, els motius justificats i l'import de la partida pressupostària destinada i executada. - El pla de rescat social, que incloïa mesures d'emergències i urgències socials, indicant el número de persones ateses, les prestacions assignades i el nivell d'execució de la partida pressupostària destinada al mateix. - El nivell d'execució de les partides pressupostades i destinades a atenció a la diversitat i no discriminació de persones en risc d'exclusió. - El nivell d'execució de les partides pressupostàries destinades a subvencions de l'IBI a famílies monoparentals i a persones amb escassos recursos econòmics. - El nivell d'execució de la partida pressupostària destinada a ajuts a les famílies per a l'escolarització en escoles bressol i quantes s'han beneficiat. De les mesures i programes executats per a l'habitatge públic en que consti: - El número d'habitatges dotacionals assignades a persones grans en l'últim any, número de persones beneficiades i el nivell d'execució de la partida pressupostària assignada. - El número d'habitatges adquirides per l'Ajuntament. - Respecte al pla de rehabilitació d'habitatges, es faci constar el número d'habitatges rehabilitats, el nivell d'execució de la partida pressupostària i quants d'ells han sigut posades a disposició dels demandants de les mateixes. - El nivell d'execució de les partides pressupostàries destinades als projectes de construcció de parc d'habitatge públic.

La Sra. Mejías posa en relleu que la proposició té l'objectiu de retornar aquest ajuntament al debat de la realitat quotidiana i que, d'una vegada, puguin sortir de la realitat paral·lela a què pretenen sotmetre'ls alguns.

Dirigint-se al Sr. Pisarello diu que no és cert que el govern hagi fet tot el possible per retenir les empreses a la ciutat, i els recorda que han presentat unes ordenances fiscals completament desvinculades de la realitat, sobretot, de les pimes.

Indica que la proposició té l'objectiu que els expliquin quines mesures pensen prendre per ajudar les empreses que no es poden deslocalitzar, aquelles que no poden traslladar les seves seves socials de Barcelona, i que estan rebent l'impacte negatiu conseqüència de la situació de bogeria provocada per la DUI.

Recorda que fa uns dies la Sra. Ballarín els va comentar que tenien un pla de mesures per acabar aquesta situació, i voldria que l'expliquessin clarament i amb detall, especialment en benefici de les empreses que estan patint una caiguda de la facturació, inseguretat jurídica i econòmica i la inestabilitat que tan sols l'anunci de la DUI va generar.

Afegeix que també volen fer un balanç de les polítiques socials, de les quals el govern fa bandera; i assenyala que després d'analitzar un informe d'execució pressupostària han constatat que els programes socials tenen un nivell d'execució molt baix.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Posa com a exemple que el programa d'ajudes a persones en risc de vulnerabilitat disposava d'un pressupost de quatre-cents mil euros, dels quals només se n'ha executat ni un sol euro; quant al subprograma d'emergències i urgències socials, indica que el pressupost era de 3,8 milions d'euros, i només s'ha executat 1,6 milions a dos mesos de finalitzar el present exercici. Continua dient que les polítiques d'atenció a la diversitat i la no-discriminació, indica que només han executat dos-cents mil euros d'un pressupost de sis-cents mil; i, finalment, fa referència a una de les mesures estrella del govern, l'ajuda al pagament de l'IBI a famílies monoparentals, amb una dotació pressupostària de mig milió d'euros, del qual tan sols s'ha executat mil euros.

Atesa la situació, demana que els diguin exactament què està succeint, si és que estan massa ocupats a atendre l'acció política per situar-los al costat de l'independentisme, per mirar de guanyar vots o, altrament, estan per allò que han d'estar i realment implementen polítiques per ajudar les persones en situació de vulnerabilitat.

Observa que si se centren en el programa d'ajuts a l'habitatge, la situació no varia; així, en el programa de rehabilitació o conservació d'edificis, amb un pressupost de vint milions, només se n'han executat quatre.

Recrimina, per tant, aquests nivells d'execució tan baixos, quan la realitat és que a la ciutat hi ha persones amb necessitats que volen molta més atenció pel part del govern de la ciutat.

La Sra. Fandos diu que si la proposició hagués estat presentada en uns termes diferents, el seu grup hi hauria pogut donar suport.

Confirma que la seva idea inicial era abstenir-se en la votació de la iniciativa, però avança que, finalment, hi votaran en contra. Justifica aquest posicionament perquè l'argumentació es basa en el superàvit de l'exercici passat, i el baix nivell d'execució d'algunes partides –que subscriuen plenament– també de l'any passat; i observa que el grup proposant s'ho fa venir bé per vincular-ho al que literalment anomena "bogeria independentista".

Considera que es barregen coses; i tot i que entén que és evident que el seu grup no aplaudeix tot el que fa aquest ajuntament, tal com demostra la pregunta que van formular, amb resposta escrita, amb què demanaven explicacions sobre els motius per què no s'ha gastat res de la partida d'ajuts a persones en risc de vulnerabilitat, de 7,6 milions d'euros; com tampoc s'ha gastat res del pla de rescat social, dotat amb 20 milions, o que en el d'ajuts a famílies, amb un pressupost de 15,5 milions, només se n'hagin executat 2,7. És a dir, que es constata que, en general, entre totes les partides socials, que sumaven 67 milions d'euros, només se n'han gastat 20, de manera que el 70% no s'ha executat.

Afegeix que encara esperen la resposta a la pregunta esmentada, i reitera la petició d'una resposta escrita.

Indica que no poden donar suport a la proposició perquè el segon punt de l'enunciat ja l'ha demanat el seu grup abans; i també perquè consideren que s'hi barregen coses que no tenen res a veure, que més que en benefici de la ciutadania, busquen un enfrontament en aspectes socials.

La Sra. Capdevila avança el vot contrari a la proposició de Ciutadans, entre altres motius perquè no entenen l'objectiu de la barreja que s'hi fa entre la situació política del país i l'execució pressupostària de les polítiques socials i el superàvit municipal.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Afegeix, entre les motivacions del seu posicionament, que, tal com ja han defensat en el debat de la proposició anterior, els sembla un despropòsit que els qui han aplaudit la violència policial o les darreres mesures impulsades pel govern de l'estat per tal d'intervenir la Generalitat i el seu govern ara facin un discurs victimista, i parlin de situació d'incertesa.

Proposa, si tant els preocupa el teixit econòmic i empresarial de la ciutat i el benestar de la ciutadania, que es retiri el Reial-Decret que afavoreix el canvi de seu social de les empreses amb tan sols l'acord del consell d'administració i no de la junta d'accionistes, que de fet en són els veritables propietaris. En segon lloc, demana que es deixi de pressionar políticament les empreses perquè traslladin les seves seus fora de Catalunya.

Es ratifica en el que va expressar fa uns dies ERC al Congrés de Diputats en el sentit que la seguretat jurídica de les empreses de Catalunya està garantida, per moltes campanyes de la por que es vulguin imposar. Per tant, convida el grup proposant a no posar en risc la bona marxa de l'economia per interessos polítics, i que no continuï llançant missatges alarmistes d'inestabilitat i d'incertesa que saben perfectament que no són reals.

Reclama, en segon lloc, que s'aixequi l'aplicació de l'article 155, un fet que de ben segur tindrà efectes adversos en el teixit econòmic i social.

El Sr. Mulleras afirma que l'independentisme ha enganyat de forma massiva els catalans amagant els costos reals d'una hipotètica independència. Posa en relleu que la inseguretat jurídica porta a inestabilitat econòmica i, en conseqüència, a l'empobriment social.

Observa que aquestes setmanes tots els catalans han assistit a un spoiler del que seria una no desitjada secessió a Catalunya, amb els efectes perversos que podria tenir en l'economia i la societat.

Com ja s'ha comentat en aquesta sessió, indica que s'ha parlat de la fugida de bancs i d'empreses, més de mil vuit-centes en tres setmanes, i que representen el 40% del PIB de Catalunya; igualment han constatat el decrement de les reserves turístiques, la disminució del consum, també del petit comerç.

Confirma que davant d'aquesta situació la seva responsabilitat era d'invertir la tendència i buscar una normalitat econòmica i social a Catalunya, com demanaven les empreses i els inversors i, per això, es va aplicar l'article 155 de la Constitució, que ha donat més estabilitat, certesa i seguretat a l'economia. Remarca que, així que es va aplicar, les borses van experimentar una pujada, va baixar la prima de risc i es va generar un clima de més confiança que ha de portar a un canvi de tendència econòmica a Catalunya.

Diu que li sorprèn que el govern municipal posi al mateix nivell la DUI i l'aplicació del 155, quan el primer cas es tracta d'una aplicació il·legal i és el problema que els porta a la inestabilitat econòmica i, a canvi, el 155 és part de la solució, ja que contribueix a crear l'estabilitat per a l'economia.

Recrimina al govern que s'hagi dedicat a fer política i no a millorar la qualitat de vida de la ciutadania i a desenvolupar polítiques municipals; per aquest motiu, el seu grup va presentar a la comissió d'Economia una proposició amb què demanava un informe sobre l'impacte econòmic del procés unilateral d'independència per adoptar mesures per millorar l'economia a Barcelona, incidint en les pimes i els autònoms sobretot.

Afirma que és important analitzar la despesa del govern municipal, com ara que la subvenció a l'IBI a persones amb pocs recursos s'ha executat només d'un 10% del

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

pressupost; o també que les dotacions pressupostàries d'atenció a persones en situació de pobresa només s'han aplicat en un 46%.

La Sra. Reguant se suma a l'observació que en aquesta proposició es barregen les coses. Considera positiu que es plantegi poder disposar d'informes de l'evolució de les execucions pressupostàries, però adverteix que això no es pot barrejar amb el que no toca.

Demana al grup proposat si pretén fer un seguiment i fiscalitzar el govern de la ciutat o si, altrament, pretén dir que les situacions de vulnerabilitat són culpa d'algú altre i, de pas, hi involucren el govern municipal.

Entén que aquesta barreja es fa d'una manera descarada amb la voluntat de plantejar que hi ha impactes negatius en situacions concretes que provenen de molt abans i que no tenen res a veure amb els moments polítics que estan vivint; i suggereix que a aquests impactes negatius que denuncien hi sumin els impactes negatius de les imatges de centenars de persones ferides i de brutalitat policial durant tot un dia, que sempre obvien en el seu relat, neguen que tot això hagi existit i, per tant, no genera ni por ni inestabilitat.

Afegeix que els que intenten comparar sistemàticament el 155 amb la DUI obvien qui és que pateix la repressió, qui és que ara mateix és a la presó, qui està declarant davant l'Audiència Nacional. Per tant, afirma que és impossible equiparar el 155, que comporta repressió, amb una DUI i la voluntat d'exercir un dret; en definitiva, la negació de drets versus el 155.

Finalment, justifica en vot en contra de la proposició amb la voluntat que s'analitzi quina és l'execució pressupostària per partides, però no vinculant-la amb allò que no hi té a veure, posant el focus en uns aspectes concretes mentre n'obvien les importants.

El Sr. Ardanuy observa que parlen de realitats quotidianes, d'un estat espanyol que defensen amb entusiasme algunes de les formacions d'aquesta cambra, i analitzen què té més repercussió en l'economia catalana.

Així, planteja la situació en els termes d'un estat espanyol que té homes de negre a Madrid, que són europeus, no pas catalans, que exigeixen que retorni trenta-dos mil milions d'euros pel rescat bancari; un estat que deu, només el darrer any, trenta-tres mil milions de dèficit, incorporats a 1,1 bilions d'euros de dèficit que arrossega, i que el converteixen en el campió a escala europea juntament amb Grècia. Afegeix que l'estat espanyol deu el cent per cent del seu PIB; que té un 40% d'atur juvenil; que té una economia que es fonamenta bàsicament en l'explotació de Catalunya, bàsicament.

La Sra. Ballarín insisteix que continuen treballant regulant esforços de la mà de sectors econòmics i de la resta d'ajuntaments metropolitans per enfortir l'activitat econòmica de Barcelona. Indica que tenen un pla, que ja està concretat en accions, a fi d'evitar que la manca de confiança i la inseguretat frenin la recuperació econòmica, que es començava a afermar.

Per tant, assegura que responen a la situació amb agilitat, reforçant programes, posant en marxa noves iniciatives, millorant la comunicació internacional, reactivació de programes existents per a autònoms, subvencions a l'ocupació, mesures d'acompanyament i seguiment dels sectors, amb campanyes especialitzades d'impuls

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

al comerç de proximitat, entre altres actuacions que ja estan duent a terme actualment.

Afegeix que, a banda de treballar en l'impuls econòmic, també ho estan fent en el progrés social, indestriables de l'activitat econòmica, amb l'aplicació de polítiques socials, incloses les d'habitatge, necessàries per garantir la cohesió social.

Remarca que sempre ho han entès així, tal com reflecteix l'acord de govern amb Barcelona en Comú, on es posa la política social com un eix d'actuació prioritària d'aquest ajuntament. Confirma que continuen fidels a aquest compromís amb la ciutadania, sobretot amb aquelles persones més vulnerables, i ho fan mantenint i incrementant les partides pressupostàries i els recursos en l'àmbit social.

Precisa que tot això es tradueix en xifres, i destaca que s'ha augmentat d'un 50% la inversió social i s'ha aportat un increment de 180 milions d'euros durant els dos primers anys de mandat.

Constata que aquest és el resultat d'alienar totes les accions i recursos d'aquest ajuntament en una política coherent i coordinada de reducció de les desigualtats i de defensa dels serveis públics, posant l'accent en serveis clau com l'educació, la salut, els serveis socials i respostes àgils a emergències com l'habitacional.

Afegeix, però, que aquest govern, a més de mantenir les partides pressupostàries per a programes socials, se les gasta en les finalitats previstes, tal com demostren amb els informes d'execució pressupostària, totalment transparents.

Afirma que no permetran que aquest ajuntament senti la vergonya que moltes persones han sentit aquests dies en llegir que les investigacions judicials sobre l'1 d'octubre han destapat que fons del Departament de Treball, d'Assumptes socials i Família, dedicats a polítiques actives d'ocupació, d'inclusió social, a refugiats o immigració van ser desviats per a la creació de la nova hisenda catalana o a la preparació del referèndum.

El Sr. Colom confirma que estan treballant en diverses mesures; indica que aquesta administració va reaccionar amb rapidesa i responsabilitat des del primer moment davant de la situació d'incertesa. Recorda, com ja s'ha dit, que l'alcalde va convocar una reunió el 17 d'octubre en què es van tractar les diverses mesures que les Tinències d'Alcaldia estaven duent a terme per recuperar espais de confiança, promoure iniciatives a escala metropolitana, i mantenir la reputació de la ciutat davant dels operadors internacionals.

Posa en relleu la diferència amb altres governs, d'una banda, un que nega la realitat i l'altre que crea alarma i utilitza l'economia com a eina política.

Avança que el seu grup farà una abstenció en aquesta proposició, i tot i que confirma que elaboraran l'informe que s'hi demana, assegura que no poden compartir ni acceptar les dades que ha donat la regidora Mejías.

Tot i que amb l'informe podran disposar de la informació precisa i concreta que demanen, apunta que en aquest moment el programa 2315 de serveis socials bàsics, amb un pressupost de 148 milions d'euros, tenia una execució a 30 de setembre del 80,5%, o que el programa 1521 de promoció i gestió de l'habitatge de protecció tenia disposat ja el 95,6% del seu pressupost.

Fa notar que estan en la mateixa línia del que va succeir durant l'exercici del 2016, en què el conjunt de l'Àrea de Serveis Socials va tenir un nivell d'execució del 98,8%, tenint en compte que el pressupost s'havia incrementat d'un 26%. Confirma que mai en la història d'aquest ajuntament s'havia produït un increment pressupostari d'aquesta magnitud ni un grau d'execució tan elevat.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Quant a l'ús dels superàvits, comparteixen que en el context actual de bona situació financera d'ajuntaments com el de Barcelona és absurd i un greu error impedir que els superàvits no es puguin destinar a altres despeses que no siguin la reducció del nivell d'endeutament, o a inversions financerament sostenibles, que no contemplen ni les socials ni l'habitatge i, per tant, advoquen per canviar la llei d'estabilitat pressupostària.

La Sra. Mejías observa que per a alguns grups la intenció que amb aquesta proposta sortissin del Matrix en què viuen i entressin novament a la realitat quotidiana no ha servit de res; i, adreçant-se a la Sra. Fandos, diu que ho lamenta, ja que considera que ha estat ben clara en la seva explicació en el sentit que es tracta d'una iniciativa amb dues línies principals d'actuació. En primer lloc, que el govern els presenti un pla de mesures per ajudar les empreses que no es poden deslocalitzar. En aquest sentit, observa que les ordenances fiscals no en contenen cap, i tampoc els pressupostos. I, en segon lloc, demanen que els expliquin clarament quines raons justifiquen que no s'hagin executat partides pressupostàries en polítiques socials. Observa que el grup d'ERC està en contra de les polítiques socials, tal com demostra el fet que la Generalitat ha desviat pressupost que hi anava destinat cap al muntatge del seu estat de mentida en comptes d'invertir-lo en polítiques socials. En aquest sentit, comenta que la Sra. Ballarín posava de manifest això mateix, i Ciutadans els ho va dir arran del debat pressupostari al Parlament de Catalunya, constatant que hi havia transferències inexplicables d'unes partides a unes altres, i encara esperen que els donin les explicacions que van reclamar. Tanmateix, diu que ara ja saben on anaven arran d'una investigació judicial, i aprofita per remarcar que per això serveix la justícia.

Replica a la Sra. Reguant que allò que pretén Ciutadans és denunciar que no es treballa en política social perquè estan més ocupats fent altres coses, i diu que li sorprèn molt que el grup de la CUP no ho denunciï.

Finalment, lamenta el que qualifica de míting del Sr. Ardanuy; i als Sr. Colom i a la Sra. Ballarín els diu que volen resultats i respostes, quines són les mesures adreçades a les pimes, i per què existeixen partides pressupostàries de les quals no s'ha executat ni un sol euro i que atenyen a famílies en situació de vulnerabilitat.

La Sra. Fandos diu que no té temps de jugar a la política ni tampoc ganes, i li sorprèn que hi hagi qui sigui tan fred que no li importi per res on són persones que han format part d'aquest consistori.

La Sra. Capdevila replica a la Sra. Mejías que li podria posar molts exemples de les mesures socials empreses per la Generalitat, però atès que no té temps li'n posa només una: la renda garantida.

Adreçant-se al Sr. Mulleras, li diu que allò que en tot cas pot arribar a ensorrar les empreses i l'economia del país són les manifestacions de caire feixista que acaben trencant vidres a Catalunya Ràdio, a les quals ell assisteix.

El Sr. Colom diu que li ha sorprès que la regidora Mejías insistís en la seva segona intervenció a emprar el concepte "mesures per a empreses que no es poden deslocalitzar", i entén que, contràriament, han de treballar per a què les empreses que s'han deslocalitzat tornin.

Al Sr. Mulleras li demana que es llegeixi el darrer informe de Modys.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

La Sra. Mejías reclama a la Sra. Capdevila que no els doni lliçons, ja que van votar a favor de la llei de renda garantida.

Es rebutja aquesta proposició/declaració de grup amb catorze abstencions –emeses pels Srs. emeses pels Srs. Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pérez i Vidal, i pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín–, setze vots en contra –emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos i Rognoni, pels Srs. Bosch, Coronas, Puigcorbè i les Sres. Benedí i Capdevila, i per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també pel Sr. Ardanuy– i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal BnC:

1. (M1519/7065) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Afirmar que, tal com preveu la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació (LEC), el sistema educatiu a Catalunya té com a principis rectors del sistema educatiu, la transmissió i la consolidació dels valors propis d'una societat democràtica: la llibertat personal, la responsabilitat, la solidaritat, el respecte i la igualtat (art. 2.1b), el pluralisme (art. 2.1e), la inclusió escolar i la cohesió social (art. 2.1f), i l'exclusió de qualsevol mena de proselitisme o adoctrinament (art. 2.1q). Segon.- Defensar que tant els infants i adolescents, com el personal docent, els pares i mares de famílies i altres membres de la comunitat educativa tenen dret a expressar lliurement les seves opinions. Tercer.- Defensar la professionalitat dels equips educatius a l'hora de no involucrar l'alumnat en els seus posicionaments polítics o ideològics, així com el paper de l'administració educativa i el seu esforç a l'hora de preservar l'escola com a comunitat escolar i protegir els drets a la llibertat ideològica, política i de consciència de tots els alumnes. Quart.- Exigir una rectificació pública a PP i Cs per les sospites no fonamentades sobre la qualitat del sistema educatiu a Catalunya, i un reconeixement explícit a mestres i professorat català per la seva capacitat de reconèixer, valorar i fomentar la pluralitat d'idees i valors, i la diversitat, en un marc de drets humans. Cinquè.- Sol·licitar al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya que emprengui les accions judicials necessàries contra els seus autors de difamacions i calúmnies. Sisè.- Expressar el suport d'aquesta corporació al model d'escola catalana en llengua i continguts així com a tota la comunitat educativa davant d'aquests intents de descrèdit malintencionats. Setè.- Donar suport a les mobilitzacions del Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) en defensa de l'actual model català d'educació. Vuitè.- Donar trasllat d'aquests acords al Consorci d'Educació de Barcelona, als Grups parlamentaris del Congrés, al Parlament de Catalunya, a les Associacions de mares i pares, al Consell Escolar Municipal de Barcelona i a les direccions dels centres educatius de la ciutat i

La Sra. Ortiz assenyala que l'educació a Catalunya, mestissa i plural, ha estat una eina de promoció i de cohesió social com poques hi ha hagut a Europa, tal com han reconegut nombroses institucions internacionals des de fa temps.

Indica que el desenvolupament d'una educació pública, inclusiva i de qualitat ha estat un objectiu compartit a Catalunya per la majoria de la societat, fruit de la lluita

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

de professionals, mestres i famílies. Remarca que el sistema d'immersió lingüística va sorgir com una aposta dels partits progressistes, àmpliament acceptada i consensuada; i d'ençà dels anys vuitanta, la comunitat educativa l'ha defensat aferrissadament perquè ha demostrat que compleix perfectament la funció per què va ser pensat: la defensa de la cohesió social i l'aprenentatge de les llengües, i actualment les proves i les evidències així ho demostren.

Entenen que la igualtat és una de les qüestions a què ha de tendir el sistema en el seu conjunt. Reconeix que hi ha diferències en les comunitats educatives depenent dels barris, però ha quedat ben demostrat que el sistema les redueix. Això no obstant, lamenta que darrerament hi hagi més d'una força política interessada a injectar sospites sobre el sistema educatiu.

Considera evident que cal més inversió en l'àmbit educatiu; com també és evident que cal deixar de subvencionar escoles que adoctrinen i segreguen per sexe, i cal treballar perquè la religió deixi de ser una assignatura avaluable. Altrament, diu que allò no necessiten és que forces polítiques provoquin un conflicte on no hi és per intentar guanyar uns quants vots. Els retreu que difamin l'educació, no fent mal a un govern o a un partit sinó als professorats, als educadors que es deixen la pell a les aules per educar infants que sàpiguen pensar lliurement. I actuen com defineix l'associació de mestres Rosa Sensat que el mestre que adoctrina és el que no pensa. Així, afirma que els qui no pensen són aquells a qui no interessa ni la cohesió ni l'educació social, són els que acusen l'escola catalana mentre defensen espanyolitzar els infants.

Justifica la presentació d'aquesta proposició, per tant, perquè es faci justícia amb la comunitat educativa i amb tots els mestres i professors que es deixen la pell a les aules; per refermar-se en amplis consensos polítics que fa dècades que s'han defensat des del catalanisme polític transversalment, tenint clar que llengua és una eina de convivència i de cohesió.

Assenyala que aquesta és una proposta de suport a les mobilitzacions del Marc Unitari de la Comunitat Educativa; i que pretén reconèixer la tasca dels equips educatius als centres, especialment ara, que han començat el curs havent de pair un gravíssim atemptat al cor de Barcelona, i en menys d'un mes han hagut de veure com les escoles es convertien en espais de disputa política i de violència policial desproporcionada.

Afirma que treballen per garantir que l'escola continua sent un espai de confiança per als infants, on saben que trobaran un ambient de tranquil·litat i seguretat on no seran dividits, ni jutjats, ni assenyalats; on saben que podran parlar d'allò que els preocupa i on ningú no els imposi una sola manera d'entendre el món. Espais on podran ser educats en el pluralisme, el debat i la diversitat, cosa que no fan els qui parlen d'adoctrinament.

La Sra. Rognoni diu que el seu grup comparteix el sentit de la proposició, i aprofita per agrair al grup proponent la modificació que s'ha vingut a fer.

Fa avinent que la pedagoga Marta Mata deia que la ideologia s'havia de quedar fora de les aules i, per tant, que l'educació és incorporar els infants a la vida ciutadana i educar per la llibertat i l'esperit crític, reflex d'una societat oberta que permet explorar, raonar, argumentar i dialogar, a la qual s'oposa un pensament únic i que sí que és adoctrinador, que és el que impera en una societat tancada i no democràtica. Posa en valor que l'escola catalana educa per a la societat democràtica, per la llibertat personal, la responsabilitat, la solidaritat, el foment de la pau i el respecte

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

als drets humans; per tant, assegura que se senten molt orgullosos del sistema educatiu, per la cohesió que genera i la seva capacitat integradora, acollidora i respectuosa amb la diversitat. Subratlla que el sistema també és generador d'un mecanisme d'equitat i, per tant, és un agent actiu de compensació social. I, a això, hi ha afegit l'esperit crític, la tolerància, les dues llengües –aprofita per constatar que els alumnes catalans obtenen més bon resultat en llengua castellana que no pas els de la resta de l'estat–.

Assenyala que estan a favor d'una escola oberta, d'una tradició que prové de la República, i per la que s'ha lluitat en el temps de l'obscurantisme franquista, assumida per tots els moviments de renovació pedagògica d'Espanya, entre els quals hi ha hagut grans pedagogs i pedagogues que han passat per l'escola a Barcelona com Maria Montessori o Alexandre Galí i que hi han deixat la seva empremta.

Afirma que no volen caure en la trampa del paradigma de la postveritat, que en termes morals equival a l'ús partidari i interessat de la manipulació ideològica. I justifica el suport a la proposició, especialment a l'escola catalana i a tota la comunitat educativa.

La Sra. Barceló considera sorprenent la presentació d'aquesta proposició per part del grup de Barcelona en Comú atès que és incapaç de donar suport a la neutralitat ideològica als centres educatius i culturals on els menors són els protagonistes.

Observa que la Sra. Ortiz ha parlat del funcionament del sistema educatiu, però entén que no sap, o no vol saber, que la realitat és que hi ha més d'un centenar de denúncies de pares per possible adoctrinament dels seus fills a les aules, i reclamen un canvi de centre. I fa notar que això no és nou, sinó que va començar amb les distorsions als llibres d'història de l'estil d'afirmar que els ibers eren catalans, o que Catalunya i Espanya són dos països diferents, o que si es parla català es puja de classe social. I denuncia que s'ha passat d'aquestes distorsions a assenyalar els alumnes per la ideologia dels seus pares o per les professions que exerceixen. Pregunta si consideren normal que en una aula es preguntés als alumnes si els seus pares han anat a la manifestació del 8 d'octubre o si van anar a votar l'1 d'octubre.

Adverteix que el sistema educatiu, en comptes d'escoltar els advertiments d'un inspector que denunciava el possible adoctrinament a les aules, li ha obert un expedient.

Pregunta a la Sra. Ortiz si ha comprovat el que ella mateixa li va exposar en comissió, si ha parlat amb la família afectada sobre un canvi de col·legi dels seus fills; si ha escoltat les paraules del Síndic de Greuges que va demanar respecte per a la família de Balaguer que reclamava més hores en castellà a l'escola.

Remarca que el model educatiu necessita una reflexió i, en aquest sentit, pregunta a la regidora si ha vist l'informe Pisa. I li retreu que, en comptes de reflexionar, emeti judicis sobre determinats partits polítics, quan el que hauria de fer és treballar per l'àmbit educatiu, que és la responsabilitat que li pertoca en aquest ajuntament.

Seguidament, esmenta que les mesures que ha fet aquesta administració en l'àmbit de l'educació han estat augmentar el preu de les escoles bressol a les famílies de classe mitjana, i una planificació molt poc ambiciosa d'aquestes escoles.

Insisteix a la Sra. Ortiz que treballi per fomentar la capacitat crítica, la que permet als menors desenvolupar el seu projecte vital i la seva ideologia.

La Sra. Benedí anuncia que el seu grup votarà favorablement la proposició, ja que fer-ho al contrari seria posar en dubte la feina de la comunitat educativa de tot el

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

país. En aquest sentit, diu que l'escola, la ciutat i el territori estan connectats i no poden ser castells on res penetra, i restar aïllada de tot el que les envolta i és inevitable que les escoles hi entrin les preocupacions socials, però de la mateixa manera que un hospital té uns protocols d'higiene, a les escoles hi ha principis pedagògics que demanen preservar els alumnes de l'alienació amb hostilitats, de l'agressivitat i de la simplificació.

Indica que són els docents i la tasca diària de les comunitats educatives els qui han d'educar ciutadans i ciutadanes lliures i crítics, i la societat els ha de fer costat. Remarca que la professionalitat dels docents i l'autonomia dels centres són els puntals del sistema educatiu de Catalunya, garants i lligams bàsics de la pluralitat i la realitat social del país.

Fa avinent que la LEC, la llei d'educació de Catalunya, en el seu article segon apunta els principis rectors del sistema educatiu en els termes literals que la transmissió i la consolidació dels valors propis d'una societat democràtica, la llibertat personal, la responsabilitat, la solidaritat, el respecte i la igualtat, així com el foment de la pau i el respecte als drets humans. Posa en valor que l'escola catalana és un exemple de llibertat, convivència, democràcia i plurilingüisme, on es treballa com a prioritat la integració de les famílies nouvingudes i per esdevenir un veritable ascensor social.

Observa que alguns grups confonen fer política a les escoles amb fer política de l'educació dels infants, amb els fills i filles de tots, quan pretén separar-los, per exemple, per qüestió de llengua, sense tenir en compte el que pensa la immensa majoria de la societat catalana.

Replica que no accepten lliçons de qui concep l'educació com una eina per a "españolizar a los niños catalanes", no les accepten de partits que han nascut amb la vocació de dividir i de trencar fermes consensos socials, i d'esberlar i dinamitar l'ascensor social i el progrés de la societat mitjançant de mentides i declaracions grolleres per amagar la seva incompetència per parlar serenament de problemes que tant la societat com la comunitat educativa, els docents i els infants saben que es resolen treballant i no escampant mentides tòxiques i lamentables.

Confirma que no accepten lliçons de qui al llarg de quaranta anys va fer patir a docents i escoles l'adoctrinament de la Formació del Espíritu Nacional, ja que la pedagogia i les necessitats dels alumnes són l'única guia de l'escola catalana.

La Sra. Esteller diu que el seu grup sempre ha defensat que Catalunya té un bon sistema i un bon nivell educatiu, amb docents de gran qualitat, i que no garanteix la llibertat dels pares per escollir els centres dels seus fills ni la llengua amb què volen que siguin educats. Per tant, creu que resulta evident que té carències que resten la llibertat de moltes famílies.

Considera, però, que tot això no té a veure amb el que ha succeït aquests darrers dies, ja que una cosa és el sistema educatiu i una altra qüestions que han ocorregut en algunes escoles de Barcelona, on s'ha portat a terme adoctrinament amb tesis independentistes, identitàries i que repercuteixen molt en la convivència a les aules. Per tant, advoca per la cohesió en contra de l'assimilació.

En aquest sentit, indica que va avisar a la Sra. Ortiz en comissió del que ha succeït aquests dies en alguns centres educatius, i va portar-hi les fotografies que ara mostra novament. Denuncia que en aquests centres es fan murals on s'hi diu que la policia d'Espanya és dolenta i Catalunya bona; murals en què els nens dibuixen una corona i la ratllen, i al costat hi escriuen Visca la República; també fan un abecedari independentista, entre altres activitats. I afegeix que a tot això s'hi suma

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

l'assetjament escolar que pateixen fills de policies nacionals i guàrdies civils, així com també els nens, identificats com a bons o dolents en funció de si els seus pares havien anat a votar l'1 d'octubre o no.

Pregunta a la Sra. Ortiz si considera que tot això és normal, si li sembla pedagògic; altrament, ella ho considera clars exemples d'adoctrinament sense escrúpols i sense respectar la llibertat de l'ensenyament.

Demana a la regidora si ha acudit al Consorci per esbrinar si tot això que ella ha dit és cert, o si ha preguntat directament a les escoles; en definitiva, si hi ha fet alguna cosa, com és la seva obligació.

Precisa que hi ha entorn de cent cinquanta denúncies al respecte, i insisteix a preguntar a la Sra. Ortiz si s'ha interessat per l'assumpte. I li retreu que presenti una proposició generalista a fi de tancar els ulls per no saber què està passant.

La Sra. Rovira posa de manifest que el PP i Ciutadans porten anys intentant trencar la bona convivència i treure valor a la professionalitat del personal docent i de la comunitat educativa en general a fi de desacreditar el model consolidat d'escola catalana compromesa amb la societat.

Aprofita per manifestar tota la solidaritat amb la comunitat educativa, i també perquè són conscients que malgrat la manca de pressupost que pateix dia a dia fa els esforços necessaris per mantenir una educació de qualitat.

Al fil de la proposició, explica als regidors i regidores del PP i de Ciutadans que adoctrinar era el que es feia durant la dictadura franquista mitjançant la Formació del Espiritu Nacional; adoctrinar era ensenyar permetent només la confessionalitat catòlica, regir-se únicament i exclusivament per la propietat privada, una estructura familiar tradicional, per l'exaltació del militarisme; i, bàsicament, es basava en l'animadversió intensa al sistema democràtic de partits.

Assenyala que durant la Segona República va ser l'època en què hi va haver més escoles al territori, i es tenia clar que calia donar instruments a les persones perquè fossin crítiques; es va dotar d'una escola pública, universal, crítica i laica, que bevia del model heretat de Rosa Sensat, Ferrer i Guàrdia i Lola Anglada; una escola que, com la d'ara, va ser pal de paller que els feixistes van atacar en primera instància durant la dictadura franquista. Per tant, avui proclamen novament "no passaran", que defensaran l'escola pròpia, avalada pel llegat de l'escola catalana de principis del segle XX i que ha ajudat a generar la societat actual, plural, diversa, amb criteri i principis sòlids de convivència. En definitiva, una escola catalana que, conjuntament amb la immersió lingüística, és exemple de model de convivència i integració a les aules.

I confirma que, davant dels atacs a l'escola, la seva formació sempre hi serà defensant-la de les actituds feixistes.

El Sr. Ardanuy indica que va fer arribar una esmena al grup proposant, que no s'ha incorporat, que posava de manifest un aspecte que no s'especifica en la proposició i que és que, atesa la implantació de l'article 155, el Departament d'Ensenyament té una dependència clara del ministeri d'Educació i de la subsecretaria d'estat en la matèria i, per tant, que és difícil que l'esmentada subsecretaria iniciï cap mena d'acció legal contra el PP. Per aquest motiu, remarcava que el Consorci d'Educació i el Departament d'Ensenyament ara com ara estan intervinguts políticament.

Igualment, i dirigint-se als que apel·len a l'informe Pisa, els aconsella de llegir-lo bé i constataran que reflecteix que les coses s'estan fent bé a l'ensenyament català.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

La Sra. Andrés fa avinent que fa un parell de dies la presidenta de la Fundació Marta Mata recordava una frase de la pedagoga: "penso que és bo que els nens sàpiguen que els seus mestres són tan normals que, fins i tot, tenen la seva opció política i/o religiosa i que són tan mestres que no la inculquen."

Confirma que els i les mestres de l'escola catalana, com ho és tota la societat, són diversos i plurals; però que, sobretot, són mestres i professors. En conseqüència, valora que les declaracions generalistes i irresponsables que qüestionen la seva professionalitat són l'exercici d'una demagògia irresponsable que posa en perill la credibilitat del mateix sistema educatiu de Catalunya. Afegeix que qüestiona la credibilitat del col·lectiu docent, també dels professionals dels lleure, atribuint-los a tots l'adoctrinament; nega que això sigui cert i, altrament, remarca que es tracta d'un col·lectiu que diàriament demostra la seva professionalitat a les aules, on treballa amb rigor i dedicació, i considera injust que se'ls titlli d'adoctrinadors.

Adverteix que l'ús d'aquesta demagògia perillosa també afecta el sistema d'ensenyament català, d'una escola que s'ha construït sobre la base i els valors de no separar els alumnes, que ha treballat i treballa amb els valors de la immersió lingüística, la inclusió escolar, la igualtat d'oportunitats educatives, la solidaritat i la cohesió social. Per tant, afirma que refusen les afirmacions en contra, i fan un reconeixement de la professionalitat de tots els docents de l'escola catalana, dels educadors i educadores en el lleure i de tot el sistema de l'escola catalana.

La Sra. Ortiz puntualitza que l'objectiu de la proposta és aïllar els qui volen esgarrapar quatre vots a canvi de crear un conflicte polític a les escoles. Repeteix l'exemple que ja va posar en comissió assimilant-los a voltors que, a canvi d'obtenir alguns vots a Madrid, posen les urpes a les escoles, les violenten i les difamen.

Remarca que la proposta abona en la defensa del consens polític i social quant a sistema educatiu de Catalunya. Altrament, els qui el qüestionen fan de l'anècdota categoria i d'això estableixen doctrina política, en una clara mostra d'adoctrinament en estat pur.

Adverteix que la neutralitat per què advoquen alguns no educa, ja que l'educació es basa en el foment de l'esperit crític; així, l'Associació de Mestres Rosa Sensat manifesta que no té sentit educar en la neutralitat, ja que això no influirà per a res en la vida dels alumnes; altrament, els i les mestres són persones que estimulen el dubte i la pregunta; són persones solidàries amb la diversitat i, per tant, en cap cas intenten allunyar els alumnes de la realitat que els envolta. Afegeix que un mestre que no tingui clar que ha de ser acollidor s'ha de dedicar a una altra cosa.

Posa en relleu que aquesta és l'actitud quotidiana de la comunitat docent, en un context polític que efectivament és convuls, i l'obligació dels mestres és fer les preguntes adequades a fi que els alumnes tinguin arguments per defensar les seves idees.

Per tant, es ratifica en la defensa del model d'èxit que és el sistema educatiu de Catalunya; i reitera que la voluntat d'aquest ajuntament és la d'aïllar els qui volen generar conflicte i posen en dubte la tasca de tota la comunitat educativa del país.

La Sra. Rognoni parafraseja la pedagoga Maria Montessori, que deia que l'escola és el lloc per formar pensadors crítics; i Rosa Sensat, que afirmava que la llibertat és una conquesta a què arriba l'ésser humà per mitjà de l'educació i la cultura; i també

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

cita les paraules del psicòleg Jean Piaget que deia que cal acostumar els infants a adquirir l'hàbit de discernir.

La Sra. Barceló rebutja que la seva argumentació es basi en anècdotes, i repeteix que hi ha més d'un centenar de denúncies de pares, i reitera, com ja va dir en comissió, que si les denúncies fossin de pares independentistes el seu discurs hauria estat el mateix, ja que als menors se'ls ha de fomentar la capacitat crítica i no se'ls ha d'assenyalar en funció de qui són i que fan els seus pares.

Per tant, reclama a la Sra. Ortiz que treballi per la neutralitat ideològica i per la despolitització de les aules de Barcelona.

La Sra. Esteller retreu a la Sra. Ortiz que empari aquests excessos d'adoctrinament, ja que no està fent res per esbrinar el que ha succeït en determinats centres; i li diu que no es pot amagar darrere de la doctrina generalista de l'educació.

Li assegura que ningú no qüestiona les escoles i els professors amb caràcter general, però li recorda que hi ha fets puntuals que correspon a la regidora d'esbrinar, tenint en compte que ha de defensar els infants i, altrament, no pot tancar els ulls davant d'unes realitats que minoren la convivència a les aules i insisteix que la doctrina ha de restar fora d'aquests espais.

La Sra. Andrés recorda la pregunta que van formular en comissió arran de la proposició de Ciutadans, i és quants mestres i professionals han denunciat aquesta situació, i pregunta a la Sra. Barceló si s'ha llegit el manifest dels inspectors d'educació, o és que només treballen per a set famílies i, a partir d'això, generalitzen en tot el sistema educatiu català que tant d'esforç ha suposat als professionals i a les institucions catalanes. Insisteix a preguntar-los si no és que fan de portaveus d'alguns professionals que veuen com un atemptat el sistema educatiu i l'escola catalana.

La Sra. Ortiz considera que el PP, redactor d'una llei perquè la religió sigui una matèria avaluable, impartida per mestres criats pels bisbats, no té cap legitimitat per parlar d'adoctrinament.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb vuit vots en contra –emesos pels Srs. dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i els Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, i trenta vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Arribats a aquest punt, a les onze hores i cinquanta-cinc minuts, la Sra. alcaldessa suspèn la sessió perquè els membres del consistori que ho vulguin puguin baixar a la concentració de la plaça de Sant Jaume de suport amb els polítics encausats. Transcorreguts quinze minuts es reprèn la sessió.

Del Grup Municipal ERC:

2. (M1519/7093) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Reconèixer el govern de Catalunya sorgit de les urnes el 27 de setembre del 2015 com el govern legítim de Catalunya, així com el Parlament de Catalunya sorgit de les mateixes com a l'únic representant legítim del poble de Catalunya. 2. Rebutjar l'aplicació de l'article 155 per part del govern espanyol i condemnar la

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

resposta autoritària i amenaçadora de l'Estat espanyol durant el referèndum d'autodeterminació de Catalunya del dia 1 d'octubre, els dies previs i els posteriors.

Del Grup Municipal de la CUP:

5. (M1519/7088) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Reconèixer la proclamació de la República Catalana aprovada pel Parlament de Catalunya el 27 d'octubre de 2017 i posar-se al costat de les seves institucions. 2. Rebutjar les ingerències a la República Catalana per part de l'estat espanyol així com l'intent d'intervenció de les institucions. Així doncs, l'Ajuntament posarà tots els mitjans i eines necessàries per impedir la intervenció de les institucions catalanes i per fer efectiva la República. 3. Impulsar totes les mesures i posar tots els instruments necessaris per tal de facilitar l'inici i desenvolupament del Procés Constituent endegat per acord del Parlament de Catalunya.

La Sra. alcaldessa informa que, per acord de la Junta de Portaveus, les proposicions presentades pels grups d'ERC i la CUP es debateran conjuntament, i es votaran per separat.

El Sr. Bosch indica que amb la proposició volen explicitar el suport al govern legítim de Catalunya i als membres de la mesa del Parlament, com també a Jordi Sànchez i a Jordi Cuixart, ambdós empresonats, i els altres que avui són a declarar al TS a Madrid, amb unes acusacions del tot desproporcionades, injustes i antiquades, ja que l'última persona que va ser acusada de sedició i condemnada el 1922 va ser Gandhi. Puntualitza que no és la seva pretensió de fer comparacions, però sí que si es continua per aquest camí, els poders de l'estat acabaran convertint els seus líders polítics en gandhis.

Adreça una abraçada en nom del seu grup a totes aquestes persones, i molt especialment a qui va ser regidor d'aquest ajuntament, Joaquim Forn, i també a Dolors Bassa, Anna Simó i a Joan Josep Nuet, perquè tots ells han patit l'empait de bandes organitzades de la ultradreta. Assenyala que aquesta qüestió ja comença a preocupar molt; fa notar que tota manifestació espanyolista que se celebra a Barcelona acaba amb incidents amb la ultradreta, amb trencadisses, baralles i bufetades, i suggereix que els qui són més pròxims a aquests grups i que assisteixen a les manifestacions comencin a controlar la seva gent; i afegeix que des d'aquest ajuntament també convindria que es prenguessin mesures, tal com suggeria el tinent d'Alcaldia Jaume Asens.

Reitera la conveniència de prendre's seriosament l'embat i l'ofensiva desfermada i descontrolada dels ultradretans que campen a la seva per Barcelona.

Dit això, expressa la defensa del govern democràtic i legítim de Catalunya, que va ser escollit en unes eleccions amb el 77% de participació, i que va ser format per una coalició que va rebre el suport del 40% dels votants; és a dir, molt més del que va rebre l'actual govern de l'estat o el mateix govern de la ciutat. Per tant, remarca que es tracta d'un govern i d'un Parlament elegits a les urnes, amb la plena legalitat vigent; és, doncs, un govern legítim que ha defensat una cosa que també és legítima i legal: que mitjançant les urnes, i de manera absolutament democràtica, el poble de Catalunya pogués defensar el seu futur i, per això, ara estan tots ells perseguits.

Considera el fet molt lamentable, i entenen que la ciutat de Barcelona l'hauria de reprovar; alhora que creuen que la reacció repressiva que s'està desplegant a càrrec

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

del govern espanyol, amb la col·laboració necessària del PSOE i de Ciudadanos, també ha de ser condemnada, en primer lloc, perquè va en contra de les normes més elementals de la democràcia, la participació i la legitimitat; en segon lloc, per l'impacte que ja està tenint a Barcelona; així, el fet que sigui cessat el govern de Catalunya en ple i que totes les seves competències passin al govern central sense cap mena de dubte afectarà la ciutat, de manera que consideren que s'imposa un pacte democràtic per fer front a l'embat i l'agressió evident que suposa l'article 155. Remarca que cal una defensa activa contra les conseqüències de l'aplicació del 155 a Barcelona i que aquells que n'han aprovat no només la seva aplicació, sinó que també han participat en la seva redacció, no condueixin els destins de la capital de Catalunya; afirma que això els sembla una contradicció flagrant.

En aquest sentit, fa referència a la proposta que van formular fa uns dies, i que van oferir mà estesa al grup de Barcelona en Comú, a fi que fos possible que la capital de Catalunya pogués ser governada per aquelles forces que rebutgen l'aplicació del 155, l'eliminació de l'autogovern de Catalunya, la laminació dels drets més elementals i democràtics de la ciutadania.

Afegeix que pensen aprofitar les eleccions del 21 de desembre, que valoren com una oportunitat que els ha sortit al pas i a la qual pretenen donar la volta; i afirma que creuen tant en les urnes que les defensen, si cal, amb els propis cossos. Fa notar que en aquesta ocasió no els podrà acusar ningú d'haver cuinat la votació, i l'aprofitaran per revertir la repressió i la maça que cau damunt del poble de Catalunya, i molt especialment damunt de Barcelona com a capital.

Finalment, pregunta què faran els que han imposat el 155 i que han convocat les eleccions si l'independentisme les guanya; pregunta si acataran el resultat de les urnes, cosa que ja confirma que farà la seva formació.

La Sra. Lecha fa referència a què divendres passat el Parlament de Catalunya va proclamar la república catalana, i l'entrada en vigor de la llei de transitorietat jurídica en aplicació de la llei del referèndum d'autodeterminació i en execució del mandat democràtic sorgit de les urnes l'1 d'octubre. Recapitula que l'estat va començar ignorant el referèndum, quan es va produir el va reprimir amb una violència brutal i, finalment, es va guanyar i el poble de Catalunya va decidir ser independent.

Posa de manifest que hi ha qui ha afirmat, des de la ignorància o la mentida, que el cicle de mobilització independentista ha aturat l'agenda social de Catalunya, però constata que el cert és que, malgrat totes les limitacions i mancances, que l'esquerra hagi condicionat la majoria parlamentària i independentista ha estat clau per impulsar canvis legals i polítics impensables d'ençà de l'inici de les retallades, primer per part del govern tripartit i, després, pel de CiU.

Considera que el principal obstacle per a l'agenda social a Catalunya ha estat l'estat espanyol, d'entrada per la intervenció financera pressupostària i, després, per la santa inquisició del TC. Precisa que des del 2012 el govern espanyol ha presentat 32 recursos a l'esmentat tribunal contra normes i lleis aprovades pel Parlament de Catalunya, de l'àmbit que foren, i posa com a exemples el Decret-Llei contra la pobresa energètica, la llei de prohibició del freaking, la llei de creació d'impostos a la producció d'energia nuclear, la llei d'impostos als habitatges buits, la llei d'emergència habitacional o contra els desnonaments.

Indica que l'execució del mandat popular va activar una nova escalada repressiva; el Senat espanyol va aprovar l'aplicació de l'article 155, o més ben dit, va fer el que va voler amb aquesta excusa; remarca que va ser aprovat pel PP, el PSOE i Ciudadanos,

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

formació aquesta darrera que no va obtenir cap representant per Catalunya al Senat. I amb tot plegat, han pretès cessar el govern legítim de la Generalitat, intervenir l'administració i dissoldre el Parlament; malgrat tot, assegura que no podran cessar el legítim govern de la República malgrat que romanguí a l'exili o entre reixes; i afegeix que els trobaran enfront en l'intent d'intervenir les institucions, i que ningú no dubti que l'estat trobarà en la seva formació el seu pitjor malson.

Posa en relleu que l'1 d'octubre 2.262.424 persones van votar sota una repressió extrema; i arreu del territori català, i en concret a Barcelona, des de Sarrià al Raval, des de Roquetes a Poblenou, de Sant Antoni a Fort Pienc i des de Canyelles a l'Eixample el moviment popular va defensar no una bandera, sinó la democràcia, la sobirania la voluntat d'independència per canviar-ho tot; en definitiva va defensar el futur que volen seu.

Adverteix que ningú menystingui aquest exercici de desobediència a l'autoritarisme, aquesta mostra de democràcia i poder popular perquè no es pot girar l'esquena als centenars de milers de persones que a Barcelona van posar el seu cos per dir que l'actual statu quo no les representa.

Adreçant-se a l'alcalde, li pregunta per què va anar a votar si després acusa d'irresponsables els qui pretenen executar el resultat; per què ho va fer, si després acusa a qui pateix la repressió d'haver-la provocada.

Cita Desmond Tutu, premi Nobel de la Pau, qui va dir que si s'és neutral en situacions d'injustícia s'ha escollit el costat de l'opressor; si un elefant ha trepitjat la cua d'un ratolí i diu que ets neutral, el ratolí no apreciarà la teva neutralitat, i alerta que avui els elefants són Rajoy, Rivera i Sánchez, són l'estat i l'extrema dreta, a qui l'alcalde donava la benvinguda diumenge passat i és, ni més ni menys, que el seu soci de govern. Remarca que el ratolí s'enfronta avui a la presó incondicional i a l'exili i no hi ha equidistància ni neutralitat possible davant d'això, o s'està al costat del repressor o, altrament, al costat de l'oprimit.

Afirma que coneixen les limitacions de les institucions, però també tenen clar que es deuen al mandat popular, i que els municipis i els ajuntaments són fonamentals per defensar els drets civils i polítics; és a dir, cal posar totes les eines de què disposin al servei de fer possible l'inici, des de la base, del procés constituent.

Agraeix, finalment, l'esmena del regidor Ardanuy, que no han pogut incorporar per una qüestió de temps, però que fan seva i, per tant, emplacen el conjunt de forces polítiques, i especialment el govern municipal, a posar en marxa les tasques necessàries per desenvolupar la capitalitat de Barcelona com a capital de la república catalana.

Per tot plegat, justifica la proposició que presenta el seu grup, i la llegeix.

El Sr. Trias comença la seva intervenció amb paraules de suport i afecte a qui fi fins fa encara no tres mesos era regidor d'aquest ajuntament i Primer Tinent d'Alcalde durant el mandat passat, Joaquim Forn, i posterior Conseller d'Interior, que va liderar amb èxit la resposta policial als atemptats de Barcelona i Cambrils del 17 i 18 d'agost; destaca el seu tarannà dialogant i de llei, amb principis, que ha anat a declarar a l'Audiència Nacional acusat, ni més ni menys, que de rebel·lió, sedició i malversació de fons públics per formar part d'un govern que ha defensat un ideal polític des del pacifisme i la democràcia, com ha fet el President, la resta de Consellers i Conselleres, la mesa del Parlament i la seva presidenta.

Adverteix que l'estat espanyol té un problema greu, que no és Catalunya, sinó que l'ultrapassa i és la seva incapacitat de respondre als qui defensen les seves idees

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

pacíficament i cívica, amb altra cosa que no sigui la inhabilitació, la ruïna econòmica i la presó. Assenyala que té un problema de capacitat de diàleg, fa presos polítics en ple segle XXI, i encara en voldria més. Assenyala que el problema de l'estat espanyol és no tenir model, que han perdut després de la transició i del cafè per a tothom; i afegeix que el seu problema és la negació absoluta a acceptar que diferents opcions polítiques esdevinguin majoritàries per la via democràtica, i que quan això passa respon amb la liquidació de les institucions de govern de Catalunya, la destitució d'un govern democràticament escollit i l'anul·lació de facto de les funcions del Parlament, i de tot això confirma que se'n diu autoritarisme i "la maté perquè era mia", que aquesta és la manera que té Espanya d'estimar Catalunya.

Repeteix que el problema de l'estat és que gent amb valors democràtics i que defensa democràticament una idea política sigui tractada com si fos terrorista.

Avança, per tant, que el seu grup votarà favorablement ambdues proposicions, i justifica aquest suport perquè reconeixen el govern de Catalunya sorgit de les eleccions del 27 de setembre del 2015 com l'únic legítim de Catalunya, reconeixen el Parlament com a dipositari únic de la sobirania del poble de Catalunya; rebutgen l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola per liquidar les institucions de govern de Catalunya, i defensen aferrissadament les decisions aprovades pel Parlament.

La Sra. Mejías demana, malgrat que sap que no tindrà èxit, que retirin aquestes propostes, entre altres motius perquè són extemporànies, la DUI ja s'ha produït i l'aplicació del 155 també, i ja és passat tot el que sol·liciten les proposicions. Els demana, a més, que deixin de persistir en l'estafa i la mentida, que deixin d'enganyar als qui legítimament van confiar en els que els prometien i que ara se senten estafats veient un president a la fuga.

I subscriu plenament un titular de premsa d'ahir "Déjenlo ya", i reclama que retirin la proposició perquè ni els catalans ni les institucions catalanes, com aquest mateix ajuntament, es mereixen l'espectacle d'indignitat que els estan donant. Demana que deixin de fer el ridícul i que aquest ajuntament es posi a treballar d'una vegada per respondre als problemes de la ciutadania, i que deixin que se celebrin unes eleccions lliures i amb garanties que permetin un nou govern que treballi per al conjunt dels catalans i no només per als interessos polítics d'uns quants.

Entén que ja ha passat la pantalla, i que la situació ara és diferent i reclama que deixin d'enganyar, ja que està convençuda que ni ells mateixos s'ho creuen. En aquest sentit, al·ludeix al Sr. Salvadó que va dir fa poc, en una conversa que ha transcendit, que qualsevol que tingui dos dits de front sap que no es pot proclamar la independència; o el mateix Sr. Salellas, que afirmava que no hi ha estructures d'estat i que l'ex-govern no està preparat per a la unilateralitat; i subratlla que són els seus qui ho diuen.

Acusa les formacions dels grups proposants de vendre fum als catalans, de demanar als funcionaris que incomplissin les lleis, i ara es troben amb un govern a la fuga, i insisteix a retreure'ls tanta irresponsabilitat, i repeteix que el conjunt dels catalans no es mereix tot això, i no té perquè suportar que uns quants s'hagin jugat les institucions catalanes a una partida que sabien, d'entrada, que estava perduda, i els retreu que s'entestessin a continuar negant la realitat. Així, puntualitza que a dia d'avui la legalitat ha estat restituïda amb l'aplicació del 155 amb l'únic objectiu de convocar unes eleccions, i que ara la normalitat institucional és la que els permet continuar treballant.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Observa que ells mateixos han acatat aquesta legalitat, tal com confirmava ara mateix el Sr. Bosch dient que es presentarien a les eleccions del 21 de desembre que, postil·la, són lliures, democràtiques i amb garanties.

Exigeix, per tant, que deixin de sobreactuar i de presentar l'estat espanyol com a autoritari i repressiu, perquè els assegura que no els creu ningú; i els recorda que els han tancat les portes d'Europa sistemàticament cada vegada que hi han anat a denunciar que Espanya és un estat antidemocràtic i autoritari; tots els mandataris europeus els han reprès, especialment alts càrrecs belgues, que han dit que quan algú gosa declarar la independència es queda al costat del seu poble, tal com va fer Gandhi, altrament, ho considera un clar exemple de covardia. Afegeix que el vice-primer ministre de Bèlgica va dir al Sr. Puigdemont que està al seu país com a ciutadà europeu, que no tindrà cap mena de privilegi, i que no hi és benvingut ni convidat; i va remarcar que si té els drets de qualsevol ciutadà europeu és perquè és espanyol.

Considera que tot això els ha de fer reflexionar, han de deixar de fer el ridícul i han de retornar la dignitat als catalans.

Addueix que els grups proposants volien una aplicació de 155 violenta i repressiva i, altrament, s'han trobat amb unes urnes, amb una convocatòria electoral que acaten; i assegura que acataran ells també els resultats de les urnes, però també obligaran al govern que en surti a treballar per al conjunt dels catalans i, sobretot, a complir la legalitat.

El Sr. Fernández Díaz replica al Sr. Bosch que ni ultradreta ni ultraesquerra, ni ultraindependentistes, com els que en les tres o quatre hores de divagació del Sr. Puigdemont sobre si convocava eleccions o no van anar a la porta de la seu dels qui consideraven els seus socis a assetjar-los, a insultar-los i amenaçar-los.

Assegura que mai no li han agradat els justiciers de carrer, potser perquè els ha hagut de patir en massa ocasions, i per aquest motiu deplora les imatges recents del Sr. Forn a l'aeroport; insisteix que no li agrada aquesta gent, de la mena que sigui, però retreu que molts callessin quan algú, com ell mateix, patien el seu assetjament. Altrament, assegura que a ell no li importa trencar el silenci i confirma que creu en la justícia.

Afirma que el més transcendent d'aquest moment que viuen és el fet que s'han convocat unes eleccions el proper 21 de desembre, en les quals els catalans tindran l'oportunitat de pronunciar-se en llibertat, amb urnes de debò i no com les que es van posar fa un mes infringint el sentit comú més elemental i la mateixa llei.

A la pregunta de si respectaran el resultat d'aquestes eleccions, afirma contundent que ho faran com sempre han fet, per part de tots i del govern d'Espanya.

Remarca que fa molts anys que el Parlament de Catalunya propugna la defensa del dret d'autodeterminació i, per tant, hi ha una majoria que hi ha donat suport, tot i que li ha anat canviant el nom, definint-lo també com el dret a decidir i, fa poc, han tornat a recuperar la terminologia tradicional. Reconeix que totes les idees es poden defensar, però sense unilateralitat i amb respecte a la llei; amb un president de la Generalitat escollit pels catalans i no imposat per la CUP.

Reitera que avui, allò que considera transcendent és que, malgrat els discursos de grups independentistes, es podran celebrar unes eleccions a Catalunya en el marc de la legalitat, convocades pel govern d'Espanya arran de l'aplicació de l'article 155; i posa en valor que això és el que els permetrà de recuperar l'autogovern i el respecte

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

a la llei, i confia que al més aviat possible podran començar a fer passes per enfortir la convivència exemplar de Catalunya que mai no s'hauria d'haver trencat.

Afegeix que també s'aconseguiran altres objectius com la recuperació econòmica, d'ocupació i de benestar.

Demana que es deixin estar de tants discursos i tanta confrontació i es posin tots plegats a treballar amb l'objectiu immediat de les eleccions, i assegura que celebra que hi apostin.

Diu que podria parlar a bastament dels enganys a què s'ha sotmès la societat catalana, i retreu que hagin mentit fins i tot als mateixos independentistes. Recorda, a tall d'exemple, que el Sr. Mas va assegurar que els bancs no marxarien sinó que es barallarien per venir a Catalunya; altrament, la realitat és que les entitats financeres marxen per defensar els seus dipositaris i inversors, i busquen l'empara de la UE. Afegeix que es prometia una cascada de reconeixements internacionals a Catalunya, però la realitat és que ni un sol país ho ha fet.

Els titlla també d'incoherents, i els pregunta si creuen realment que ha estat declarada la República catalana; i, si és així, pregunta per quin motiu no dimiteixen els diputats del Congrés i els senadors d'ERC, què hi fan als escons; o qüestiona què fa l'ex-president de la Generalitat a Brussel·les, i diu que ha de venir a donar la cara ja que no li sembla una actitud molt coherent.

Titlla l'Arcàdia feliç independentista d'apocalipsi de Catalunya, i subratlla que ara es tracta de recuperar el temps perdut, de cosir les fractures socials i d'eixugar la factura econòmica que s'ha generat amb pèrdua d'ocupació, amb la marxa d'empreses i entitats financeres; cal recuperar la pèrdua de confiança, la incertesa i la insolvència, la inseguretat jurídica i la inestabilitat institucional. Confia, però, que a poc a poc, malgrat les dificultats, entre tots ho aconseguiran, sempre que assumeixin la part de responsabilitat que hi tenen. I els adverteix que no busquin impunitat perquè algú ha de pagar la fractura social i econòmica del deliri independentista i la infracció de la llei, de la qual es consideraven per sobre, i assumir les conseqüències.

El Sr. Ardanuy, en primer lloc, agraeix al grup de la CUP la incorporació de facto de la seva esmena.

Assenyala que sent conscient de la situació que estan vivint, i el fet que fa uns minuts ha transcendit que el fiscal general de l'estat, el jutge Maza, reprovat pel Congrés, i que actua com un hooligan, demana pena de presó per als Consellers i Conselleres, cessats des d'un despatx, obviant els vots que els van portar al govern de Catalunya, tot i que l'estat espanyol s'abroga el títol de campió del constitucionalisme i de la democràcia.

Expressa tot el suport als companys i companyes que estan declarant a l'Audiència Nacional, entre els quals l'amic Joaquim Forn, que fa extensiu al president i als consellers i conselleres que són a Brussel·les.

Posa en relleu que la situació és increïble, i que es contraposa a la visió d'una majoria d'allò que ha de ser la democràcia i el compliment del mandat popular sorgit de les urnes, per la qual cosa avança el seu posicionament favorable a ambdues proposicions.

Reconeix que la situació de la República catalana és molt feble; però també és cert que el poble de Catalunya va parlar l'1 d'octubre i, que per això, ha estat reprimit per tots aquells que defensen aferrissadament la Constitució, i que han fet passar

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

per sobre d'una majoria de catalans i catalanes. I fa notar que fins i tot aquells que afirmen que tots són espanyols, tracten diferent els catalans i les catalanes.

La Sra. Andrés reconeix la complexitat i la gravetat del moment que estan vivint la societat i les institucions catalanes arran de la presa de decisions extremes fruit de la incapacitat per dialogar; en aquest sentit, valora que avui se'ls obre una oportunitat nova amb les eleccions del 21 de desembre, una possibilitat anunciada pel mateix Sr. Puigdemont com a sortida a la greu crisi institucional, afegeix que conseqüència d'un mal portat procés que ha dividit no només al govern de la Generalitat, sinó també la mateixa societat catalana.

Posa de manifest que es tracta d'un procés que les mateixes forces independentistes han reconegut que no estava prou madur per tirar-lo endavant de manera unilateral; i destaca que aquest procés ha frustrat més de dos milions de persones, i que n'ha exclòs moltes altres durant la seva gestació i tramitació, deixant-les fora o assenyalant-les.

Indica que les properes eleccions ja estan legitimades per les forces polítiques que anuncien que hi participaran, i que els han de permetre recuperar la confiança en les institucions catalanes, que han de ser instrument al servei de l'interès general, i que han de representar i respectar tothom; que la política es faci en base al diàleg i a l'acord, lliures de dogmatismes i demagògies, on ningú no s'abrogui ser dipositari únic de tots els valors democràtics menyspreant la resta que, recorda, també són representants legítims d'opcions polítiques diferents, escollides lliurement per la ciutadania.

Advoca per unes institucions on càpiguen tots, i pel fet que ERC no incorpora en la seva proposició el punt d'autocrítica necessari per una DUI, feta per una majoria de diputats però que, recorda, només representen el 48% de la ciutadania de Catalunya, avança que el seu grup no li pot donar suport, com tampoc no el pot donar a la proposició de la CUP.

El Sr. Pisarello manifesta que el seu grup reconeix que el govern i el Parlament sorgits de les urnes el 27 de setembre són legítims depositaris de la voluntat del poble de Catalunya; i afirma que ho fan tot i considerar que aquest govern legítim va cometre errors importants i que, de vegades, va actuar il·legítimament, com és el cas del dies 6 i 7 de setembre, amb l'aprovació al Parlament de lleis molt rellevants sense tenir prou suports socials i parlamentaris.

Això no obstant, assenyala que són plenament conscients que això no justifica en cap cas la resposta repressiva i de revenja del govern del PP. Observa que el govern del PP també podria ser un govern legítim, si obvien tot el debat sobre finançament il·legal dels partits polítics, però, altrament, ha actuat també de manera il·legítima, vulnerant la Constitució i principis bàsics de l'estat de dret; i el Consell de Garanties Estatutàries així ho ha confirmat en posar de manifest que l'aprovació de l'article 155, que es va produir al Senat amb el PP, Ciudadanos i el PSOE, distorsiona l'article constitucional perquè li atorga un caràcter sancionador, que no pot tenir; tampoc no autoritza cessar cap govern, i exigeix que les mesures que s'adoptin tinguin un abast concret i una temporalitat concreta, aspectes que en aquest cas no es compleixen.

Afegeix que al costat de l'aplicació de l'article 155 polític s'hi suma una mena de 155 judicial, mitjançant un fiscal general reprovat per la majoria absoluta del Congrés de Diputats, que tira endavant una política judicial absolutament arbitrària i abusiva, tal

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

com estan posant de manifest, també, molts organismes internacionals de drets humans.

Per tant, consideren que en aquest context, les eleccions convocades per al 21 de desembre, i ateses totes les barbaritats que s'estan cometent, són, com han expressat algunes forces polítiques, un mal menor, però mai no seran unes eleccions normals mentre hi hagi persones empresonades i les finances de la Generalitat intervingudes. Per tant, assenyala que consideren que una de les primeres mesures que han de defensar les forces democràtiques de la ciutat i del país és l'aixecament del 155 i l'amnistia de totes les persones encausades per raons polítiques.

La Sra. Lecha fa referència a coses que ha sentit en algunes de les intervencions, i tot i que no és una sorpresa, en vol deixar constància.

Pregunta, quan la franja dreta parla d'eleccions lliures, si es podrà garantir que es presentaran totes les candidatures, o bé faran un Patxi López amb altres forces per il·legalitzar adversaris i, aleshores, poder governar i erigir presidenta del Parlament la Sra. Arrimadas. Observa que coses semblants ja s'han viscut, i que el respecte que proclamen aquestes forces i unes eleccions lliures encara està per veure.

El Sr. Trias ratifica el suport del grup Demòcrata a les dues proposicions; i manifesta que cal reflexionar, cosa que demana a tots els grups que facin, en el sentit de si es creuen que l'aplicació del 155 ho canvia tot, que a parer seu és que complica més les coses que no pas les resol; així, provoca una situació d'intranquil·litat més acusada, divideix més encara, i crea una situació difícil.

Confirma que aniran a les eleccions, encara que no saben ben bé amb quina mena de candidatura; per adverteix que no confiïn que pel fet que es facin eleccions tot l'assumpte s'haurà acabat, cosa que és impossible sense diàleg.

Cita una estrofa de la cançó de Lluís Llach Companys, no és això, en què es diu "ens diran que ara cal esperar. I esperem, ben segur que esperem. És l'espera dels que no ens aturarem fins que no calgui dir: no és això.", i assegura que és això el que succeirà, perquè les coses només poden canviar des del diàleg i cercant maneres d'entesa diferents de les d'ara. Altrament, basar-se en l'autoritarisme, amb la màxima de fer passar l'adversari per l'adreçador i "te vas a enterar de lo que vale un peine" està abocat al desastre.

Als qui assegurin que l'altra part també és es un desastre, els replica que l'altra part posa somnis i il·lusions contra la repressió.

La Sra. Mejías diu que dedueix de les paraules del Sr. Trias que potser no està molt decidit a acatar el resultat de les eleccions.

Igualment, fa notar que el Sr. Pisarello no només se suma al cop a la democràcia, sinó també a l'escalada de mentides, considera legítim el govern de Catalunya, cessat actualment, i relativitza la legitimitat del govern d'Espanya.

Quant a la intervenció del Sr. Bosch, fa referència a què ha qualificat d'ultradreta al milió de persones que es van manifestar en dues ocasions consecutives per la recuperació de la legitimitat de les seves institucions, la recuperació de la legalitat i de la normalitat, i li retreu que aquesta consideració sigui molt poc democràtica, i que diu molt poc del tarannà democràtic del regidor i del seu reconeixement de la diversitat i la pluralitat ideològica que existeix al conjunt de Catalunya. En conseqüència, li pregunta com qualifica els qui fa uns dies es van manifestar a

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Sarrià, sota el paraigua de l'antifeixisme, i que van fer un munt de destrosses al carrer; i confia que també estiguin tan predisposats a denunciar-los.

El Sr. Fernández Díaz diu que no sap si ERC i el PdeCat eren conscients que s'estava enganyant als catalans, o només eren inconscients, però diu que tan si eren una cosa com l'altra, això els obliga a demanar perdó als catalans per la fractura social i econòmica que han generat.

Fent referència a la proposició de la CUP, diu que allò que sí és imprescindible és que Catalunya desobeeixi la CUP, i que partits que es proclamen democràtics deixin de consentir que una organització com aquesta els marqui l'agenda de govern.

El Sr. Pisarello indica que, de la mateixa manera que votaran a favor de la proposició d'ERC, ho faran en contra de la CUP, perquè no la consideren pensada per defensar el republicanisme, ni tampoc per reforçar el sobiranisme, sinó per tenir el moment de glòria a les xarxes i denunciar la traïció dels altres. Insisteix que no serveix ni per construir les aliances que es necessiten per protegir la democràcia a Catalunya, ni tampoc les que calen per tirar endavant projectes de transformació social.

Assegura a la Sra. Lecha que vol la república tant com ella o més, i que molta gent que ha somiat i ha lluitat perquè sigui possible; però puntualitza que el republicanisme que han de defensar ha de tenir bases sòlides, que sigui real i no simplement un estat mental, com va dir una representant de la formació de la regidora.

Per tant, entén que això no pot derivar de la declaració del 27 d'octubre, ja que els seus mateixos companys estan reconeixent el grau d'improvisació que hi havia al darrere, i que ha deixat de banda molta gent, molta de la qual va defensar els col·legis l'1 d'octubre; remarca que un problema greu d'aquella declaració és que no feia cap esment de la gent i els pobles de la resta de l'estat i d'Europa que es van partir la cara perquè Catalunya pugui decidir i que ara critiquen la criminalització a què la sotmet el PP.

Insisteix que no va veure rastre en la declaració del generós impuls de fraternitat de què parlava el President Companys en la seva declaració del 1934. I per això, entén que d'aquesta declaració tampoc no se'n pot derivar el procés constituent que volen per a Catalunya i per a Espanya, i que requereix noves majories i posar al centre l'agenda social i deixar-la de subordinar a altres agendes amb les que hauria d'estar en peu d'igualtat.

Diu que confia que es trobin en aquest camí, als carrers i a les institucions, però també, de república a republicana, fa notar a la Sra. Lecha, que aquestes propostes retòriques a què els té acostumats la CUP no fan cap favor, sinó ben al contrari, ja que demostren que o bé hi ha un gran desconcert estratègic a la seva formació, o bé simplement pretenen continuar autoenganyant-se i enganyar moltíssima gent, cosa que una formació com aquesta no es pot permetre mai.

La Sra. Lecha, en referència a l'al·lusió de les destrosses que es van produir l'altre dia a Sarrià, replica que no n'hi van haver; això no obstant, diu que aquesta observació de la Sra. Mejías li ha fet recordar que en la factura presentada per la destrossa de contenidors per Fomento de Construcciones y Contratas hi figuraven contenidors que no havien existit mai.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Altrament, confirma que poden constatar les agressions a persones, en el mateix barri, i l'atac a la seu de Catalunya Ràdio que, de ben segur, els la pot explicar el Sr. Mulleras, que no diu que fes res però sí que hi era present.

Entén que la diferència fonamental recau en què en totes les manifestacions de caire unionista les agressions han estat dirigides a persones.

Dirigint-se al Sr. Pisarello li diu que, de mateixa manera que personalment ella no ha elaborat la proposició, que és del grup CUP-Capgirem, no anava dirigida a ell personalment; i puntualitza que la proposició parla de la situació actual i de democràcia.

El Sr. Bosch es dirigeix als Srs. i Sres. de la dreta i de la ultradreta espanyolista –i alerta que qui tingui la cua de palla s'encendrà– dient que no entén com poden defensar el govern més corrupte d'Europa, segons l'informe de la UE de l'any passat, que no inventa les eleccions del 21 de desembre perquè Mariano Rajoy no les volia, i recorda que ho va dir ben clar, que no les volia ni a sis mesos vista ni a un any. Afirmar que les convoca perquè l'obliguen. Per tant, confirma que estan disposats a aprofitar aquesta mostra de feblesa i el fet que, per una sola vegada a la vida, Mariano Rajoy intenta trobar una sortida a les urnes.

I insisteix a reiterar la pregunta de si acataran els resultats sorgits de les urnes; si realment estaran disposats a parlar, a la manera britànica, com Cameron, trobant una sortida dins del marc de la democràcia i de la voluntat popular com va fer amb Escòcia.

Finalment, replica a la Sra. Mejías amb les seves mateixes paraules: déjenlo ya, que no subscriguin més el "a por ellos", i que deixin d'abonar la liquidació de l'autonomia de les llibertats catalans i d'emprar les forces policials per atacar la gent; li demana que deixin de donar metxa al feixisme, i la prepotència de qui compta amb els galons i els canons per esclafar la democràcia i la voluntat popular. Insisteix que ho deixin estar perquè això no convé a ningú, a Ciutadans tampoc.

S'aprova la proposició amb contingut de Declaració Institucional presentada pel Grup Municipal d'ERC amb dotze vots en contra –emesos pels Srs. dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i els Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Es rebutja la proposició amb contingut de Declaració Institucional presentada pel Grup Municipal de la CUP amb vint-i-dos vots en contra –emesos pels Srs. emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pérez i Vidal, pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, i setze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal PSC:

3. (M1519/7091) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: - Apostar pel diàleg i l'acord com a eines imprescindibles per assolir una solució política duradora i de consens. - Refermar el nostre compromís en donar veu a la ciutadania de Catalunya perquè a la convocatòria del 21 de desembre, amb plenes garanties i en plena llibertat, sense exclusions de cap mena, la ciutadania

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

pugui triar quina és la seva opció entre les diferents propostes polítiques contrastades i quin ha de ser el futur polític de Catalunya. - La convocatòria electoral del 21 de desembre és una oportunitat per obrir una nova etapa, un escenari d'entesa al voltant del qual articular espais de diàleg i trobada que, de manera efectiva, ajudin a millorar l'autogovern, recuperar la convivència i impulsar dinàmiques de reforma política per una Espanya millor. En aquest sentit, instem a totes les forces polítiques a participar-hi. - Convidar a la participació al conjunt de forces polítiques en els debats que s'han de desenvolupar al si de la Comissió constituïda al Congrés dels Diputats amb la finalitat d'actualitzar el model territorial de l'Estat i impulsar una reforma constitucional. - Posar en valor el paper de Barcelona com a motor i alhora espai obert i plural de diàleg i trobada on s'hi pugui expressar en tota la seva riquesa la realitat d'una Catalunya diversa, suma de diferents, mestissa i de barreja.

El Sr. Collboni afirma que la seva formació sempre ha defensat que unes eleccions eren la solució, si més no, la via per començar a trobar la solució. Igualment, diu que sempre han defensat que aquestes eleccions les havia de convocar el president de la Generalitat, i remarca que van estar a punt d'aconseguir-ho.

Assenyala que el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, en seu parlamentària va oferir-se a acompanyar el President al Senat per defensar aquesta solució; alhora que el PSOE va proposar una esmena en el sentit que si es convocaven les eleccions se suspenia l'aplicació de l'article 155.

Confirma que, lamentablement, no va ser així perquè el president de la Generalitat va deixar passar l'oportunitat d'actuar com a tal, com a president de tots, i van ser les seves mateixes files i socis qui van avortar la possibilitat que fes una convocatòria electoral; i les cent cinquanta-cinc monedes de plata van fer que el president de la Generalitat dubtés i es fes enrere.

Així, assenyala que es van situar en una situació que no volien; no volien el 155 però tampoc la DUI, volien eleccions.

Fa avinent que la seva formació no és amiga de presentar proposicions que no tinguin a veure amb la vida municipal, però en aquest cas, l'excepcionalitat del moment els ha portat a presentar aquesta. Diu que quan la van presentar pensaven que els grups independentistes es plantejarien no participar a les eleccions convocades per l'estat; creien que en coherència amb el relat de la intervenció i la repressió van pensar que farien alguna cosa després de la DUI, que desplegarien alguna mena d'estructura d'estat, de decisions de govern i, altrament, no van fer res, van estar tot un cap de setmana desapareguts. Ara, les primeres notícies que tenen és que aniran a les eleccions del 21 de desembre, cosa que celebra com una bona notícia per a Catalunya i per assolir una solució al conflicte gravíssim que pateixen tots.

Precisa que s'hauran de restablir els efectes, el diàleg, s'hauran de refer ponts, bastir solucions que no seran ràpides ni fàcils.

Subscriu que s'ha de fer una convocatòria sense exclusions de cap mena, i qui defensi que el seu objectiu darrer és la independència ho ha de fer, i el resultat que en surti evidentment que serà respectat. Altrament, considera que allò que no es pot fer, i entén que aquesta és la gran lliçó, és saltar-se les lleis, que són el que regula la convivència, i els resultats que surtin de la contesa electoral s'hauran de plantejar en el marc de les lleis, dialogant i cercant acords i consensos, i remarca que així ho ha dit tota la comunitat internacional.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Subratlla que no hi ha cap país, i no només en l'àmbit de les democràcies europees, ha reconegut la DUI, i pregunta què més ha de passar perquè les formacions independentistes entrin en raó i reconguin que el relat que han fet fins ara ha col·lapsat, que ja no té recorregut, cosa que no significa que no puguin defensar les seves idees i les seves propostes.

Creu que tothom ha comès errors, i que just abans d'unes eleccions no és el millor moment per reconèixer-los, per demana que enviïn un senyal –tot i que entén que concórrer a les eleccions ja ho és– de la voluntat de començar a trobar una solució.

El Sr. Ciurana observa que el Sr. Collboni s'ha acaba d'expressar com un anyell, quan en realitat és el llop, avui amb pell de xai; i li recrimina que pretengui convertir la víctima en botxí.

Observa que en la seva proposta es parla de diàleg, i és pregunta si el diàleg és el 155, que anul·la la voluntat democràtica del Parlament de Catalunya, el que amb la complicitat de la formació del Tinent d'Alcaldia ja fa quinze dies que manté dues bones persones empresonades. Inquireix si aquest és el diàleg a què apel·len; o que consellers i diputats avui mateix poden ser enviats a presó amb la seva complicitat, amb la seva participació activa.

Constata que el Sr. Collboni no és un observador extern, sinó que forma part del nucli dur que ha dissenyat l'estratègia repressiva a Catalunya.

En conseqüència, li demana que la propera vegada que coincideixi amb el Sr. Forn el miri als ulls, i que recongui que ha format part de l'operació que el pot portar a la presó. I li retreu que aprofiti aquesta cambra per blanquejar la seva actitud. I justifica personalitzar en el Sr. Collboni perquè ell és el representant del PSC a Barcelona.

Quant a l'afirmació que respectaran el resultat de les eleccions, valora que novament fan una trampa, ja que és la postilla "sempre dins del marc de la llei", i pregunta de quina legalitat, si la del 155.

Demana que deixin de banda el cinisme; i qüestiona si el front monàrquic-unionista, com algú els ha denominat, respectarà si sorgeix de les urnes una majoria a favor de la independència.

Quant a la segona idea que inclou aquesta proposició, que és esperonar a la participació en les eleccions del 21 de desembre, reitera que a la seva formació les urnes no li fan por, sinó a ells, als qui han reprimit la voluntat del poble de Catalunya de votar l'1 d'octubre; contràriament afirma que sí que els fan por les garanties. I aprofita per dir a l'alcaldeessa que no l'ha sentida reclamar cap garantia de cara a aquestes eleccions, com sí que ha fet en altres ocasions.

Subscriu la voluntat de fer realitat una Catalunya diversa, que ja ho és; però recorda que aquells que es manifesten amb el Sr. Collboni a favor de l'unionisme van veure com eren atacats ciutadans catalans pel seu color de pell.

El Sr. Blanco remarca que amb aquesta proposició el grup del PSC demana diàleg i acord, la recuperació de la convivència i una convocatòria electoral amb plenes garanties democràtiques; i reformes amb la participació de totes les forces polítiques al Congrés. I confirma que el seu grup no pot estar més d'acord amb aquestes demandes.

Afirma que coincideixen amb la defensa d'una Barcelona plural i una Catalunya diversa, com ho és tota Espanya, i deixar fora el malson totalitari que defensen

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

alguns d'un únic poble on es fan editorials conjunts en tots els diaris promoguts pel govern, com si tots haguessin de tenir un pensament únic.

Assegura que Ciutadans també vol unes eleccions lliures i democràtiques, i no referèndums convocats per una part i sense consens, i per aquest motiu han proposat una Declaració Institucional, i aprofita per agrair que el PSC l'hagi subscrit, però no pas el govern de la ciutat. Diu que no poden entendre que el govern municipal no signi una Declaració que demana un funcionament normal de les institucions a Catalunya, així com que les properes eleccions autonòmiques siguin lliures i amb garanties democràtiques plenes.

Confirma, dirigint-se al Sr. Bosch, que acataran el resultat dels comicis, i diu que no té intenció d'insultar-lo, com sí que ha fet ell, però sí dubtar que la seva formació faci el mateix, i que acatin els resultats i la legalitat, cosa que ara com ara no estan fent. Observa, però, que per establir diàleg cal lleialtat institucional i s'han de complir les normes a què els obliguen les lleis; i això no és possible amb partits que apel·len als tribunals, i que els desautoritzen quan fan presumpcions que no els agraden; amb partits que no respecten ni tan sols les resolucions del Consell de Garanties Estatutàries, que ells mateixos van crear; no és possible amb partits que estan malversant fons públics per crear una administració paral·lela i, fins i tot, que estan emprant les escoles públiques per a actes polítics.

Considera que és molt difícil d'arribar a un acord, ni tan sols dialogar, amb partits que no respecten les normes i que no obeeixen una mínima lleialtat institucional.

Reconeix que és imprescindible i necessari el diàleg, però remarca que per establir-lo cal un compromís de respecte a les regles del joc.

Confirma que el seu grup està a favor de la convivència, del diàleg i, per tant, que votarà a favor d'aquesta proposició.

El Sr. Coronas anuncia el vot contrari a la que defineix com a "multiproposició eixugamans" del PSC, perquè és evident que es volen rentar les mans tacades per la responsabilitat de les decisions que han pres fins a dia d'avui. Esmenta, entre aquestes decisions, que el PSOE ha votat a favor de l'aplicació del 155, i de fet va participar voluntàriament en la redacció de la seva aplicació, com la mateixa Sra. Batet, del PSC; i va donar suport al decret per facilitar la marxa de les seues socials de les empreses, moltes de les quals amb seu a Barcelona.

Entén que la proposició els serveix, també, per rentar-se les mans per haver assistit a manifestacions al costat de la Falange Española de las Jons, de Vox, d'Asamblea Nacional, de Plataforma per Catalunya, i fer-se selfies amb representants del PP, com les que comparteix el Sr. Iceta amb el Sr. Millo i la Sra. Montserrat; el Sr. Iceta, el mateix que fa temps clamava "Pedro, líbranos del PP y de Rajoy".

Reconeix l'esforç del Sr. Collboni per desmarcar-se d'aquest PSOE i d'aquest PSC en bona part, cosa que fa amb piulades, entrevistes i propostes com aquesta, i assegura que no li retreu, però li suggereix que si realment se'n vol desmarcar planti cara als posicionaments dels seus companys de partit, que alci la seva veu en el PSC. En conseqüència, li proposa que porti a votació del Congrés aquesta mateixa proposició a fi de constatar el posicionament dels representants del PSC i del PSOE.

Posa de manifest que el Sr. Collboni ha dit que li sorprèn que hagin acceptat anar a les eleccions del 21 de desembre, i li diu que, a diferència d'altres, es presenten a totes les convocatòries electorals; però també els diu que poden ser independentistes tret de si guanyen, ja que han de respectar la legalitat que es va

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

fer a mida el 1978, amb l'exercit vigilant, i el fet que tot passa pel bipartidisme, i entén que és per això que es neguen rotundament a canviar el marc legal.

Finalment, demana al Sr. Collboni que deixi de parlar de Barcelona com si fos seva, tal com fa amb aquesta proposició; i remarca que Barcelona ja no és socialista, que ho va deixar de ser fa sis anys, i creu que si continuen amb el tarannà que exhibeixen darrerament estan molt lluny de recuperar-la novament.

El Sr. Fernández Díaz fa algunes consideracions a la proposició; en primer lloc, anuncia el vot favorable del seu grup, perquè creu que resulta evident que una proposta, vingui de qui vingui, que doni suport al diàleg i a l'acord com a eines imprescindibles en el debat polític sempre tindrà l'acceptació del grup del PP. I afegeix que tot això també amb l'objectiu, que voldria que fos compartit per tothom, de construir Catalunya en convivència, progrés, sentit social, llibertat i llei.

Observa, tanmateix, que el govern municipal no sempre practica aquest diàleg i acord que propugna la proposició, ja que gairebé mai el promou envers els grups d'oposició d'aquest consistori. En aquest sentit, fa notar que s'ha retirat de l'ordre del dia d'aquesta sessió l'aprovació de les ordenances fiscals, i afegeix que tot apunta que els pressupostos del proper exercici seran aprovats novament per decret davant la impossibilitat d'obtenir suport majoritari del Plenari; i assenyala que aquesta voluntat d'acord i diàleg tampoc no es palesa entre el mateix govern municipal.

En segon lloc, fa una altra consideració en el sentit que comparteix que Barcelona és un punt de trobada, i que lamentablement fins ara no ha estat així. En aquesta línia recorda que ha defensat aquests darrers mesos que Barcelona podria ser una pedra angular en la resposta i les coincidències en el debat sorgit els darrers anys a Catalunya sobre el procés independentista; tanmateix, constata que l'actitud de l'alcalde, més pendent de situar-se a la riba independentista que no pas de cercar centralitat i acords tenint en compte la seva posició institucional, ho ha impedit fins ara. Per tant, entén que lluny de convertir-se en pedra angular, l'alcalde ha situat Barcelona en un angle més de l'independentisme.

Diu que desitjaria que aquest ajuntament no es convertís en una còpia dolenta del Parlament de Catalunya, on es reproduïssin agres controvèrsies polítiques, i fins i tot s'afegissin crítiques personals com les que avui han pogut sentir; i posa com a exemple la crítica de les selfies, i que la fan els qui no dubten a fer-se-les amb etarres com el Sr. Otegui.

Reitera la demanda, doncs, de posar l'accent en el repte que tenen per a les properes setmanes, i que és acceptat per tothom des de múltiples vessants i per raons diverses, i que és el fet que hi haurà urnes de debò i que decidiran el futur de Catalunya per a tots els catalans, i que en l'escenari polític que en resulti tindran una oportunitat de diàleg i d'acord, de retorn a la normalitat i a la llei, com a mínim per part de la immensa majoria de catalans.

La Sra. Reguant considera que la situació judicial que estan vivint els hauria de portar a fer algunes reflexions, la primera de les quals que l'embat judicial i l'eixamplament accelerat que s'ha viscut al país entre la separació de la llei i la democràcia, i entre la legalitat i la justícia hauria de fer pensar a tots els qui s'emplenen la boca de legalitat, però que realment allò que fan és obviar i oblidar la justícia.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Entén que un altre element a tenir en compte són els comportaments i les concepcions del dret per part de tots els actors jurídics de l'estat espanyol que els darrers temps revelen la fortíssima continuïtat amb el passat, no només franquista, sinó d'èpoques anteriors; és a dir, uns comportaments i concepcions del funcionament del dret que retrotrauen molt lluny.

Considera que cal tenir molt present que la Constitució del 78 va recollir que s'instaurava un estat social i democràtic de dret, però que, de fet, no es construïa sobre un espai buit, sinó en un configurat per elements normatius i institucionals regits per comportaments del passat; i remarca que això és el que ara aflora, com el que avui està passant a l'Audiència Nacional, o el que succeirà la setmana vinent al Tribunal Suprem. I afegeix que cal tenir en compte que viuen en un monopoli de l'acció penal en mans d'una fiscalia que no és independent, que depèn del govern del govern més corrupte d'Europa.

Subratlla que tot això es posa damunt la taula en un moment en què alguns estan molt contents i satisfets per la convocatòria d'eleccions, que assegurin que són amb plenes garanties i llibertat. I qüestiona quina mena de garantia tenen amb dos presos polítics, amb mig govern de la Generalitat a punt d'entrar a presó, i la mesa del Parlament que també corre el risc d'entrar-hi la setmana vinent. Es pregunta quina llibertat hi ha davant de tot aquest entramat jurídic; davant de l'amenaça d'il·legalitzacions de partits o de programes electorals, i pregunta al Sr. Collboni o al Sr. Pisarello si, de produir-se això, també estaran tan satisfets de concórrer a les eleccions.

Afegeix que aquest mateix matí el Sr. Millo deia clarament que si de les eleccions en sortís un parlament i un govern que volgués fer el mateix que ha portat al 155, la situació seria idèntica.

Per tant, consideren que aquestes eleccions no tenen l'objectiu d'obrir un diàleg, sinó d'aniquilar un projecte polític, i no per a qualsevol altra cosa.

Finalment, reclama la no aplicació del 155 i amnistia per a tots els presos polítics, però no al preu de pactar amb els qui ho han promogut.

El Sr. Ardanuy avança el vot contrari a la proposició, entre altres motius perquè la formació política a la qual pertany encara no ha decidit si anirà a les eleccions, i avança que ho farà democràticament les properes hores.

Considera que la situació no garanteix la igualtat de totes els catalans i les catalanes, una situació en què s'intervé judicialment l'autonomia i les institucions i, per tant, que no dibuixa un escenari de garanties d'igualtat per a tothom.

Comparteix l'opinió que s'han d'acceptar totes les oportunitats per continuar lluitant per la voluntat de voler ser lliures, i si no ho fan així, els continuaran tractant com una colònia.

El Sr. Pisarello diu que el seu grup no pot votar favorablement la proposició, tot i que estan d'acord en la defensa del diàleg que proposa; en aquest sentit, recorda que van ser els primers a pensar-ho millor quan van confirmar que el PP responia de manera repressiva a una causa política, que criminalitzava fets que haurien de ser considerats producte de la llibertat d'expressió; i també quan constataren que el govern de la Generalitat feia una fugida endavant amb propostes molt poc realistes, i que postergaven l'agenda social o que no tenien prou en compte la pluralitat de la societat catalana. Per tant, troben encertada la idea de bastir ponts que proposa el grup del PSC.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Això no obstant, assenyala que les eleccions del 21 de desembre no són una bona notícia, en tot cas un mal menor, ja que han estat convocades sota l'aplicació del 155, amb persones empresonades i l'autogovern intervingut, i les qualifica sense pal·liatius de tragèdia. Entén que el PSC ho va reconèixer així quan, amb un comunicat, va rebutjar l'aplicació del 155; i així ho van entendre també alcaldes socialistes com els de Santa Coloma, Terrassa o Granollers, que també van aprovar un document en el mateix sentit.

Considera que és molt greu que el PSOE hagi donat llum verda a l'aplicació del 155, juntament amb Ciudadanos i el PP; i que el secretari general del PSC no se n'hagi desmarcat; i tot i que entén que una selfie pot ser anecdòtica, retreu que el Sr. Iceta, com a secretari general de la formació, no tingui problema en fotografiar-se al costat de coneguts exponents de la xenofòbia i l'extrema dreta en aquest país, i ho considera un acte que o bé és una pura frivolitat, o bé és un fet políticament alarmant, i que no creu que agradi als votants socialistes demòcrates d'aquesta ciutat i del país.

Diu que a parer seu el problema d'aquesta actitud és que resta tota credibilitat a un dels altres punts que el Sr. Collboni ha portat al ple d'avui, que és la creació d'una comissió de reforma constitucional al Congrés de Diputats; una comissió que de moment és opaca, però que si no es produeix el rebuig del 155, mentre hi hagi gent empresonada i mentre hi hagi drets retallats no serveix de res.

El Sr. Collboni diu que en coherència amb la seva intervenció no pensa emprar els termes perdedors versus guanyadors, ni tampoc víctimes i botxins.

Dit això, confia en què la part del PdeCat que en aquests moments està demostrant seny, que diu que està disposada a defensar les seves idees polítiques d'independència dins del marc de la llei; aquelles persones del PdeCat que consideren que ha estat un error haver arribat fins aquí, que reconeixen la manca de suport internacional, que s'ha malmès l'economia i la convivència, i que tot plegat no estava ben preparat, siguin les predominants en aquesta formació, ja que això sí que obre esperances per establir diàlegs i acords de futur per a Catalunya.

Ratifica que aquesta és l'esperança i la voluntat de la seva formació.

Finalment, diu que comprèn la intervenció del Sr. Pisarello, tot i que no la comparteixen, i creu que hi ha expressions que es podria haver estalviat; això no obstant, confirma que continuen disposats a estendre la mà i que no estan disposats a trencar res més al país.

El Sr. Ciurana assegura que la seva formació no trairà la voluntat majoritària del poble de Catalunya, i avança el vot contrari a la proposició.

El Sr. Blanco agraeix la disposició del Sr. Collboni al diàleg.

Seguidament, reconeix a la Sra. Reguant que la concepció de la justícia que té Ciutadans és molt anterior al franquisme, i que concretament està basada en Montesquieu, no com la de la CUP que es basa en els pitjors règims totalitaris contemporanis.

Al grup d'ERC, li fa notar que després dels discursos tan bel·ligerants que gasta en contra del PSC, seria conseqüent que trenqués el seu pacte de govern a l'Àrea Metropolitana.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

El Sr. Bosch reconeix que el Sr. Collboni sempre intenta moure's de la foto en què està, però lamenta que una vegada més continuï a la foto amb els que estan a la seva dreta.

Es rebutja aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb deu abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pérez i Vidal–, setze vots en contra –emesos pels Srs. pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos i Rognoni, pels Srs. Bosch, Coronas, Puigcorbè i les Sres. Benedí i Capdevila, per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i pel Sr. Ardanuy–, i dotze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal PP:

4. (M1519/7067) El Plenari del Consell Municipal acorda: Expressar el rebuig a la declaració unilateral d'independència de Catalunya.

El Sr. Fernández Díaz enceta la seva intervenció reconeixent que el seu grup va dubtar de presentar aquesta proposició, amb la qual pretenen que el Plenari del Consell Municipal rebutgi la DUI, sent com són avui a 2 de novembre, i justifica que si finalment han decidit de presentar-la ha estat per coherència, ja que és la mateixa que havien presentat al Ple que l'alcaldesa no va voler celebrar, sumant-se als plantejaments de l'independentisme de paralitzar l'activitat política, també la municipal.

Assegura que la presenten amb la convicció, també, que digui el que digui el grup del PP, no es canviaran ni els discursos ni el sentit del vot de la immensa majoria de grups municipals; assegura que no ho espera, com tampoc ells poden esperar que el PP ho faci en una qüestió tan sensible com el futur de Catalunya.

Això no obstant, expressa el desig que, d'una vegada, el grup de Barcelona en Comú aclareixi quina és la seva posició, i especialment la de la Sra. Colau com a alcaldessa de la ciutat. Observa que diu ni DUI ni 155, tot i que en aquesta cambra només ha expressat el seu rebuig al 155 i el seu suport a l'1 d'octubre, però no el rebuig a la DUI aquí, tot i que sí ho ha fet a les televisions, especialment aquelles que no són d'àmbit exclusivament català.

Per tant, li demana que valori aquesta ocasió com una nova oportunitat per posicionar-se contra la DUI, en contra d'una imposició als catalans; del posicionament al Parlament de Catalunya d'uns diputats que no arribaven a representar el 50% dels vots; i que fins i tot qui va ser candidat de la CUP a les darreres eleccions catalanes va reconèixer que la pretensió de convertir-les en un plebiscit independentista havia fracassat.

Remarca que la DUI és un rebuig d'aquells que han pretès imposar la independència a Catalunya, la seva separació de la resta d'Espanya i una divisió profunda de la societat, amb menys de la meitat dels vots, quan per reformar l'Estatut fa falta una majoria de dues terceres parts de la cambra catalana.

En aquest sentit, precisa que la proposició, més enllà de reiterar els arguments que fa mesos que defensen, suposa una nova oportunitat, abans del 21 de desembre, perquè l'alcaldesa, de manera formal i solemne, sumi el seu vot al dels qui van rebutjar la DUI i, per tant, voti a favor d'aquesta proposició.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

El Sr. Ciurana fa avinent que arran de les últimes paraules del regidor, al qual aprofita per agrair-li el to, l'ha vist sumant-se, pràcticament, a l'assemblearisme. Precisa que si descarten el sistema de representació parlamentària com a mecanisme vàlid per prendre decisions, entén que també s'hauria d'aplicar a altres decisions i en tots els parlaments.

Per tant, diu que voldria saber si el Sr. Fernández Díaz està deslegitimant el sistema parlamentari de representació mitjançant escons per a la presa de decisions.

Dit això, entén que amb aquesta proposició demanen que neguin un mandat democràtic, una decisió presa majoritàriament al Parlament; i recorda que la seva formació és del sí a la democràcia, a què els catalans puguin decidir lliurement el futur; els del sí al respecte al mandat democràtic, a la proclamació de la República catalana, del sí a la llibertat i els drets humans, a una justícia lliure d'arbitrarietats; del sí a acabar amb les clavegueres de l'estat, als fiscals lliures d'afinacions; del sí al diàleg, a poder votar en llibertat; del sí a l'alliberament dels presos polítics, a la possibilitat de defensar, en definitiva, qualsevol idea des del pacifisme i el respecte, fins i tot la independència del país.

Conclou, doncs, que quan s'està tan carregat de sí, de vegades es pot dir un no, com ara fan amb aquesta proposició.

La Sra. Mejías avança que votaran a favor de la proposició perquè la DUI neix de l'incompliment de la llei; afirma, en aquest sentit, que estan plenament convençuts que el compliment de la llei és una obligació, que han de complir tots aquells que participen de les institucions democràtiques que neixen de la Constitució.

I afegeix que la DUI va ser un engany, i perquè setanta diputats, per molta legitimitat democràtica que tinguin, no poden anar en contra del que diu la llei i la majoria social de Catalunya.

Pel que fa als sí expressats pel Sr. Ciurana, li recorda que van prometre independència i que allò que han aconseguit ha estat carregar-se l'autonomia, desprestigiari Catalunya i les seves institucions. També li recorda que van assegurar reconeixement internacional i que, altrament, han fet un ridícul sense precedents i que els ha comportat el rebuig de totes les institucions europees. Deien que el món els mirava, i reconeix que és cert, però amb els ulls de la perplexitat i, sobretot, amb vergonya.

Continua dient que prometien riquesa sense fi, però que el cert és que han provocat una desbandada d'empreses per pur pànic. Igualment, els retreu que prometessin valentia, quan la realitat és que han sortit fugint.

Els recomana, per tant, que no persisteixin en l'error i que, d'una vegada, diguin la veritat a tots els qui legítimament els han cregut.

Afegeix que els catalans hauran de decidir ara amb vots, i fa avinent al Sr. Bosch que es veuran les cares a les urnes; i fa notar que contínuament fa referència a l'estat repressor i a la violència, però que la resposta que ha obtingut del 155 han estat unes urnes.

El Sr. Coronas puntualitza que no es tracta d'una DUI sinó d'una Declaració d'Independència, després d'estar referendada pel poble de Catalunya.

Fet aquest aclariment, observa que està clar que l'estratègia del PP, del PSOE i de Ciudadanos ha estat l'ús de la força, i remarca que l'1 d'octubre ho va canviar tot i res no tornarà a ser com abans. Constata que aquesta data és el gran error de l'estat

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

i, per això, acabaran guanyant, en les properes eleccions, les següents o les altres, i entén que això és el que neguiteja tant la regidora Mejías.

Assenyala que les estratègies són els presos polítics, citar avui el govern de Catalunya, que avui ha estat reconegut com a legítim en aquesta cambra, a declarar per haver complert allò que prometen.

Observa que el grup del PP parla de la separació de poders, cosa que posa en qüestió, ja que aquest partit és el primer que bloqueja les renovacions del TC quan es produeix una defunció per fer-hi entrar un dels seus, com és el cas del Sr. Pérez de los Cobos, germà de qui dirigeix les operacions repressives de la guàrdia civil.

Puntualitza que poden parlar de la violència policial amb el lema "a por ellos", gestionada per la monarquia i l'estat; de la violència dels ultres que van a les manifestacions contra càrrecs electes; i pregunta on són –adreçant-se als representants del PP i als de Ciutadans– quan es produeix aquesta violència; concretament, diu que la Sra. Mejías sempre apareix quan es fa una pintada en una de les seus del seu partit, però no pas ahir quan es va agredir el Conseller Forn, excompany de consistori. Denuncia que s'ha passat dels escarnis a les agressions i que això ho estan instigant les seves formacions, de la mateixa manera que instiguen les agressions a les escoles, o als mossos d'esquadra.

En conseqüència, reitera la pregunta de qui és l'irresponsable en tot això i afegeix la consideració que no tenen vergonya, cosa que sí que els succeeix als membres del grup d'ERC, que assegura que senten vergonya de compartir aquesta cambra amb persones, amb males persones, que s'emplenen la boca reclamant decòrum –i puntualitza que no ho diu per tothom dels grups del PP i de Ciutadans–, una virtut que no tenen i que mai no tindran perquè desconeixen què és. Dirigint-se a la Sra. Mejías, li diu que no té decòrum quan titlla de colpista el govern de la Generalitat; o quan la Sra. Marisa Xandri, diputada del PP, ensenyant les imatges de l'arribada del Sr. Forn a Madrid, les titula "recibiendo al Sr. Forn en Madrid de forma pacífica y festiva".

La Sra. Rovira manifesta que li manquen paraules per descriure la vergonya, el fàstic, la ràbia i la tristesa que els genera el PP per la seva política repressiva, el seu autoritarisme, la seva por a què la gent voti, s'expressi, es mobilitzi i que pensi per ella mateixa.

Entén que aquests darrers mesos s'ha fet més evident que mai la farsa de la transició viscuda els darrers quaranta anys en el conjunt de l'estat espanyol; així el "atado y bien atado" del 78 s'ha evidenciat amb l'empresonament de dues persones per la seva tasca política, com representants del Parlament de Catalunya escollits sobiranament per una part del país estan anant a declarar a l'Audiència Nacional per haver obeït el mandat popular de l'1 d'octubre, i que malgrat que representants del PSC, per exemple, no ho vulguin reconèixer, són presos polítics d'un estat demofòbic, autoritari i sense separació de poders; un estat que amb el seu entramat juridicopolític empresona qui parla de llibertat, de construir vides dignes, que parlen també d'autodeterminació. Acusa el PSC de la seva part de responsabilitat en tot això, d'haver donat suport i pensat l'articulació del 155 a Catalunya, d'anul·lar l'autogovern, de no respectar les institucions catalanes i la voluntat popular; constata, igualment, que el PSC es manifesta amb l'extrema dreta a Barcelona, i que ja fa temps que han pres partit i formar part d'un estat profundament antidemocràtic amb un engranatge per humiliar i reprimir qualsevol que no pensi com ells.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Reitera novament la demanda a Barcelona en Comú que no els doni lliçons, ja que està governant amb un partit que ja ha aplicat el 155, que està generant presos polítics, i reclama que trenqui el pacte amb el PSC, per vergonya, per dignitat i per coherència amb la lluita antifeixista que alguns dels regidors d'aquest grup estan intentant dur a terme. Reclama aquesta ruptura si és que creuen alguna cosa de les que fan, més enllà del partidisme i l'electoralisme.

Acusa els representants del PP de formar part del partit que ha portat a la situació actual, de tornar a la recentralització de l'estat, sense abandonar mai el seu passat franquista. Posa de manifest que més enllà de la situació a Catalunya, les insinuacions del PP per aplicar el 155 a altres comunitats autònomes evidencia que no hi ha futur possible per a pobles que vulguin esdevenir sobirans dins l'estat espanyol.

Ratifica que la seva formació defensa la república i que tenen la ferma voluntat de desplegar-la, per tothom qui els ha precedit en aquesta lluita i pels qui ho fan ara.

El Sr. Ardanuy avança el vot contrari a la proposició per molts dels motius que avui s'han expressat, però essencialment perquè respecta una part molt important del país que els ha demanat que treballin i defensin la independència de Catalunya i que desenvolupin la república catalana.

Destaca la complexitat del moment, però assegura que no renunciaran a aquesta voluntat, i confirma que continuaran treballant perquè aquest mandat popular es porti a terme democràticament i pacíficament.

Afegeix que tampoc pot votar a favor de la proposició perquè és l'estat qui menysté aquests més de dos milions de persones de Catalunya que són tractades com a ciutadans de segona, i perquè planteja instruments de decisió absolutament coartats.

El Sr. Collboni reproduïx una part de l'article "Sol a la plaça" d'en Cuyàs que deia que després de proclamar la república –que ell considera una cosa molt més seriosa que el que es va proclamar divendres passat–, el President va acudir a les Fires de Girona, un Conseller va anar a veure un tren antic a Sant Cugat i d'altres han estat desapareguts, com és el cas de Raül Romeva, que hauria d'haver estat treballant perquè alguns països reconeguessin l'estat naixent, i que ni tan sols ha respirat el vice-president Junqueras, el de les estructures d'estat més vitals, i invisibles, per anunciar que els propers dies hauran de prendre decisions difícils, i entén que es deu referir a les eleccions de Rajoy.

Constata que tot plegat ha estat un engany, no només als que no són independentistes, sinó que s'ha enganyat als qui de bona fe creien que proclamarien la república i la desenvoluparien. I pel fet de denunciar aquest gran engany es foragiten els socialistes dels governs municipals, confirma que cada dia se'ls fa fora d'un pel fet de defensar les seves idees i, fins i tot, se'ls demana que trenquin el carnet del partit si volen continuar als governs municipals. Altrament, assegura que no ho pensen fer i que estan disposats a sortir dels governs.

Recorda al PdeCat qui governa a Vilanova, a Premià de Mar, a Calella, on hi són respectivament la presidenta de l'AMI, el de l'ACN o la directora de la campanya del Sí, i que governen juntament amb el PSC, i fa notar que d'aquests municipis no els fan fora, perquè saben que en les properes eleccions entraran els d'ERC i els escombraran. I al Sr. Bosch li recorda qui governa l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i li pregunta si pretenen fer-los un rufián, que deia que marxaria del Congrés, però allà continua; així pregunta al representat d'ERC si estan disposats a marxar del

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

govern de l'AMB, i assegura que el PSC no ho vol perquè vol evitar de trencar encara més coses, tot i que entén que, per coherència, el Sr. Bosch abandonarà el govern metropolità, compost per Barcelona en Comú, PSC i ERC, o si altrament els en faran fora de males maneres com han fet en molts governs municipals.

El Sr. Pisarello remarca que la seva formació ha criticat la DUI, en aquesta mateixa cambra i també fora, entre altres raons perquè volen compartir un projecte comú amb la resta de pobles d'Espanya. Això no obstant, afirma que en la seva cultura política no hi ha les proclames de rigor i predeterminades. Així doncs, assegura que, d'una banda, poden rebutjar la DUI, però, d'altra banda, no ho poden fer juntament amb un partit polític que la fa servir com a excusa per desplegar una política de venjança. Reitera que poden criticar la DUI per moltes raons, però mai amb els arguments de qui està duent a terme una política d'intimidació i d'amenaça, una política d'ús arbitrari de la justícia.

Recorda que aquí han parlat d'un fiscal reprovat, d'una jutgessa premiada pel PP, i que ara adopta mesures que fins i tot Amnistia Internacional està criticant. En conseqüència, repeteix que poden criticar la DUI, però mai al costat de qui va començar a generar aquesta situació, pronunciant-se contra l'Estatut de Catalunya amb una recollida vergonyosa de signatures.

Valora la intel·ligència del regidor Fernández Díaz, que representa una minoria en aquesta cambra, i moltes de les coses que hi diu són interessants precisament perquè representa aquesta minoria, i els fa notar coses que de vegades no fan bé; però remarca que el partit al qual pertany no representa això, i no només actua amb prepotència, sinó també per amagar les seves il·legalitats. En aquest sentit, recorda que un jutge acaba de definir-lo com una organització per a delinquir, i d'això no en parlen. Afegeix que tenen un fiscal general que acaba d'interposar una querella contra representants del govern de Catalunya titulada "Más dura será la caída". I adverteix que és un greu error que el govern del PP no hagi cessat fulminantment aquest fiscal general, ja que amb aquesta acceptació de "Más dura será la caída" està establint un precedent que més tard o més d'hora li acabarà arribant a ell.

El Sr. Fernández Díaz replica que potser al Sr. Pisarello li semblarà més democràtic que una alcaldessa manifestés que només obeiria les lleis que considerés justes i la resta les infringiria.

Demana al tinent d'Alcaldia que per una vegada a la vida les seves respostes polítiques deixin de basar-se en la màxima que contra el PP es viu millor i que, altrament, argumenti en positiu.

Diu que voldria que s'aclarissin, ja que en aquest Ple han votat tant en contra del 155 com de la DUI i, a canvi, són incapaços de votar la seva proposició, cosa que entén perquè l'alcaldessa, al capdavant d'aquest ajuntament, és qui marca l'agenda política de Barcelona en Comú, però amb els mateixos regidors i regidores que en les eleccions catalanes van donar suport al plantejament de la CUP. Insisteix que és el sector de la CUP qui marca l'agenda política a l'ajuntament de Barcelona.

Assenyala que ha tingut la temptació de sol·licitar una votació nominal per a aquesta proposició a fi de comprovar si entre els onze regidors de Barcelona en Comú n'hi ha algun del 40% de militants dels Comuns de Catalunya que no estava a favor de la participació en l'1 d'octubre; o si donen suport a algun dels dos-cents dirigents del Comuns que no estan a favor de l'alineació amb l'independentisme que manifesta la Sra. Colau.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Demana que, mentre Barcelona en Comú no voti en aquest ajuntament contra la DUI, almenys que la Sra. Colau sigui coherent quan compareix a les televisions per dir que està en contra de la manera com a actuat el Parlament de Catalunya, però que és incapaç d'expressar un vot en contra; i entén que això és així perquè des del principi a la fi han estat els cooperadors necessaris de l'independentisme, que mai no hauria arribat tan lluny si no hagués comptat amb la complicitat de la Sra. Colau i el Comuns.

El Sr. Ciurana diu que en una cosa dona la raó al Sr. Fernández Díaz i no és tant que qui marca l'agenda política al govern de la ciutat siguin uns regidors concrets, sinó que aquesta agenda política genera confusió a tothom. Així, un dia senten unes declaracions en un sentit i l'endemà en el contrari. Considera, però, que el cert és que l'equidistància que es proclama després no s'aplica.

Tot seguit es dirigeix a la Sra. Mejías, que ha dit que la proposició d'ERC era extemporània i, per tant, que s'hauria de retirar, però observa que no li ha sentit dir el mateix de la proposició que els ocupa, que també deu ser-ho tant com l'altra, d'extemporània. Afegeix la pregunta de per què servia l'1 d'octubre, per quin motiu s'ha demanat un referèndum pactat durant tant de temps sinó per conèixer què pensa la majoria social, cosa que no sembla que preocupi a la seva formació, que només vol impedir que allò que vol la majoria social es faci.

Quant a l'observació de la regidora que han fet el ridícul als ulls del món sencer, replica que després de l'1 d'octubre el món, sobretot, els mira a ells, a la fiscalia, al Sr. Zoido, als policies i guàrdies civils desplaçats a Catalunya.

La Sra. Mejías recorda als que anomena equidistants i unilateralistes que es pot enganyar tothom alguna vegada, a una persona sempre, però no es pot enganyar tothom sempre. I adverteix als Srs. Ciurana i Coronas que la majoria social la veuran a les urnes; han de donar la paraula als catalans i han de deixar que siguin ells qui decideixin què volen votar.

El Sr. Collboni anuncia el vot a favor de la proposició, i reivindica la seva formació com a federalista, d'esquerres i en contra de la independència de Catalunya perquè consideren que no és la solució. Entén que és moment de ser clars i enviar un missatge a la ciutadania dient qui són cadascú i què volen per al futur del país; i afegeix que independentment de qui proposi què en aquesta cambra, el seu grup sempre ha votat en funció dels continguts. Així, assenyala que han votat a favor de proposicions de la CUP quan hi han estat d'acord, i ara votaran a favor de la del PP perquè també la subscriuen.

El Sr. Pisarello confirma el vot contrari del seu grup, i assenyala que quan portin una proposta de referèndum pactat els donaran suport. Puntualitza que tenen una proposta per a Catalunya i per a Espanya, on hi tenen aliats i gent amb què volen construir fraternalment el territori.

Altrament, diu que mentre allò que porti el grup del PP al Ple siguin propostes qüestionades per organitzacions de drets humans o tribunals internacionals no les validaran.

Es rebutja aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb vint-i-sis vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pérez i Vidal, pels Srs. pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos i Rognoni, pels Srs. Bosch, Coronas, Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i pel Sr. Ardanuy-, i dotze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

En finalitzar el debat de la proposició, el Sr. Ciurana posa de manifest una qüestió sobre l'ordre del dia, que és que el prec del grup Demòcrata que formula el Sr. Trias a l'alcaldeessa està, erròniament, en l'apartat de preguntes i, per tant, s'hauria de substantiar en aquest moment.

La Sra. alcaldeessa fa avinent que, havent-ho consultat amb el secretari, no hi ha inconvenient a traslladar-la a l'apartat de prec.

c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/7072) Que atenent la declaració aprovada pel Parlament de Catalunya en data 27 d'octubre d'enguany i la posterior intervenció del Govern de l'Estat Espanyol de les institucions catalanes amb l'aplicació de l'article 155 CE, per part de l'Ajuntament de Barcelona es reconegui el Molt Honorable President Carles Puigdemont i Casamajó com a únic president legítim de la Generalitat de Catalunya.

El Sr. Trias, adreçant-se a l'alcaldeessa, comenta que fa una estona estaven a la plaça de Sant Jaume i ambdós han pogut sentir el clam "el nostre president és Puigdemont". Justifica aquesta introducció perquè el prec que presenta demana el reconeixement del MHP Carles Puigdemont com a únic president legítim de la Generalitat de Catalunya.

La Sra. alcaldeessa assenyala que han coincidit a la plaça de Sant Jaume perquè, malgrat que el president Puigdemont hagi estat cessat per l'aplicació de l'article 155, que el govern de la Generalitat ha hagut d'acatar, considera que és ell qui ostenta la legitimitat de la institució fins que es facin les eleccions i es pugui recuperar l'autogovern.

El Sr. Trias agraeix la resposta, i destaca que el paper que pot exercir la Sra. Colau com a alcaldeessa de Barcelona. Reconeix que van cap a unes eleccions en què es dirimirà quina és la posició de cadascú, i entén que és essencial que no s'hi apliqui el 155 a posteriori.

Insisteix en el paper de l'alcaldeessa de la capital de Catalunya, especialment per explicar a les capitals del món que allò que succeeix a Catalunya és inadmissible; per tant, li demana que lideri aquesta actuació, juntament amb altres alcaldes del país.

La Sra. alcaldeessa assegura que és molt conscient del paper rellevant d'aquest ajuntament, i el fet que la capitalitat de Barcelona és una gran responsabilitat, sobretot en el moment que estan vivint.

Això no obstant, diu que li sorprèn aquesta preocupació pel paper de l'Ajuntament, concretament el seu personal, ja que membres destacats de la formació del Sr. Trias,

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

que fins ara han tingut representació al govern de la Generalitat, encara no han definit el seu paper en aquest sentit.

I puntualitza que no li ha quedat clar si per al partit del Sr. Trias el Sr. Puigdemont, a més de reconegut president de la Generalitat també és considerat president de la República. Afirmar que encara no els ha quedat clar si s'ha proclamat la República catalana i la reconeixen, i observa que, de fet, mai no s'han referit al President Puigdemont com a president de la República.

Posa de manifest que existeix un gran desconcert, i posa com a exemple el ex-Conseller Vila dient coses poc agradables del govern de la Generalitat, només per citar un sol exemple dels molts que hi ha.

Remarca que en política es poden fer moltes coses, però com deia el President Tarradellas, mai el ridícul.

Confirma que per part de l'ajuntament de Barcelona, i del seu personal, donaran tot el suport a la defensa de la legitimitat de les institucions catalanes, que només poden ser escollides pels catalans i les catalanes; i també els faran costat contra el despropòsit jurídic que suposa la persecució judicial que avui mateix ha portat gran part del govern de la Generalitat a l'Audiència Nacional; però també assegura que els tindran al davant demanant-los explicacions perquè encara desconeixen si pensen signar decrets o no, si han proclamat la República, i encara no els queda clar si tenien previst el que està succeint ara mateix al país.

2. (M1519/7071) Que atenent els greus incidents protagonitzats aquest diumenge dia 27 d'octubre per grups ultres després de la manifestació unionista, amb agressions a ciutadans, incidents racistes i enfrontaments amb els Mossos d'Esquadra, per part de l'Ajuntament de Barcelona es procedeix a donar les instruccions precises per tal d'investigar i aclarir els fets i es procedeix a la seva denúncia davant la Fiscalia per tal que puguin ser objecte de condemna i sanció tots aquells comportaments d'odi, xenòfobs i violents esdevinguts, personant-se aquest Ajuntament com a acusació particular.

El Sr. Martí fa referència a la manifestació unionista del 27 d'octubre, convocada per Societat Civil Catalana amb el suport, entre altres, de Ciutadans, el PP i el PSC com a resposta al posicionament del Parlament de Catalunya el 27 d'octubre.

Posa de manifest que, com ja comença a ser habitual en aquestes manifestacions espanyolistes, diferents grups participants van protagonitzar episodis de violència, amb agressions tant a persones individuals, com a mossos d'esquadra o mitjans de comunicació.

Assenyala que, atès que ja han tingut ocasió de parlar-ne en aquesta sessió, no té intenció d'estendre's, però subratlla que es van produir algunes agressions especialment greus pel que impliquen de xenofòbia i racisme.

Per tant, atesa la reiteració d'aquests fets, demanen amb aquest prec que el govern de la ciutat obri investigació, que els denunciï davant de la fiscalia i que l'Ajuntament es personi com a acusació particular.

El Sr. Asens confirma que accepten el prec perquè comparteixen la preocupació expressada pel regidor, i com ja han tingut oportunitat de manifestar en la sessió d'avui.

Observa que la Sra. Mejías deia abans que la manifestació del 29 d'octubre va ser massivament pacífica, però apunta que també és cert que hi va haver una minoria

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

que va protagonitzar episodis que no volen que es repeteixin mai més a la ciutat. Confirma que el 29 d'octubre, igual que el 8 d'octubre, van poder veure amenaces, insults, braços alçats, disturbis, enfrontaments amb els mossos, agressions a periodistes, i agressions amb contingut feixista i xenòfob contra persones en situació de vulnerabilitat, d'origen immigrant.

Constata que el 29 d'octubre van veure coses que ja havien succeït vint dies abans, i afirma que això els preocupa perquè entenen que no poden normalitzar, naturalitzar o banalitzar aquesta mena d'escenes a la ciutat; precisament per això, i en sintonia amb el prec que formula el grup Demòcrata, confirma que l'Oficina per la no-Discriminació (OND) ofereix serveis per donar a conèixer els drets de les persones i que aquestes puguin denunciar les agressions; i puntualitza que aquest ajuntament només es pot personar, i com ja van anunciar fa pocs dies faran litigi estratègic en els casos més greus, com el cas d'una persona d'origen immigrant que va ser agredida de forma greu, i en què exerciran l'acusació com ja han fet en altres casos semblants.

El Sr. Martí agraeix en nom del seu grup l'acceptació del prec, i diu que entenen que l'Ajuntament es personarà en d'aquests casos de violència extrema. Afegeix la demanda, però, que a partir d'ara, tenint en compte la reiteració d'aquests fets violents extremistes, aquest ajuntament i el seu govern siguin especialment curosos a l'hora de fer prevenció quan tinguin coneixement que es faran manifestacions i concentracions de persones i grups que es caracteritzen per la seva violència.

Reclamen, per tant, aquesta responsabilitat a l'hora d'exercir les seves competències, tenint molt present que, de cap manera, Barcelona no es pot convertir en un camp d'impunitat per als violents i els extremistes d'ultradreta.

El Sr. Asens confirma que es mantindran vigilants i amatents, tot i que puntualitza que aquest ajuntament no té la competència d'ordre públic.

I afegeix que també estaran amatents d'allò que pugui succeir als tribunals, ja que l'actitud de la fiscalia en aquests casos és vergonyosa, una actitud passiva que contrasta amb la duresa amb què actua davant de manifestacions pacífiques en què no es produeix cap agressió, i creu que només cal posar com a exemple l'empresonament dels Jordis acusant-los de delictes de sedició.

En conseqüència, atès que la fiscalia no exerceix el paper que li pertoca, aquest ajuntament es veu obligat a mantenir-se encara més vigilant en la defensa dels drets de les persones, sobretot dels d'aquelles que pertanyen als col·lectius més vulnerables, persones immigrants, casos en què se suma a l'agressió un component d'odi i racisme.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/7063) Que el Govern municipal, d'acord amb el Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona, inici el procediment de concessió de la Medalla d'Or al Mèrit Cultural, atorgada a títol pòstum, a l'escultor Joan Mora i Soler.

El Sr. Puigcorbè enceta la seva intervenció amb una salutació a la vídua i a la filla de Joan Mora que avui els acompanyen.

Explica que l'escultor andreuenc, que els va deixar el 17 d'octubre als 73 anys, era fill d'un marbrista valencià establert prop del cementiri de Sant Andreu i que de ben

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

jove va demostrar les seves aptituds artístiques en el treball del marbre; un talent innat que va anar perfeccionant amb estudis a l'escola de La Llotja a Barcelona i, posteriorment, a l'École de Beaux Arts a París, gràcies a una beca que li va concedir l'Institut Francès.

Remarca que ben aviat va adquirir un estil propi basat en la seva extraordinària capacitat per crear obres d'art a partir de la transformació del marbre en objectes quotidians, reproduint amb fidelitat les seves textures.

Assenyala que, en paraules del galerista Artur Ramon, l'escultor s'expressava sense retòriques buides, i sense donar-se importància, amb una proposta creativa que contraposava la realitat a la ficció de l'art, i l'obra perfecta al concepte.

Fa avinent que aquest plantejament artístic el va convertir en un referent de l'Hiperrealisme, proporcionant a la seva magnífica obra un reconeixement internacional, del qual són testimoni les seves exposicions individuals arreu del món i, molt especialment, la de la Fundació Miró el 1978, a París, a la Galerie Étienne de Causans, el gran premi de la V Biennal Internacional de Valparaíso el 1981, els premis de la Biennal Internacional de l'Esport en les belles arts els anys 97 i 99; així com també esmenta la seva presència regular a la fira Arco, i l'escultura Bandera Olímpica de la seu del Comitè Olímpic Internacional a Lausana.

Igualment, destaca que la ciutadania de Barcelona també pot gaudir de l'escultura de Joan Mora amb obres com Rotary per la Pau, a l'Illa Diagonal, Barcelona Olímpica, obra situada al vestíbul de l'edifici Palau d'aquest ajuntament, o Llibres, al vestíbul de la biblioteca Ignasi Iglesias a Sant Andreu del Palomar, el seu estimat barri. Posa en valor que l'escultor va exercir tota la seva vida com a andreuenc, nascut al número 180 del carrer Gran, i que aquest home discret i honest va mantenir tota la vida un sòlid compromís cívic amb la gent i el teixit associatiu del seu poble natal, indestriable de la seva faceta creativa.

Per tot plegat, manifesta que el grup d'ERC considera un acte de just reconeixement que el govern municipal iniciï el procediment per concedir-li la Medalla d'Or al Mèrit Cultural a títol pòstum.

El Sr. Collboni agraeix al regidor l'oposició constructiva demostrada amb aquest prec. Indica que van expressar per carta el condol d'aquest ajuntament als familiars de Joan Mora, i la regidora del Districte va assistir al seu comiat.

Confirma que, òbviament, accepten aquest prec i la concessió d'aquest guardó a un dels escultors més rellevants i influents del país.

Fa referència a què la ciutat està cosida amb la suma de milions de biografies, trajectòries, moltes anònimes, que han construït a la ciutat el seu relat vital i cultural, amb artistes d'innegable projecció i vàlua com és el cas de Joan Mora.

Per tant, subscriu plenament que Barcelona deu un reconeixement a l'artista andreuenc, amb una obra consagrada als objectes quotidians, que ha sabut treballar com pocs en el marbre i en la pedra, amb la tècnica exquisida que li va transmetre el seu pare marbrista i que el va convertir en un veritable poeta de la pedra. Fa referència, en aquest sentit, al documental que fa poc es va projectar a Can Fabra, Joan Mora, cinquanta anys picant rocs.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Cs:

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

1. (M1519/7077) Quins són els motius pels quals no va assistir l'alcalde, Sra. Ada Colau, a la presentació de la candidatura de Barcelona com a possible seu de l'Agència Europea del Medicament?

La Sra. Mejías indica que el 19 d'octubre es va presentar a les institucions europees la candidatura de Barcelona a la seu de l'Agència Europea del Medicament (EMA), i destaca que la ciutat compleix amb tots els requeriments tècnics; afegeix que la resta d'institucions espanyoles van comparèixer amb les altes representacions, entre les quals la ministra de Sanitat i l'ex-Conseller Comín i, en representació d'aquest ajuntament, el Sr. Collboni, tots amb la voluntat d'aconseguir la candidatura de Barcelona.

Pregunta, per tant, què és el que va impedir a l'alcalde assistir a defensar un projecte com aquest, de gran transcendència i importància per a la ciutat.

El Sr. Pisarello observa que no acaba d'entendre el sentit de la pregunta, però de tota manera li recorda que l'alcalde ha participat en nombrosos actes de suport a la candidatura de Barcelona a ser la seu de l'EMA, que valoren com una gran oportunitat per a la ciutat, que sempre ha estat molt ben representada pel segon tinent d'Alcalde, el Sr. Collboni; això no obstant, tampoc no es compta amb la presència del president Puigdemont, o del Sr. Rajoy perquè les seves agendes són complicades, com també ho és la de l'alcalde. Confirma, tanmateix, que ha assistit a una gran quantitat de reunions sobre la qüestió i reitera que està plenament implicada i molt ben representada pel segon tinent d'Alcalde.

La Sra. Mejías replica que a molta gent no li sembla que la ciutat de Barcelona estigui ben representada, i insisteix que consideren que hauria de ser l'alcalde qui donés suport a la candidatura per aconseguir una institució que ofereix més de nou-cents llocs de treball, amb un pressupost anual de 322 milions d'euros i que atrau més de quaranta mil professionals anualment, alhora que implica una gran transformació a la ciutat.

Es pregunta, per tant, què valoren com a més important, si defensar la seu de l'EMA a Barcelona o assistir a la cimera del clima amb altres alcaldes.

Considera que allò que és determinant per a la ciutat implica establir prioritats, i en aquest cas concret la prioritat és Barcelona, i creu que també hauria de ser així per a l'alcalde.

Insisteix a qüestionar el perquè de la diferenciació entre projectes que són importants i transcendents per a la ciutat i el fet d'acudir a esdeveniment de molta menor transcendència per a Barcelona.

El Sr. Pisarello diu que respecta el criteri de la regidora, però considera que la pregunta, tal com l'ha formulada, no sembla que tingui un fonament concret. Precisa que l'alcalde ha presidit el acte de constitució del comitè de suport a la presentació de la candidatura de Barcelona, integrat per gairebé una vuitantena de professionals de la sanitat, empresaris i mitjans de comunicació; ha mantingut una trobada pública amb els responsables de l'EMA per presentar la candidatura; o que el juliol passat hi va tornar a coincidir en un esmorzar que les institucions barcelonines, catalanes i espanyoles els van oferir a la Torre Agbar.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

2. (M1517/7095) Per què va donar suport a la manifestació convocada per Òmnium i l'ANC que defensaven obertament la DUI i desacredita als qui es manifesten per recuperar la legalitat constitucional?

La Sra. Mejías assenyala que els dies 8, 12 i 29 d'octubre un milió de persones van sortir al carrer de forma pacífica per intentar defensar la legalitat constitucional i, sobretot, van manifestar obertament que volien continuar sent catalans, espanyols i europeus. Remarca que moltes d'aquestes persones eren barcelonines, i altres vingudes de la resta de Catalunya. Constata que aquestes persones representaven diverses opcions polítiques, i que una de les presències més comentades va ser la de Paco Frutos, reconegut comunista, que va recollir molts èxits arran de la seva intervenció. Altrament, al llarg de la setmana i en aquesta mateixa cambra han sentit dir coses gravíssimes, com ara que s'ha titllat els assistents a les manifestacions com d'ultradreta o xenòfobs; i remarca que el Sr. Martí ha dirigit fa una estona aquests qualificatius a l'organització convocant.

Per tant, atès que han vist participar l'alcaldeessa en manifestacions d'altre signe, formulen aquest pregunta en el sentit de si comparteix aquesta mena de desqualificacions i si pensa fer alguna mena de reconeixement a les persones assistents a aquelles manifestacions, que no volen altra cosa que la recuperació de la legalitat, la convivència i, sobretot, intentar tornar a la normalitat en el conjunt de Catalunya.

La Sra. alcaldeessa indica que la regidora li pregunta per què assisteix a manifestacions convocades per Òmnium i l'ANC i, a canvi, no a les que ha fet referència.

Li demana, en primer lloc, que no obviï que, com a alcaldeessa, tant en declaracions públiques com mitjançant les xarxes socials, ha felicitat i donat la benvinguda a qualsevol manifestació cívica i pacífica que, des del respecte a altres opcions, es faci a la ciutat. Això no obstant, en les manifestacions dels dies d'octubre que ha esmentat la Sra. Mejías, just abans i just després, o fins i tot durant el recorregut, s'ha constatat la presència de persones d'extrema dreta que han protagonitzat agressions gravíssimes; i no només insults a mitjans de comunicació o persones que opinen diferent, sinó també agressions físiques i materials.

Per tant, diu que voldria que la regidora, i la seva formació en concret, manifestessin la seva opinió al respecte d'unes agressions que considera que perjudiquen greument les persones que es manifestaven pacíficament.

La Sra. Mejías replica que les persones a què s'ha referit l'alcaldeessa actuaven absolutament al marge de les manifestacions.

Assegura que condemna tota mena de violència, sobretot la dels qui volen trencar la convivència; però retreu a l'alcaldeessa que posi en peu d'igualtat als qui reclamen el compliment de la llei i als qui, altrament, demanen que s'incompleixi, que és amb els qui es manifesta l'alcaldeessa.

Així, insisteix a preguntar, tot i que l'alcaldeessa doni la benvinguda a les manifestacions pacífiques, de quin costat està, si dels que demanen el compliment de la llei i el retorn a la convivència, o dels que la volen trencar i, sobretot, incomplir la llei.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

La Sra. alcaldessa replica que mai no s'ha manifestat a favor d'una declaració unilateral d'independència, i li recorda que ha fet nombroses declaracions en contra. Confirma, però, que s'ha manifestat a favor d'un referèndum, que entén que és la millor solució per a Catalunya, també s'ha manifestat a favor del dret a decidir i en contra de l'empresonament dels representants de l'ANC i d'Òmnium, perquè li sembla una barbaritat democràtica.

Quant a les agressions, celebra que la regidora condemni la violència, però remarca que ni la seva formació ni el PP se n'han desmarcat clarament, i adverteix que es produeixen reiteradament en ocasió de les convocatòries esmentades. Entén que aquestes formacions saben que tenen un problema amb l'extrema dreta i no se n'acaben de desmarcar.

Assenyala que després del franquisme a Espanya, del nazisme a Alemanya i del feixisme a Itàlia és impossible ser demòcrata sense ser antifeixista, i assegura que li satisfaria molt que Ciutadans digués si es defineix com a antifeixista o no, ja que Barcelona se'n defineix sense cap mena de dubte.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/7094) Ha elaborat el Govern municipal un pla de contingència per afrontar l'impacte que la possible aplicació de l'article 155 pugui tenir sobre l'Ajuntament de Barcelona i els seus organismes dependents, així com sobre la vida dels barcelonins i barcelonines?

El Sr. Bosch formula la pregunta adreçada a l'alcalde, que llegeix.

La Sra. alcaldessa confirma que estan davant d'una situació anòmla que ningú no havia previst per inèdita. Així, indica que han demanat a la Secretaria una previsió del possible impacte de l'aplicació del 155 en aquest ajuntament, tot i que la convocatòria d'eleccions el 21 de desembre fa pensar que no ha de tenir gaire impacte a la ciutat, més enllà del que significa d'anomalia democràtica pel fet que ha cessat l'autogovern de Catalunya.

El Sr. Bosch addueix que això és una manca de previsió atès que fa temps que saben que l'article es podia aplicar, alhora que el partit d'un dels socis del govern municipal va ajudar a redactar l'aplicació de l'article 155, i tenint en compte, a més, que ja fa uns dies que va entrar en vigor.

Afirma que el seu grup sí que hi ha pensat en tot això perquè la responsabilitat de ciutat els hi obliga, i consideren que hauria estat lògic que el govern municipal també ho hagués fet.

Dit això, apunta algunes pistes de com pot afectar a la ciutat de Barcelona el 155, entre les quals que pot influir directament sobre els 180 milions d'euros d'inversions directes de la Generalitat destinats a la ciutat; pot afectar greument 164 milions d'euros previstos en transferències i la majoria per a consorcis; també pot incidir en el 187 milions d'euros que va signar l'alcalde amb el Conseller Comín per a l'àmbit de la salut; pot afectar el 52 milions d'euros previstos en el contracte programa que es va signar amb la Consellera de Benestar Social; igualment, alerta que pot afectar totes les mesures, plans i accions previstes per l'ATM com ara la previsió de l'arribada del metro a la Zona Franca i la continuació de les obres de les

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

línies 9 i 10, o al conveni que obligatòriament haurien de signar amb l'ATM per a la realització de la connexió del tramvia.

La Sra. alcaldessa replica al Sr. Bosch que no és la persona més indicada per parlar de manca de previsió. En aquest sentit, assenyala que el seu partit, juntament amb CiU, ha portat Catalunya a la situació límit arran de la DUI, fent-los creure que tot estava perfectament previst, que existia un pla B i un pla C i alguns més, i que tot aniria sobre rodes. Altrament, diu que ningú pot negar que la situació actual és d'absolut desconeixement de què pensa fer el govern, si està unit o bé dividit.

Confirma que va fer tot el possible, com molta altra gent, per no arribar a aquesta situació límit i que els defensors del 155 no tinguessin cap excusa maleïda per aplicar-lo; i que fins al darrer moment van intentar convèncer el President Puigdemont de convocar eleccions. I remarca que qui va convèncer el President Puigdemont de no fer-ho va ser ERC, el Sr. Junqueras, que ara mateix fa declaracions i articles críptics, que necessiten traductor de paraules opaques i enigmàtiques.

Retreu al regidor que els acusi de manca de previsió, i assegura que faran tot el possible per revertir al més aviat possible el 155.

Del Grup Municipal del PP:

4. (M1519/7069) Com valora l'actual situació política i l'estat de la ciutat?

El Sr. Fernández Díaz indica que la pregunta pretenia una valoració política de l'alcalde de la situació actual, confiant que potser deixaria de ser riba independentista per esdevenir pont per intentar conciliar posicions discrepants. Lamenta, però, haver escoltat avui de l'alcalde una afirmació greu i preocupant com és que ha qualificat de legítim el govern cessat del Sr. Puigdemont, amb la qual cosa ha confirmat el seu alineament amb l'independentisme. Remarca, a més, que no tan sols ha regalat a l'independentisme en aquest Ple crítiques a la fiscalia, ha referit persecucions judicials emmarcant-se en la dialèctica de l'independentisme per deslegitimar el govern d'Espanya i l'estat de dret; i sobretot, li retreu que li hagi regalat una majoria amb el seu vot, que ha impedit que el Plenari del Consell Municipal rebutgi la DUI.

Pel que fa a la valoració de l'estat de la ciutat per la qual pregunta a l'alcalde, diu que voldrien que la seva resposta contribuís a reposicionar aquest ajuntament i deixar de ser una mala còpia del Parlament de Catalunya. En conseqüència, reitera la demanda que es posicioni sobre si creu que és moment de deixar enrere l'alineament constant amb l'independentisme i de posar en marxa novament Barcelona i deixar enrere la paràlisi a què la tenen sotmesa.

La Sra. alcaldessa observa que el regidor ha introduït tants conceptes en una sola pregunta que és difícil destriar per on començar a respondre.

En primer lloc, fa referència a què la qualifica d'independentista perquè dona suport al govern legítim de la Generalitat escollit per la ciutadania de Catalunya; i respon que no és independentista però sí demòcrata i, per tant, considera que els presidents només són legítims quan estan elegits per un parlament escollit per la ciutadania, i no quan per la via de la imposició es cessen i es pretén substituir-los d'una manera

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

gens democràtica. Per tant, considera que el govern de la Generalitat, tot i que cessat, és legítim.

Quant a la situació, afirma que està francament preocupada; i remarca que ha criticat la irresponsabilitat del govern que considera legítim, malgrat que cessat, però de cap manera no el fa responsable de la terrible situació que viu ara mateix Catalunya, sense precedents, d'involució democràtica de suspensió de l'autogovern i, paradoxalment, d'incompliment de la Constitució a què el PP apel·la constantment. Per tant, responsabilitza de la situació, sobretot, a l'autoritarisme d'aquest partit, tot i que lamentablement no és nou; que fa anys que dona Catalunya per perduda, sense donar cap solució política, cap alternativa, i desoïnt els milions de persones que es mobilitzen pacíficament i d'una forma exemplar. Altrament, la resposta és únicament "a por ellos", el menysteniment i la repressió, i constata que això ha provocat nombrosos problemes de tensió i de crispació a Barcelona i a Catalunya, i ara són uns altres els qui han de treballar per recuperar la cohesió social i també per revertir una situació d'incertesa econòmica que ha estat precipitada per l'aplicació de l'article 155, que recorda que els senadors del PP van aprovar amb aplaudiments.

El Sr. Fernández Díaz puntualitza que un govern és legítim fins que és cessat democràticament per una decisió adoptada a l'empara de la llei i, per tant, el Sr. Puigdemont ja és ex-President de la Generalitat i el seu govern va deixar de ser-ho dissabte passat. Considera que el fet que l'alcaldeixa el qualifiqui de legítim no fa altra cosa que avalar les tesis de l'independentisme, i l'avis que seria convenient que el govern que ella presideix el deixi de considerar com a tal.

La Sra. alcaldessa fa notar que no és nova la discrepància amb el grup del PP; i reitera que està d'acord amb què s'han de respectar les lleis, i especialment les institucions. Però assenyala que les lleis no cauen del cel, sinó que les aproven els parlaments i responen a la voluntat de la ciutadania, i quan no quadren amb aquesta voluntat és lògic i lícit plantejar-ne el canvi.

Per tant, demana al regidor que no apel·li a la llei com si fos una abstracció que els cau del cel.

5. (M1519/7089) Quin cost ha suposat la neteja de la cera acumulada posteriorment a la manifestació del passat 17 d'octubre a l'avinguda Diagonal, desglossat per conceptes (material, maquinaria, personal, etc.) incloent els serveis assignats (Guàrdia Urbana, neteja, etc.). Quants accidents han esdevingut, qui són els responsables municipals de l'autorització de la mateixa, les accions iniciades, i si el Govern municipal ha sol·licitat als organitzadors de l'esdeveniment el pagament dels costos i dels perjudicis ocasionats?

El Sr. Fernández Díaz formula la pregunta referida a la concentració del 17 d'octubre a la Diagonal, convocada per l'ANC i Òmnium, i en què es convidava els assistents a portar espelmes, que van generar una ingent quantitat de cera que va caure a terra, implicant un risc evident de relliscada a vianants i vehicles.

Així doncs, denuncia que la Diagonal va quedar convertida en una pista de patinatge que van provocar greus afectacions a la mobilitat i, fins i tot, alguns accidents.

Justifica la presentació d'aquesta pregunta al Ple perquè no els la van deixar formular en la comissió pertinent, i amb què demanen les dades amb els termes que pregunten quant al cost de la neteja, dels recursos materials emprats i els accidents

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

ocorreguts, així com qui va ser el responsable municipal que va autoritzar la concentració, tenint en compte que hi havia altres elements com ara la instal·lació d'escenaris que obligaven a demanar una llicència municipal i autorització de la Generalitat; i afegeix si es reclamaran els costos i els perjudicis causats a les organitzacions convocants.

La Sra. Sanz puntualitza, d'entrada, que aquest ajuntament sempre planifica qualsevol convocatòria extraordinària amb criteris tècnics. Indica que tant el dimarts 17 d'octubre com també els dies 18 i 19 es van mobilitzar aproximadament cent cinquanta equips de tres-cents treballadors. Quant al cost de l'actuació –precisa que en la contracta s'habiliten partides destinades a activitats especials– concreta que ha estat de 8.300 euros, que es van abonar en concepte de despeses extra com ara l'allargament d'algunes jornades de treball o increment puntal de treballadors.

Fa avinent que, com a criteri general, aquest ajuntament no trasllada a les organitzacions aquests costos extraordinaris, i posa com a exemple les rues del Barça o manifestacions com les d'aquest darrer diumenge. Això no obstant, apunta que en casos puntuals l'administració s'ha posat en contacte amb els organitzadors a fi que es coresponsabilitzin de les despeses, com ha estat en aquest cas concret i com fa uns mesos a l'organització Greenpeace.

Pel que fa a la resta de qüestions plantejades li fa avinent que estan publicades al web, on s'ha donat tota la informació pertinent respecte a les actuacions, incidències i afectacions de mobilitat, així com dels accidents.

El Sr. Fernández Díaz remarca que cap mena de manifestació genera les afectacions que va comportar aquesta, ja que en els altres casos al cap d'una hora d'haver acabat ja s'ha recuperat la normalitat en el trànsit i l'estat dels carrers.

Diu que no li han respost la qüestió referida al fet que es va haver d'esperar més de vint-i-quatre hores per restablir la circulació en el tram afectat de la Diagonal, i voldria que li confirmessin el nombre d'accidents; alhora que li donessin el cost detallat per ús de maquinària i hores extraordinàries també de la guàrdia urbana. Reitera la pregunta si hi havia un responsable municipal que va autoritzar la concentració, ja que la Generalitat va autoritzar-ne el contingut polític, però la instal·lació d'escenaris és competència municipal; ja que sospita que hi va haver barra lliure perquè es tractava d'un acte independentista. I pregunta novament si es reclamarà a l'ANC i a Òmnium el cost dels perjudicis causats.

La Sra. Sanz repeteix que han demanat coresponsabilitat a les organitzacions convocants.

Dedueix, però, que el fons de la pregunta va més enllà d'aquests aspectes concrets, i entén que el regidor pretén dir que hi ha manifestacions que es poden fer i altres no per criteris ideològics, i assegura que aquí, com a ajuntament de Barcelona, no els trobarà, ja que ni govern ni tècnics municipals no distingeixen entre tipus de convocatòries, ja que la seva funció bàsica és garantir la democràcia, la llibertat i l'expressió de tot això a l'espai públic, i això no està subjecte a una o altra ideologia. Aprofita aquesta pregunta per agrair tota la feina que fan guàrdia urbana i serveis de neteja de la ciutat que garanteixen el bon estat de l'espai públic.

Del Grup Municipal de la CUP:

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

6. (M1519/7087) Quines mesures ha adoptat o pensa adoptar l'Ajuntament de Barcelona per evitar noves agressions feixistes i per perseguir als responsables de les que hi ha hagut?

La Sra. Rovira comenta que aquest cap de setmana s'ha instal·lat a Barcelona un setge que podria anomenar feixista; primer, divendres es van produir diversos actes de violència contra la ciutadania, i diumenge, en el marc d'una manifestació convocada per Societat Civil Catalana.

Diu que no vol deixar de passar l'ocasió per fer notar a l'alcaldeessa que hauria de revisar els seus principis, ja que té al seu govern regidores que es manifesten amb l'extrema dreta pels carrers de Barcelona; posa en relleu que l'alcaldeessa denomina Barcelona ciutat antifeixista i, per tant, creu que primer de tot ha d'alliberar de feixisme les seves aliances de govern.

Aprofita l'ocasió també per recriminar a l'alcaldeessa les seves paraules d'atac al govern de Catalunya en plena voràgine repressiva de l'estat espanyol, i que demostren la seva manca de compromís amb la lluita antirepressiva; i qualifica de decebedor i cínic l'electoralisme que avui ha demostrat.

Per tant, pregunta quines mesures prendrà aquest ajuntament davant l'odi, les amenaces, les coaccions i les agressions que es van mostrar durant aquest cap de setmana a Barcelona, en què han vist que el feixisme s'ha revelat com un dels grans aliats de l'unionisme i de l'espanyolisme.

Consideren que és hora que els cossos de seguretat, guàrdia urbana, mossos d'esquadra, també la fiscalia i la judicatura tinguin el deure i l'obligació de perseguir la violència d'extrema dreta que amenaça els carrers. Per tant, tenint en compte que es va aprovar una proposta a la comissió de Presidència a fi de posar totes les eines legals a fi d'evitar aquesta mena d'actes de caire feixista a la ciutat, demanen saber quines mesures ha adoptat o pensa adoptar aquest ajuntament per evitar noves repressions i perseguir els responsables de les ocorregudes.

El Sr. Asens diu que intentarà cenyir-se a la pregunta formulada. En aquest sentit, indica que, com ja van anunciar en roda de premsa, allò que poden fer dintre de les seves competències és, en primer lloc, denunciar els fets públicament, oferir els serveis de l'Oficina per la No-Discriminació a totes les persones que han estat víctimes de les agressions referides per la Sra. Rovira, i fer litigi estratègic, personar-se en els casos més greus i mantenir una actitud amatent i vigilant; així com interpel·lar tant els convocants d'aquestes manifestacions, com ja van fer públicament fa un parell de dies, i demanar-los que fessin una declaració clara de rebuig del que va succeir a la ciutat tant el 8 com el 19 d'octubre. I afegeix que també interpel·len la Generalitat, que és qui té les competències d'ordre públic.

Assenyalava que, des del punt de vista legal, qui organitza una manifestació durant el transcurs de la qual es produeixen incidents com els assenyalats té algun tipus de responsabilitat. En conseqüència, consideren que cal ser més curosos i vigilants quan s'autoritzen aquestes manifestacions, especialment pel que fa al servei d'ordre establert i les garanties a fi que no es lesionin béns jurídics, especialment la integritat física, que se situa en el rang més alt de la jerarquia d'aquests béns, efectivament per sobre dels béns materials.

Així doncs, reitera que faran aquest litigi estratègic, juntament amb la interpel·lació al govern de la Generalitat com responsable d'ordre públic, tot i que diu que no confien molt que el govern que ara mateix ostenta de forma il·legítima les

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

competències d'ordre públic a la Generalitat sigui especialment curós en aquesta matèria, ja que són els de "a por ellos" i els que consideren que "los catalanes se merecen hostias como panes".

La Sra. Rovira agraeix la resposta, i aprofita per recordar que darrerament totes les manifestacions convocades per Societat Civil Catalana acaben amb actes feixistes, racistes i violents envers ciutadania i mitjans de comunicació; de manera que entén que el govern s'ha de plantejar si atorga més permisos a organitzacions que també estan vinculades amb l'extrema dreta.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Mocions

Declaracions Institucionals

Única. La Llei de Renda Garantida de Ciutadania que desenvolupa l'art. 24.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que té com a finalitat que les persones i famílies en situació de pobresa tinguin assegurats els mínims d'una vida digna, ha estat aprovada pel Parlament de Catalunya el 12 de juliol de 2017.

Aquesta Llei és resultat d'un llarg procés que es va iniciar amb la Iniciativa Legislativa Popular que, després de recollir 121.191 signatures el 2013, va ser presentada pels seus representants en el Ple del Parlament de 26 de març de 2014, va continuar la seva tramitació per via d'urgència, i després de superar dues convocatòries electorals, va culminar recentment amb la redacció del projecte de llei, fruit del treball de la ponència parlamentària i l'acord subscrit pels representants de la Comissió Promotora i el govern de la Generalitat.

Aquest dret cívic i social que empara tota la ciutadania de Catalunya és el resultat de l'esforç i la col·laboració de nombroses persones voluntàries, del suport de més de 76 entitats cíviques, socials i polítiques, i de les mocions de suport de 52 ajuntaments i del Conselh Generau d'Aran que representen una àmplia majoria a Catalunya.

És per tot això, que proposem al conjunt de forces representades al plenari municipal presentar la següent Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona assumeix el compromís de col·laborar en la consecució dels objectius següents: 1.- La implementació de la totalitat de la Llei de la Renda Garantida de Ciutadania, i en conseqüència, la generalització de la compatibilitat amb les rendes de treball a temps parcial amb ingressos inferiors a l'IRSC. 2.- Promoure l'actualització en el termini més breu possible de l'IRSC, el qual està congelat des de 2010. 3.- Informar la ciutadania perquè totes les persones i famílies que tenen dret a la Renda Garantida de Ciutadania puguin sol·licitar-la. 4.- Defensar la Llei de la Renda Garantida de Ciutadania davant de qualsevol amenaça o retallada en el futur.

La Sra. alcaldessa dóna la benvinguda als membres del grup promotor de la lluita per la renda garantida.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1

15 de Desembre del 2017

La Sra. Ortiz se suma a la salutació de l'alcaldessa.

S'aprova aquesta Declaració Institucional per unanimitat, que ha estat llegida per la Sra. Ortiz.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les catorze hores i cinquanta minuts.

CSV: 9bf3-dfee-7c44-23d1